

BETROUWBARE GIDS NAAR DE HEMEL

LEVENSBSCHRIJVING

Joseph Alleine werd in 1634 geboren te Devizes in Wiltshire te Engeland.

We ontmoeten hem in 1649 als theologisch student aan de Hogeschool te Oxford, zittend aan de voeten van bekende godgeleerden, als John Owen en Thomas Goodwin.

Op jeugdige leeftijd, nog vóór zijn 21e jaar, was hij al bezield met een onverzadigbare begeerte naar de bekering van zielen. Daartoe stortte hij zijn ganse hart uit in gebeden en preken.

In 1655 werd hij door de zeer-eerwaarde Puriteinse predikant George Newton uit Taunton aangesteld als hulpprediker. Hier zou Alleine zijn korte maar ook onvergetelijke bediening vervullen.

Kort na het aanvaarden van zijn ambt te Taunton trad hij in het huwelijk met zijn nicht Theodosia Alleine, een vrouw van buitengewone godsvrucht. Zij liet een bewogen verslag na van de arbeid van haar echtgenoot. Het enige waarover zij hem kon berispen was, dat hij niet meer tijd aan haar besteedde. Hierop antwoordde Alleine: "Lieve vrouw, ik weet dat je ziel gered is. Maar voor hoevelen die dreigen om te komen heb ik nog te zorgen. Kon ik maar meer voor hen doen!" Zijn gezegde: "Toon mij een christen, die zijn tijd kostbaarder acht dan goud", typeert wel zijn eigen geestelijk leven.

Gedurende al de jaren van zijn bediening stond hij 's morgens om vier uur op en op de zondag nog vroeger.

"Het behaagde de Heere om onze pogingen op een buitengewone wijze te zegenen", zo schreef Theodosia Alleine", zodat in enkele jaren velen tot God werden bekeerd".

"Zijn smeekbeden en vermaningen", zegt Newton, "waren zo hartelijk en dringend, zo vol heilige ijver, leven en kracht, dat ze een diepe indruk op zijn hoorders maakten, zodat ze werden verbroken en in tranen wegsmolten".

Na de dood van Cromwell werd Alleine onder de regering van Karel de II herhaaldelijk in de gevangenis gezet.

Op 17 november 1668 nam de Heere hem tot Zich op de leeftijd van 34 jaar.

Dit boekje bevat het voornaamste van Alleine's boodschap.

George Whitefield, toen nog student in Oxford, vertelt ons hoeveel zegen hij heeft ondervonden in het lezen van Alleine's "Alarm".

En Spurgeon verhaalt hoe zijn moeder, toen hij nog zeer jong was, dikwijls een gedeelte van "Alarm" voorlas aan haar kinderen, terwijl ze zondagsavonds rondom het haardvuur waren gezeten.

Toen Spurgeon onder overtuiging leefde nam hij dit boekje regelmatig ter hand.

Hij schrijft: "Ik kan me nog herinneren dat ik bij mijn ontwaken het eerst greep naar Alleine's "Alarm" of naar het boek van Baxter "Oproep aan de onbekeerden". O, die boeken, die boeken, ik verslond ze.

Zo werd Spurgeon als het ware voorbereid om de voetstappen te drukken van Alleine en Whitefield.

Geen enkel boek dat uitgegeven is in de Engelse taal is meer gelezen dan dit werkje, uitgenomen de Bijbel.

Nu eens werd het gedrukt onder de naam "**Oproep aan de onbekeerden**" of "**Alarm aan de onbekeerden**", dan weer onder de titel "Betrouwbare gids naar de hemel".

We bevelen het aan de zegen des Heeren, wiens woord levend en krachtig is en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en we bidden dat de inhoud van dit boek ook weerklank mag vinden in ons land en over zee.

Iain Murray.

INLEIDING

Een ernstige uitnodiging aan zondaren om zich tot God te bekeren.

Geliefden,

Ik erken dat ik schuldenaar ben van u allen. Er is mij veel aan gelegen een goed rentmeester te zijn van Gods huisgezin om een ieder zijn deel te geven.

Een geneesheer stelt het meeste belang in die patiënten, wier toestand ernstig is. Het medelijden van een vader gaat in het bijzonder uit over een kind dat op haar sterven ligt.

En zo vragen de onbekeerden om mijn medelijden en zorg om hen als een vuurbrand uit het vuur te rukken. Daarom zal ik mij in de eerste plaats op deze bladzijden tot hen richten.

Wist ik maar hoe hen te overtuigen! Welke woorden zal ik daarvoor gebruiken?

Ik zou het hen niet alleen willen zeggen, maar ook onder tranen willen schrijven.

Mijn bloed zou ik als inkt willen gebruiken. Op mijn knieën zou ik hen willen smeken.

Hoe dankbaar zou ik zijn, als ze zich lieten overreden om zich te veranderen.

Hoe lang ben ik over u als in barensood geweest! Jarenlang heb ik ernstig gebeden en gearbeid om u tot God te mogen brengen. Dat het in mijn macht was om dit te doen. Wat zou u mij gelukkig maken, als u naar mij wilde luisteren!

O, dat ik u tot de Heere Jezus Christus mocht leiden!

"Heere, hoe onbekwaam ben ik voor dit werk. Wat hebt Gij mij veel opgelegd!

Helaas, waarmee zal ik de schubben van de Leviathan doorboren of het hart doen gevoelen dat het zo hard is als de onderste molensteen?

Zal ik naar de graven gaan en verwachten dat de doden mij zullen gehoorzamen en opstaan?

Zal ik roepen tot de steenrotsen of het uitschreeuwen voor de bergen in de hoop hen te kunnen bewegen?

Zal ik de blinden het gezicht geven?

Vanaf de aanvang van de wereld is het niet vernomen dat een mens de ogen van de blinden opende.

Maar Gij, o Heere, kunt het hart van de zondaar doorboren.

Ik kan alleen mijn boog spannen op goed geluk.

Gij alleen kunt de pijl doen treffen tussen de gesp en het pantser.

Dood Gij de zonde en red de ziel van de zondaar!"

God weet het en gij zijt zelf mijn getuigen dat ik steeds getracht heb om u te overtuigen van de noodzakelijkheid om wederom geboren te worden.

Er is geen mogelijkheid om de hemel binnen te gaan dan alleen door de enge poort van de tweede geboorte.

Zonder heiligmaking zal niemand de Heere zien.

Daarom, geeft u aan de Heere!

Verheft de Heere Jezus in uw harten en in uw huizen!

Kust de Zoon en omhelst Zijn barmhartigheden!

Raakt Zijn scepter aan en leeft. Waarom wilt gij sterven?

Ik smEEK niet voor mezelf, maar ik zou u zo graag gelukkig zien.

Dat is de prijs waarom ik loop.

De begeerte van mijn ziel en mijn gebed voor u is, dat u gered mag worden.

Vergun mij dat ik eenvoudig en openhartig met u handel in uw waarachtig belang.

Ik ben geen redenaar en zal dus geen geleerde toespraak houden.

Deze regels brengen een gewichtige tijding, nl. om u te overtuigen, te bekeren en u te redden.

Het is mij niet te doen om uw toejuichingen, maar om uw zielen.

Mijn doel is niet u te behagen, maar u te behouden.

Als ik uw harten niet heb, dan heb ik niets.

Wilde ik mij zelf prediken dan zou ik een andere weg bewandelen.

Ik kon aangename woorden gebruiken en tot u van vrede spreken, want hoe kon

Achab de profeet Micha liefhebben, die steeds kwaad over hem profeteerde?

De wonden van een vriend zijn echter beter dan de verlokkenende woorden van een hoer, die met haar lippen vleit, totdat de pijl de lever doorsnijdt.

Moest ik een schreiend kind sussen, dan zou ik een wiegeliedje zingen. Wanneer echter een kind in het vuur is gevallen, handelen de ouders anders.

Als wij geen haast met u maken dan is het verloren! Geen bekering - geen zaligheid!

Kan ik u niet overtuigen, dan moet ik u in uw ellende laten. Ten volle besef ik hoe moeilijk mijn werk zal zijn!

Heere, kies voor mij stenen uit de beek.

Ik kom tot u in de Naam des Heeren der heirscharen, van de God der slagorden Israëls.

Ik kom zoals David tot Goliath om te strijden niet tegen vlees en bloed maar tegen de overheden, tegen de machten en tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw.

Dat de Heere op deze dag de Filistijn versla, de sterke man van zijn wapenen berove en mij in staat stelde de gevangenen uit zijn hand te verlossen.

Heere, leg mij de woorden in de mond; kies voor mij de wapenen.

Als ik mijn hand in de tas steek en een steen daaruit neem om daarmee te slingeren, bestuur Gij dan mijn hand en geef, dat de steen niet zinke in het voorhoofd maar in het hart van de onbekeerde zondaar.

Vel hem ter aarde als een Paulus van Tarsen.

Sommigen weten niet wat onder bekering moet worden verstaan.

Ik wil trachten het u aan het verstand te brengen.

Daartoe zal ik aantonen:

1. **Wat de bekering niet is.**

2. **Waarin de bekering wel bestaat.**

3. **De noodzakelijkheid van de bekering.**

Sommigen vleien zich met de ijdele hoop op barmhartigheid, terwijl zij in dezelfde onveranderde toestand voortleven.

4. **De kenmerken van de onbekeerden.**

Anderen bedriegen zich door te veronderstellen dat zij reeds bekeerd zijn.

5. **De ellende van de onbekeerden.**

Velen vrezden geen kwaad en slapen in de top van de mast.

6. **De middelen tot bekering.**

Menigeen zit stil, omdat hij geen weg van ontkoming ziet.

7. **De beweegredenen tot bekering als besluit ter bemoediging.**

I. VERKEERDE BEGRIPPEN OMTRENT DE BEKERING

Wat de bekering niet is.

De duivel heeft op vele manieren de bekering nagebootst en bedriegt de een op deze, een andere op die wijze. Hij heeft zoveel macht en bekwaamheid om te bedriegen, dat hij, indien het mogelijk was, zelfs de uitverkorenen zou verleiden. Teneinde de verderfelijke wanbegrippen te genezen van hen, die menen bekeerd te zijn, terwijl zij het niet zijn, ook om de zorgen en de vrees weg te nemen van anderen, die denken, dat zij niet bekeerd zijn, terwijl zij het wel zijn, zal ik u de natuur van de bekering aantonen. Ik zal u verklaren wat de bekering niet is en daarna wat ze wel is.

De bekering bestaat niet in het enkel belijden van het christelijk geloof.

Het christendom is meer dan een naam!

Paulus zegt: Het koninkrijk Gods is niet gelegen in woorden maar in kracht.

Als het niet langer Jood of heiden te zijn en de christelijke belijdenis aan te nemen de ware bekering was - zoals sommigen menen - wie zouden dan beter christenen zijn dan de gemeenten Sardis en Laodicea? Zij waren allen christenen in belijdenis en zij hadden de naam dat zij leefden. Omdat zij echter alleen de naam hadden, werden zij door Christus veroordeeld en bedreigd uit Zijn mond gespuwd te worden. Zijn er niet velen die de naam van Christus noemen en evenwel niet afstaan van ongerechtigheid?

Zij belijden God te kennen, maar zij verloochenen Hem met hun werken.

Zou God zulken voor ware bekeerden aannemen? Wat? Bekeerd van de zonde en toch in de zonde leven? Dit is een openlijke tegenstrijdigheid!

Als alleen de belijdenis voldoende was, dan zouden de dwaze maagden nooit buitengesloten zijn. Niet alleen belijders, maar zelfs predikers van Christus en zij, die wonderen hebben verricht, werden verworpen, omdat ze werkers waren van de ongerechtigheid.

De bekering is niet het merkteken van Christus aannemen in de Doop.

Ananias en Saffira zowel als Simon de tovenaer waren gedoopt. Hoevelen misleiden zich hierin. Ze bedriegen zich en worden bedrogen. Ze beelden zich in dat de wederbarende genade verbonden is aan de uiterlijke bediening van de Doop. Zodat iedere gedoopte nu ook wedergeboren is, gelijk Rome leert, dat het sacrament de genade werkt. Men beeldt zich in niets meer nodig te hebben, omdat men werd wedergeboren in de Doop. Als dit zo was, dan zouden allen, die als kind gedoopt zijn, ook zalig moeten worden, omdat de belofte van vergeving en zaligheid is gedaan aan de bekering en de wedergeboorte.

Als de bekering alleen bestaat in het afleggen van gedoopt te zijn en geloofsbelijdenis te hebben gedaan, dan hebben we ons alleen maar te overtuigen of we gedoopt zijn. Het bewijs van de doop zou dan het toegangsbewijs voor de hemel zijn.

In het kort, als er niet meer vereist wordt tot de bekering of de wedergeboorte, dan als kind gedoopt te zijn, hoe verklaren we dan de woorden van de Zaligmaker: " Want de poort is eng en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die daardoor ingaan. Als allen die gedoopt zijn en belijdenis van de godsdienst hebben afgelegd zalig worden, dan is de deur buitengewoon wijd geworden. Voortaan behoren we dan te zeggen: "De poort is wijd en de weg is breed, die tot het leven leidt, en velen zijn er die daardoor ingaan". We mogen dan ook niet langer staande houden, dat de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, en dat er veel strijd nodig is om het Koninkrijk der hemelen met geweld in te nemen.

Als de weg zo gemakkelijk is als velen veronderstellen, dat er namelijk weinig meer nodig is dan wedergeboren te zijn door de doop en uit te roepen: "Heere, wees mij genadig", dan zou het overbodig zijn om te zoeken, te kloppen en te worstelen, zoals Gods Woord eist als een noodzakelijke voorwaarde tot zaligheid. Als dit waar is, dan behoeven we niet meer te zeggen: Er zijn er maar weinigen die de weg vinden, maar: Weinigen zijn er die hem missen! We mogen dan niet meer zeggen, dat van de velen die geroepen worden, weinigen uitverkoren zijn, en dat zelfs van het belijdend Israël alleen een overblijfsel zalig zal worden. Als deze leer waar is, dan kunnen we niet meer zeggen met de discipelen: Wie kan dan zalig worden? Dan is het juist om te vragen: Wie zal dan niet zalig worden?

Ofschoon iemand een hoereerder, een lasteraar, een dronkaard, een gierigaard, of een kwaadspreker is, geen nood, als hij maar gedoopt is zal hij het Koninkrijk Gods beërven! De apostel Paulus zegt het ons echter wel anders.

Sommigen zullen opmerken: Ofschoon ze wederbarende genade in de doop ontvingen, vielen ze later af. Ze moeten weer vernieuwd worden, anders kunnen ze niet zalig worden, Ik antwoord: Er is een onfeilbaar verband tussen de zaligheid en de wedergeboorte. Was de bovengenoemde stelling juist, dan zou men tweemaal wedergeboren moeten worden. Dit is een grote dwaasheid. In het natuurlijke leven worden we evenmin twee maal geboren als in de genade.

Die bevestigt mijn bewering! Wat de mens ook voorgeeft in de doop te ontvangen, als men later een onheilige of goddeloze blijkt te zijn, zonder de kracht der godzaligheid, dan moet men wederom geboren worden. Zo niet, dan wordt men buiten het Koninkrijk van God gesloten.

Laat meer of minder in de doop ontvangen worden, hierin stemmen allen overeen, dat zij, die in de loop der jaren onheilig worden, noodzakelijk moeten worden vernieuwd door een inwendige en krachtdadige verandering, of anders zullen zij de eeuwige verdoemenis niet ontlopen.

Dwaalt niet, want God laat Zich niet bespotten!

Of u nu steunt op uw Doop, of dat u in iets anders uw vertrouwen stelt, in naam van de levende God betuig ik u, dat u niet zalig kunt worden als u een biddeloos, onrein en boos mens bent, of een vriend van slecht gezelschap.

In één woord, als u geen heilige, nauwgezette en een uzelf verloochende christen bent, kunt u niet behouden worden.

De ware bekering is ook niet gelegen in een zedelijke rechtvaardigheid.

Die is niet beter dan de gerechtigheid van de Farizeeën en Schriftgeleerden. En daarom kan ze u niet in het Koninkrijk Gods brengen. Tenzij uw gerechtigheid overvloediger is dan die der Schriftgeleerden en Farizeeën, gij zult in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan.

De apostel Paulus kon getuigen dat hij vóór zijn bekering naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, onberispelijk was. De Farizeeër kon zeggen: Ik ben geen rover, geen overspeler en geen onrechtvaardige. Gij moet iets meer dan dit alles hebben, of anders zal God u oordelen, hoe zeer ge ook uzelf wilt rechtvaardigen. Ik veroordeel zedelijkheid niet, maar wel waarschuw ik u om daarop uw vertrouwen te stellen.

Godzaligheid sluit gewis zedelijkheid in, zoals christelijke naastenliefde

De bekering bestaat ook niet in een uitwendige gelijkvormigheid aan de godzaligheid.

Het is duidelijk dat iemand een gedaante van godzaligheid kan hebben, maar dat hij de kracht daarvan mist. Men kan lang bidden, dikwijls vasten, gaarne horen, ijverig zijn in de dienst des Heeren, en toch onbekeerd zijn.

Er moet meer zijn dan kerkgang, aalmoezen geven en bidden, om te bewijzen dat men een waarlijk bekeerde is. Er is geen uitwendige dienst, of een huichelaar kan die ook vervullen. Zelfs kan hij al zijn goederen geven tot onderhoud van de armen en zijn lichaam om verbrand te worden.

De ware bekering bestaat ook niet in het intomen van verdorvenheden door opvoeding, door menselijke wetten, of door een zwaar kruis.

Te vaak en te gemakkelijk wordt de opvoeding aangezien voor genade. Als opvoeding voldoende zou zijn, wie zou dan beter zijn dan koning Joas. Zolang zijn oom Jojada leefde, was hij ijverig in de dienst des Heeren. Hij verzocht zijn oom om het huis des Heeren te herstellen. Het bleek later dat het bij hem niet anders was dan de vrucht van een goede opvoeding. Zodra zijn vrome voorgd van hem was weggenomen, werd het duidelijk dat hij niet anders was geweest dan een geketende wolf. Spoedig verviel hij tot afgoderij.

De ware bekering bestaat ook niet in verlichting of overtuiging, of in een oppervlakkige verandering en gedeeltelijke hervorming.

Een afvallige kan een verlicht mens zijn.

Felix werd zeer bevreesd onder overtuigingen. En Herodes deed vele dingen. Het is iets anders of het zondige leven alleen verontrust wordt vanwege overtuiging of gekruisigd door bekerende genade. Velen die ontroerd zijn geworden in hun geweten vanwege hun zonden, hebben goede gedachten omtrent hun staat. Een zeer droevige vergissing, omdat ze overtuiging voor bekering houden.

Dan zou Kaïn ook voor een bekeerde aangezien kunnen worden! Onder het gewicht van een schuldig geweten doolde hij over de aarde, totdat hij rust vond in het bouwen van een stad.

Anderen menen bekeerd te zijn, omdat ze hun los en ongebonden leven vaarwel hebben gezegd en met slecht gezelschap of zondige lusten hebben gebroken. Ze zijn rustige en degelijke burgers geworden en ze menen nu bekeerd te zijn.

Ze beseffen echter niet, dat er een groot verschil is in geheiligd te zijn en een net en burgerlijk leven te leiden. Velen zoeken in te gaan in het Koninkrijk der hemelen.

Ze zijn er inderdaad niet ver van af! Ze benaderen het bijna een christen. Toch schieten ze tekort! Omdat het geweten geen rust kan vinden, zal menig een gaan bidden, horen, lezen en vermakelijke zonden prijs geven. Nauwelijks is de leeuw in slaap, of ze keren met de hond weer tot zijn uitbraaksel.

Wie waren godsdienstiger dan de Joden, toen Gods hand hen drukte? Als Hij hen doodde, zo vroegen ze naar Hem. Ze keerden weder en zochten God vroeg... Nauwelijks was de verdrukking voorbij, of ze vergaten God.

Het kan zijn dat u een lastige zonde heeft overwonnen, en dat u de grove besmettingen van de wereld bent ontvloden, en dat

toch de zondige natuur niet is veranderd. U kunt een ruwe klomp lood vervormen tot een plant, of een dier, of een mens, het blijft echter lood. Zo kan ook een mens verschillende veranderingen ondergaan, van onwetend tot ontwikkeld, van goddeloos tot godsdienstig. Hij blijft echter vleselijk en onwedergeboren, omdat zijn natuur onveranderd bleef.

Hoor dan, o zondaar, en uw ziel zal leven!

Waarom zoudt ge uzelf moedwillig bedriegen en uw hoop op een zandgrond bouwen? Ik ben me bewust dat het moeilijk zal zijn om u uw hoop te ontnemen. Dit moet onaangenaam voor u zijn! En dat is het ook voor mij! In dit opzicht doe ik als een chirurg, die een arm of een been van zijn geliefde vriend moet amputeren. Het moet gebeuren, maar hij doet het met een bloedend hart.

Begrijp me nu niet verkeerd. Ik breek slechts de bouwvallige woning af, die binnenkort toch zal instorten, en u onder de puinhopen zal begraven, met de bedoeling een mooier en een hechter gebouw daarvoor in de plaats te doen herrijzen!

De verwachting der goddelozen zal vergaan!

Is het niet verstandiger dat ge u bijtijds door Gods Woord laat onderwijzen en overtuigen, en dat ge uw valse hoop laat varen, dan dat ge uw ogen bij de dood - maar dan te laat - open gaan en u in de hel bent voor u het beseft?

Ik zou een trouweloze herder zijn, als ik u niet zei dat u nog in de zonde leeft, zolang uw hoop niet op betere gronden rust.

Laat uw geweten getuigen!

Waarop durft u te pleiten? Is het hierop dat u Christus livrei draagt? Dat u Zijn naam belijdt?

Dat u lidmaat bent van de zichtbare kerk? Dat u de grondwaarheden van de godsdienst kent? Dat u burgerlijk leeft en ook uw godsdienstplichten trouw waarneemt? Dat u eerlijk bent in uw handel en beroep? Of dat uw geweten wel eens verontrust is geweest, vanwege uw zonden?

In de naam des Heeren moet ik u aanzeggen dat dit alles nooit in Gods vierschaar zal worden aangenomen. Ofschoon nog zo goed op zichzelf, is het toch geen bewijs van uw bekering. Het zal niet genoeg zijn tot zaligheid!

Neem dit ter harte en neem u ernstig en oprecht voor om u spoedig te bekeren.

Bid en lees veel! Rust niet voordat God met kracht Zijn werk in u begonnen is. Geef acht op uzelf. Ge moet een ander mens zijn of anders zult ge verloren zijn!

Als bovengenoemde personen zoveel tekort schieten in het werk der bekering, wat zal ik dan zeggen van onheiligen en van de goddelozen? Wat zijn zij ver van het Koninkrijk Gods! Kan iemand zich voegen bij de wijze maagden en toch verloren gaan? Zal dan niet veel eerder een metgezel van de zotten verwoest worden? Kan iemand eerlijk in de handel zijn en toch niet rechtvaardig voor God? Wat zal er dan van u worden, wiens geweten zegt dat u oneerlijk bent in handel en wandel en ook onoprecht in uw woorden?

Als men verlicht kan zijn en gebracht kan worden tot het vervullen van heilige plichten en toch nog verloren kan gaan, omdat men daarin rust, wat zal er dan van u worden, die zonder God in de wereld leeft? Die God nauwelijks in gedachten houdt? Van u, die zo onwetend bent, dat u niet kunt, of zo zorgeloos, dat u niet wilt bidden?

Toont berouw en bekeert u!

Breekt uw zonden af door gerechtigheid!

Gaat tot Christus om vergiffenis en vernieuwende genade!

Geeft u aan Hem over om met Hem te wandelen in heiligheid; anders zult ge nooit God zien!

Dat u aan de waarschuwingen des Heeren aandacht wil geven!

In Zijn naam waarschuw ik u nogmaals!

Keert u tot mijn bestraffing!

Wees matig, en rechtvaardig, en godzalig!

Reinigt de handen, gij zondaars en zuivert de harten, gij dubbelhartigen!

Verlaat de slechtigheden en leeft!

Laaf af van kwaad doen en leert goed doen!

Indien gij niet wilt, zo zult gij sterven!

II. DE AARD VAN DE BEKERING

Ik mag u niet verlaten met uw ogen half geopend, zoals bij die man, die de mensen als bomen zag wandelen. De Heilige Schrift is nuttig tot lering, zowel als tot bestraffing. Tot nu toe heb ik u geleid over de banken en langs de klippen van gevaarlijke dwalingen. Nu zou ik u willen voeren in de haven van de waarheid. In het kort gezegd: Bekering is een totale verandering, zowel van hart als leven. Ik zal dit beknopt beschrijven in natuur en oorzaken.

1. De bewerker van de bekering is Gods Geest.

Daarom wordt er gesproken over de heiligmaking des Geestes en de vernieuwing door de Heilige Geest.

De andere personen van de Heilige Drieëenheid worden niet uitgesloten, want de Apostel Paulus leert ons, om de Vader van onze Heere Jezus Christus te loven, Die ons heeft wedergeboren tot een levende hoop.

En van Christus wordt gezegd: Om Israël te geven bekering en vergeving van zonden.

Jesaja noemt Christus de Vader der eeuwigheid en wij Zijn zaad en de kinderen, die God Hem gegeven heeft.

Toch wordt de bekering voornamelijk toegeschreven aan de Heilige Geest en worden wij gezegd uit de Geest geboren te zijn.

Het werk van de bekering is dus boven de macht van de mens. Wij zijn geboren niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God.

Denkt toch nooit dat ge uzelf bekeren kunt!

Indien u ooit zaligmakend bekeerd wilt worden, moet u er aan wanhopen dit ooit in eigen kracht te kunnen.

De bekering is een opstanding uit de dood - een nieuwe schepping - een werk van absolute almacht.

Indien u niet meer bezit dan wat u ontving bij uw natuurlijke geboorte: een goede natuur, een zacht karakter enz. dan bent u een vreemdeling van de bekering!

Dit is een bovennatuurlijk werk.

2. De krachtige oorzaak van de bekering is zowel inwendig als uitwendig.

De inwendige oorzaak is uitsluitend vrije genade.

Niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hebben, maar naar Zijn barmhartigheid heeft Hij ons zalig gemaakt door de vernieuwing van de Heilige Geest.

Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard.

Wij zijn uitverkoren en geroepen tot heiligmaking; niet omdat we heilig waren.

De Heere ontdekt genoeg in de mens om Zijn walging op te wekken, maar niets om Zijn liefde uit te lokken.

Zie eens terug op uw vorig leven, christenen!

Walgen uw eigen kleren niet van u? Hoe zouden dan reinheid en heiligheid u kunnen liefhebben?

Ontzet u hierover, gij hemelen en beweeg u, gij aarde!

Wie moet niet uitroepen: Genade! Genade!

Hoort en wordt beschaamd, gij kinderen des Allerhoogsten! Ondankbaren, waarom is vrije genade niet meer in uw mond en in uw gedachten? Waarom wordt ze niet door u vereerd, bewonderd en aangeprezen?

Men zou verwachten dat u niet anders zou doen dan God overal prijzen en bewonderen.

Hoe is het mogelijk, dat u zo grote genade kunt vergeten?

Het is immers vrije genade alleen, die u kon bewegen om God lief te hebben?

Vol liefde spreekt Petrus: Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren.

En hoe verheerlijkte Paulus Gods vrije barmhartigheid, zeggend: God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons heeft liefgehad, heeft ons levend gemaakt met Christus.

Uit genade zijt gij zalig geworden.

De uitwendige oorzaak is de verdienste en voorspraak van de gezegende Heere Jezus.

Hij heeft gaven genomen voor de wederhorigen.

Door Hem werkt God in ons wat Hem welgevallig is.

Door Hem zijn ons alle geestelijke zegeningen geschonken in de hemel.

Hij is de Voorspreker voor de uitverkorenen, die niet in Hem geloofden.

Iedere bekeerde is de vrucht van de arbeid van Christus. Nog nooit is een kind met zoveel smart in de wereld gekomen, als Christus voor ons heeft geleden.

Al de smarten die Hij aan het kruis heeft geleden, waren de weeën van onze geboorte!

Hij is ons tot heiligmaking van God geworden.

Hij heiligde Zichzelf, opdat ook wij geheiligd mogen worden.

Wij zijn geheiligd door de offerande van het lichaam van Jezus Christus, eenmaal geschied.

Zo zijn het dan alleen de verdiensten en de tussenkomst van Christus, die bij God in aanmerking komen en ons bekerende genade schenken. Als ge een nieuw schepsel zijt, dan weet ge aan Wie ge dit te danken hebt: Aan de angsten en de gebeden van Christus. Het veulen loopt niet begeriger naar de moeder; een zuigeling verlangt niet sterker naar de borst, dan een gelovige naar Jezus Christus.

Waarheen zou u anders gaan? Is er iemand, die voor u kan doen wat Christus vermag?

De duivel mag u veel aanbieden; de wereld u vleien; de zonde u verlokken; maar zijn ze voor u gekruisigd? Christen, heb uw Heiland lief, en dien Hem zolang ge leeft!

3. De werkende oorzaak van de bekering is persoonlijk en middellijk.

De persoonlijke oorzaak is de verkondiging van Gods Woord.

In Christus heb ik u door het Evangelie geteeld. De dienaars van Christus zijn zij, die gezonden worden om de ogen van de mensen te openen en hen te bekeren tot God.

O, ondankbare wereld!

Gij beseft niet wat gij doet, als gij de gezanten van God vervolgt. Het is hun werk om u met Gods zegen zalig te maken. Wie hebt gij gehoond en gelasterd?

Zij zijn de dienstknechten van de allerhoogste God, die u de weg der zaligheid verkondigen.

Zult gij hun dit vergelden, gij dwaas en onwijs volk?

Ondankbaren!

Bespot gij uw geneesheer en werpt gij uw loods overboord?

Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.

De middellijke oorzaak van de bekering is Gods Woord.

Wij zijn wedergeboren door het woord der Waarheid. Het verlicht het oog en bekeert de ziel. Het maakt ons wijs tot zaligheid. Het is het onvergankelijke zaad, waardoor wij worden wedergeboren.

Indien wij gereinigd worden is het door het Woord.

Indien wij gereinigd worden is het door de Waarheid.

Het werkt het geloof.

Zo is dan het geloof uit het gehoor. Het wederbaart ons.

Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het woord der Waarheid.

Kinderen Gods, hoe behoorde u het Woord lief te hebben, want daardoor zijt ge bekeerd. Gij, die de vernieuwende kracht van het Woord ondervonden hebt, onderzoekt het veel, terwijl ge nog in het heden van genade zijt. Bindt het aan uw hals, schrijft het op uw hand, en legt het in uw hart.

Als ge wandelt, laat het uw gids zijn.

Als ge slaapt, laat het over u de wacht houden. Als ge wakker wordt, laat het met u spreken!

Zegt met de Psalmddichter: Ik zal Uw bevelen in eeuwigheid niet vergeten, want daardoor hebt Gij mij levend gemaakt.

En u, die nog onbekeerd bent, lees het Woord ijverig.

Kom bij elkaar waar het zuiver en krachtig wordt verkondigd.

Bid om de komst van de Heilige Geest bij het Woord.

Kom van uw knieën naar de prediking en van de prediking op uw knieën.

Het zaad is niet voorspoedig, omdat het niet bevochtigd wordt door gebeden en tranen en omdat het niet gedekt wordt door heilige overdenkingen!

4. Het einddoel van de bekering is de zaligheid van de mens en de heerlijkheid van God.

Wij zijn verkoren tot zaligheid in heiligmaking des Geestes.

Geroepen opdat wij verheerlijkt zouden worden.

Bovenal opdat wij Gods deugden zouden verkondigen en vruchten dragen in goede werken.

O christen, vergeet toch nooit het doel van uw roeping!

Laat uw licht schijnen!

Laat de vruchten goed en veel zijn op zijn tijd, opdat Hij in u mag groot gemaakt worden!

5. Het voorwerp van de bekering is de uitverkoren zondaar.

Wie God uitverkoren heeft, die alleen roept Hij.

Niemand wordt tot Christus getrokken door de roeping, niemand komt tot Hem door het geloof, dan alleen Zijn schapen. Zij, die de Vader Hem gegeven heeft.

De inwendige krachtadige roeping gaat even ver als de verkiezing. Broeders, benaastigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken. U doet verkeerd, als u twist over uw verkiezing.

Bewijst uw bekering, en twijfelt dan nooit aan uw verkiezing.

Als ge uw bekering nog niet kunt bewijzen, doet dan alles wat mogelijk is om hart-vernieuwende verandering te verkrijgen.

Wat Gods voornemen ook zij - en dit is verborgen - toch zijn Zijn beloften duidelijk.

Hoe wanhopig kunnen zondaren redeneren door te zeggen: Als ik uitverkoren ben, zal ik zeker zalig worden, wat ik ook doe. Ben ik echter niet uitverkoren, dan zal ik verdoemd worden, al doe ik wat ik kan!

Verdorven zondaar, wilt u beginnen waar u moet eindigen?

Wat zegt Petrus? Betert u en bekeert u, opdat uw zonden mogen worden uitgewist. En wat zegt Paulus?

Indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doot, zo zult ge leven.

Geloof en gij zult zalig worden!

Kan het duidelijk gezegd worden?

Blijf niet redeneren over uw verkiezing. Roep tot God om bekerende genade!

De geopenbaarde dingen zijn voor u. Oefen u daarin. Het is rechtvaardig dat zij, die niet gevoed willen worden met het eenvoudige voedsel van Gods Woord, zullen stikken in de beenderen.

Ik ben er zeker van dat Gods beloften waar zijn, wat Zijn bedoelingen ook zijn!

Wat de besluiten des hemels ook mogen zijn, als ik mij bekeer en geloof, dan zal ik gewis zalig worden.

Deze verandering door bekering strekt zich uit over de gehele mens.

Een natuurlijk mens mag in sommige opzichten zedelijk zijn, maar niet volkomen in alle delen in de ware zin. De bekering is niet een verbetering van een oud gebouw, maar het afbreken van het oude en het oprichten van een nieuw gebouw. Het is niet het opnaaien van een lap van heiligheid.

Bij de ware bekeerde is heiligheid in heel het leven en in alle levensopenbaringen.

De oprechte christen is geheel vernieuwd. Hij is een nieuw schepsel. Het is alles nieuw geworden.

De bekering gaat diep. Het is een werk des harten. Zij werden allen verslagen in het hart.

Zij brengt de nieuwe mens in een nieuwe wereld. Ze strekt zich uit over de gehele mens: de geest, de leden en de openbaringen van het gehele leven.

DE GEEST

De bekering veroorzaakt zo'n verandering, dat God en Zijn heerlijkheid van meer gewicht worden geacht dan al het zinnelijk en werelds genot. Zij opent het oog van de ziel en doet de schellen van de aangeboren onwetendheid afvallen. Om hun ogen te openen en hen te bekeren van de duisternis tot het licht. Hij, die voorheen geen gevaar zag in zijn toestand acht zich nu verloren, tenzij hij vernieuwd wordt door de kracht der genade. Die weinig kwaad zag in de zonde, beschouwt die nu als het ergste. Hij ziet de onredelijkheid, de vuilheid en de onrechtvaardigheid van de zonde. Hij schrikt en vreest er voor. Ja, hij krijgt er zelfs een afkeer van en vlucht er voor.

Paulus zegt de zonde te haten en getuigt: Daarom verfoei ik mij en heb berouw in stof en as. Hij, die weinig zonde in zich kan ontdekken en hoegenaamd geen schuld heeft te belijden, ziet nu de slechtheid van zijn hart en de besmetting van zijn gehele natuur. Hij roept uit: Onrein! Onrein! Ontzondig mij met hysop. Was mij en schep mij een rein hart o, God!

Hij ziet in dat hij geheel onrein is, bedorven zowel in de wortel als in de takken. Op al zijn deugden en plichtsbetrachtingen schrijft hij: onrein.

Hij ziet de zonden die hij tevoren nooit ontdekt had en bemerkt in zijn hart godslastering, diefstal, doodslag, en overspel. Tot hiertoe zag hij geen gedaante noch heerlijkheid in Christus, geen gestalte dat wij Hem zouden begeren. Maar nu vindt hij de verborgen schat en hij wil alles verkopen om de akker te kunnen kopen. Christus is nu voor hem de parel van grote waarde, die hij zoekt.

Door het nieuwe licht heeft hij een ander oordeel dan voordien God is nu in alles met hem.

Er is niemand in de hemel of op aarde zoals Hij. Wien heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op aarde! Hij verkiest de Heere boven de gehele wereld. Gods gunst is zijn leven. Het licht van Zijn aangezicht is hem meer waard dan koren, wijn en olie, waarnaar de wereldling zoekt en waarop hij vroeger ook zo erg gesteld was.

Hij verkiest een gekruisigde en bespote Christus meer dan alles wat de wereld heeft en biedt.

Ik acht alle dingen schade om de uitnemendheid der kennis van Christus. Een geveinsde geeft dit alleen verstandelijk toe, maar hij komt nooit zo ver, dat hij God als het hoogste goed waardeert.

Hij acht de Heere niet als het heerlijkste, het meest wenselijke om te bezitten en in te rusten.

De Heere is mijn deel, zegt een bekeerde. Hij is de rotsteen van mijn hart en mijn deel in eeuwigheid.

De bekering verandert de wil zowel wat betreft de middelen als het doel.

De wil wordt veranderd. De bekeerde gaat iets anders verlangen.

Hij begeert nu God boven alles en niets anders dan dat Christus in hem mag worden verheerlijkt.

Hij acht zich gelukkiger in het dienen van de Christus en Hem eer te geven dan in alles wat de wereld hem kan bieden. Zijn begeerte is, dat de naam van Christus groot gemaakt zal worden.

Als gij dit leest, vraagt gij u dan niet af of het zo met u gesteld is?

Sta eens stil en onderzoek u zelf nauwkeurig: het is van zo groot belang.

De keus wordt veranderd!

Ik heb verkoren de weg der zaligheid!

Hij verkiest God tot zaligheid en heiligheid om hem tot God te leiden. Christus is voor hem de Weg, de Waarheid en het Leven, zonder Wien niemand tot de Vader komt. Hij wordt daartoe niet gedwongen, maar hij doet dit vrijwillig. Zijn keus komt niet voort uit een verschrikt geweten, zoals dit vaak gezien wordt bij een stervende, die schijnbaar alles wil doen voor Christus uit vrees voor de hel. Hij wil liever Christus bezitten dan alle goed van de wereld.

Heilig voor God te leven is zijn sterkste begeerte, omdat hij de heiligheid bemint.

Ik heb Uw bevelen verkoren!

Hij neemt Gods getuigenissen tot zijn eeuwige erve. Zij zijn hem geen last maar een lust. Zijn geboden zijn niet zwaar! Hij is vrolijker in de weg van Gods getuigenissen dan over alle rijkdom. Hij beschouwt heiligheid niet als een onaangenaam geneesmiddel maar als kostelijk voedsel. De tijd gaat niet aangenamer voorbij dan in het beoefenen van heiligheid. Dit is de begeerte van zijn ogen, de blijdschap van zijn hart! Onderzoek of u zo gesteld is! Wat is u gelukkig als dit zo is!

Wees echter nauwkeurig en onpartijdig in uw onderzoek!

De bekering verandert de genegenheden.

Die lopen uit in een nieuw kanaal. De Jordaan wordt nu afgesneden en het water loopt omhoog tegen de natuurlijke loop in. Christus is zijn hoop!

Hij wil alles overboord werpen zoals een koopman, die dreigt om te komen in de storm, als hij dit juweel maar behouden mag. Zijn sterkste begeerte gaat niet uit naar goud maar naar genade. Daarnaar hongert hij. Die zoekt hij als zilver. Daarnaar graaft hij als naar een verborgen schat. Hij wil liever heilig zijn dan geleerd en beroemd of voorspoedig. Toen hij nog in zijn natuurstaat voortleefde was zijn verlangen: Was ik maar een man van aanzien. Kon ik mij baden in weelde. Waren mijn schulden betaald. Was ik verzekerd van mijn bezit. Wat zou ik gelukkig zijn!

Dit is nu heel anders geworden. Nu zegt een bekeerde: Was ik mijn zonde de baas. Bezat ik veel genade en genoot ik meer gemeenschap met God. Dan zou ik mij gelukkig achten al was ik arm en veracht!

Is dit de taal van u ziel?

Zijn gemakkelikheden zijn veranderd, Hij is vrolijker in de weg van Gods getuigenissen dan over alle rijkdom. Hij vermaakt zich in Gods wet, terwijl hij vroeger daarin weinig blijdschap kon vinden.

Nergens vindt hij meer vreugde in dan zijn gedachte op Christus te vestigen; Zijn gunst in Zijn gezelschap te zoeken en in de voorspoed van zijn volk.

Zijn zorgen zijn volkomen veranderd.

Voorheen schonk hij de volle aandacht aan de wereld. Bleef er weinig tijd over dan achtte hij dit voor zijn ziel. Nu roept hij met de stokbewaarder: Wat moet ik doen om zalig te worden? Zijn grootste zorg gaat nu over zijn ziel, hoe die te redden! Hij zou u dankbaar zijn als u zijn twijfel daarover weg kon nemen! En wat zijn vrees betreft.

Die gaat niet zozeer over zijn lijden dan wel over zijn zonden. Weleer was hij nergens zo bevreesd voor als om zijn goede naam te verliezen. Niets scheen hem zo vreselijk als pijn, armoede en schande. Nu acht hij die minder in vergelijking met het onteren van de Heere.

Hoe voorzichtig leeft hij om niet in een strik te vallen. Hij ziet voor en achter zich en nauwlettend geeft hij acht op zijn hart om niet door de zonde overvallen te worden. Het kan hem doen schrikken als hij er aan denkt Gods gunst te verliezen. Niets kwelt hem meer dan de gedachte van Christus te moeten scheiden.

Ook zijn liefde neemt een andere koers.

Mijn Liefste is gekruisigd, zei Ignatius: dat is mijn Christus. Zulk een is mijn liefste, zei de Bruid.

Hoe vaak getuigde Augustinus van zijn liefde voor Christus. Hij kon geen woorden daarvoor vinden.

Laat mij U zien, licht van mijn ogen! Kom, o vreugde van mijn geest! Laat mij U liefhebben, o leven van mijn ziel! o mijn God, mijn leven en mijn ganse heerlijkheid van mijn ziel! Laat mij U omhelzen, o hemelse Bruidegom!

Zijn droefheid is veranderd.

Het gezicht van zijn zonde; het zien op de gekruisigde Christus liet hem vroeger onbewogen, maar hoe ontroert het nu zijn hart. Zijn toom brandt tegen de zonde. Hij noemt zich een dwaas, een beest. Al zijn verontwaardiging wordt opgewekt tegen de zonde. Voorheen kon hij zich met vermaak in de zonde wentelen, maar nu walgt hij bij de gedachte er weer naar terug te keren.

Onderzoek uw hart en geef acht op de loop van uw genegenheden of die boven alles gezet zijn op God in Christus. Het is wel waar, dat dikwijls ook sterke aandoeningen bij huichelaars voorkomen. Daarentegen kunnen bekeerden zo vaak zonder gevoelige aandoeningen leven voornamelijk als zij wat traag en somber van aard zijn. De grote vraag is echter of het verstand en de wil geregeld en standvastig God boven alles verkiezen. Als dit zo is, als de begeerten oprecht zijn en in overeenstemming met hun keus en gedrag, dan behoeft niet te worden getwijfeld of de verandering zaligmakend is, al is dan dit alles niet zo sterk en gevoelig is als men wel zou wensen.

De verandering door bekering strekt zich ook uit over de andere leden. De leden, die voorheen de werktuigen van de zonde waren, zijn nu de heilige voorwerpen in Christus' tempel geworden. Hij, die vroeger zijn lichaam oonteerde, bezit nu zijn vat in heiligmaking en eer. In matigheid en reinheid wil hij het de Heere wijden.

Het oog eens zo dartel, hoogmoedig en begerig weent nu met Maria over de zonde; bewondert God in zijn werken; leest Zijn Woord of zoekt naar voorwerpen van Zijn barmhartigheid. Het oor, dat wijd open stond voor de stem van de duivel en dat nergens meer in genoot dan in vuile, ijdele praatjes en in het gelach der dwazen, is nu geopend voor Zijn onderwijzing en Zijn tucht. Spreek Heere, want Uw knecht hoort.

Het wacht op Zijn woord als op de regen en vindt daarin meer smaak daarin dan in voedsel, in honing of honingzeem. Het hoofd dat vol was van allerlei wereldse plannen is nu vervuld met andere zaken en overdenkt wat God wil.

Hij breekt het hoofd niet in de eerste plaats over winst, maar over plicht.

De gedachten en zorgen gaan nu voornamelijk over wat de Heere behaagd en hoe de zonde te ontlopen. Zijn hart dat een verblijf was van vuile lusten is nu een wierookaltaar geworden, waarop het vuur van de Goddelijke liefde blijft branden en vanwaar het dagelijks offer van gebed en dank en de aangename reuk van heilige begeerten en gebeden onophoudelijk opstijgen.

De mond is een bron van leven geworden; zijn tong als gelouterd zilver en zijn lippen voeden velen. Het zout der genade maakt zijn woorden aangenaam en heeft zijn mond gezuiverd van vuile taal, vleierij, pochen, liegen en vloeken, die voorheen als vlammen der hel uit zijn hart uitsloegen. Zijn keel eens een open graf laat nu gebed en heilige gesprekken horen.

De bekeerde spreekt een andere taal, de taal van Kanaän en hij is nooit zo goed gesteld als wanneer hij over God en Christus kan spreken, Zijn mond brengt wijsheid voort. Zijn tong is nu als een zilveren trompet, die de lof en de eer van zijn Schepper uitbazuint.

Hier komt het gebrek van een huichelaar duidelijk uit. Hij spreekt als een engel, maar hij heeft een begerig oog of een hand vol van onrechtvaardig verkregen winst. Zijn hand is wit maar zijn hart zwart van zonde, vol kwekkende zorgen, een oven van lusten, een winkel van hoogmoed, een zetel van boosheid, Zoals het beeld van Nebukadnezar kan hij een gouden hoofd hebben en een hoofd vol geleerdheid, maar zijn voeten zijn van leem, dat wil zeggen zijn begeerten zijn werelds; hij bedenkt aardse dingen en zijn leven is zinnelijk. Het werk is niet echt bij hem.

Praktische beleving.

De vernieuwde mens krijgt een andere levens openbaring. Zijn gesprekken worden hemels gezind. Zijn wandel is in de hemel. Zodra Christus door Zijn werkende genade roept, wordt de zondaar aanstonds een volgeling van Hem. Als God een nieuw hart heeft geschonken en Zijn wet in de ziel heeft gegrift, wandelt hij voortaan in Zijn inzettingen en hij bewaart Zijn rechten.

Ofschoon de zonde mag wonen in een bekeerde, als een lastige en onwelkome gast, toch heerst die niet meer in hem. Hij heeft zijn vermaak in heiligheid en ofschoon hij menigmaal struikelt, toch stelt hij zich het leven van Christus ten voorbeeld en hij koestert oprechte achting voor al Gods geboden.

Hij maakt ernst zelfs met kleine zonden en plichten. Zijn zwakheden die hij niet de baas kan worden, hoe graag hij het ook zou willen, zijn een kwelling voor zijn ziel en als stof in zijn ogen.

Als u dit leest staat u dan niet eens stil om u zelf te onderzoeken?

De oprecht bekeerde is niet anders in de kerk dan thuis.

Hij is geen heilige op zijn knieën en een bedrieger in zijn zaak. Hij wil de munt en het konijn niet verdienen en de barmhartigheid en het oordeel nalaten.

Hij strijdt tegen al zijn zonden en onderhoudt al Gods geboden, Zij het niet volmaakt, dan in elk geval toch oprecht.

Hij geeft zich aan geen enkele zonde over.

Hij vermaakt zich in Gods Woord, wekt zichzelf op tot gebed en opent zijn ziel voor de hongerigen. Hij breekt de zonde af door gerechtigheid.

Hij heeft een goed geweten en tracht in alle opzichten eerlijk te leven en zichzelf zo te gedragen jegens God en de mensen, dat hij geen ergernis geeft.

Hier bemerkt u weer het gebrek van velen, die menen goede christenen te zijn.

Zij nemen allen zulke godsdienstplichten waar, die gemakkelijk zijn. Zij zijn als een koek, die niet is omgekeerd: de helft is gaar, de andere helft niet. Het kan zijn dat zij eerlijk zijn in hun spreken en stipt in hun gedrag, maar zij oefenen zich niet in Godzaligheid.

Van zelfonderzoek en zelfbeheersing zijn zij vreemd. Mogelijk gaan zij trouw naar de kerk. In het gezin vindt gij echter enkel wereldsgezindheid. En al is het waar dat zij hun godsdienstplichten in het gezin waarnemen, in hun binnenkamer is daarvan weinig te bemerken. Zij mogen godsdienstig schijnen, toch houden zij hun tong niet in toom en daarom is hun godsdienst ijdel.

Een huichelaar is dus niet in alle opzichten godsdienstig.

In de bekering hebben we te strijden tegen de zonde, de duivel, de wereld en onze eigen gerechtigheid. We keren de zonde de rug toe.

Als iemand bekeerd wordt, leeft hij in alle vijandschap met alle zonden.

In de eerste plaats met zijn eigen zonden en speciaal de boezemzonden. De zonde wekt zijn verontwaardiging op. Zijn zonden worden zijn zorgen. Het is de zonde die hem wondt. Hij voelt die als een doorn in zijn vlees. Hij zucht er onder en worstelt er tegen en hij roept uit: Ik ellendig mens! Hij is over niets zo verdrietig als over de zonden. Allerlei kwellingen zou hij willen ondergaan, als hij maar van de zonde bevrijd was.

Voor zijn bekering bekommerde hij zich niet over de zonde. Hij koesterde die, als de arme man zijn oilam. Hij voedde het en het groeide met hem op. Het at van zijn brood en dronk uit zijn beker. Het sliep in zijn schoot en het was hem als zijn dochter.

Maar toen God door bekering zijn ogen opende, werd hij vervuld met afkeer jegens de zonde.

Als iemand door genade is veranderd, is hij volkomen overtuigd van het gevaar, maar ook van de besmetting van de zonde.

Hoe ernstig begeert hij van de Heere om van de zonde verlost te worden. Hij heeft een walging van zichzelf over zijn zonden. Hij vlucht naar Christus en werpt zich in de fontein, die geopend is tegen de zonde en onreinheid.

Als hij in de zonde valt, doet hij al wat maar mogelijk is om daarvan weer gezuiverd te worden! Hij heeft geen rust, maar neemt de toevlucht tot Gods Woord om zich te reinigen van alle besmetting des vleses en des geestes.

Wie werkelijk bekeerd is, strijd tegen de zonde. Vaak wordt hij er door overwonnen, maar hij geeft de strijd nooit op en hij legt de wapenen niet neer zolang hij leeft. Hij wil en kan niet in vrede leven met de zonde. Andere vijanden kan hij vergeven. Hij kan medelijden met hen hebben en voor hen bidden, zoals een Stefanus.

Maar in zijn strijd tegen de zonde is hij onverzoenlijk en zint hij op wraak. Zijn oog kent geen medelijden. Zijn hand zal niet sparen, zelfs niet zijn rechterhand of zijn recheroog. Betreft het een voordelige zonde waardoor hij achting bij de wereldse vrienden kan krijgen, dan wil hij liever zijn voordeel verliezen, zijn achting verspelen of zijn vermaak prijs geven dan toegeven aan de een of de andere bekende zonde.

Hij wil aan geen enkele zonde toegeven.

Hij kent geen verdraagzaamheid, maar hij valt de zonde aan waar hij die ontdekt met de woorden van Achab: Hebt gij mij gevonden, o mijn vijand?

Waarde lezer!

Heeft uw geweten gesproken toen gij deze woorden las?

Hebt u deze dingen in uw hart overdacht?

Hebt u uw geweten onderzocht om te weten of deze dingen zo zijn?

Zo niet, lees het dan nog eens over en dwing uw geweten om te getuigen of het zo met u gesteld is of niet!

Hebt gij uw vlees gekruisigd met de bewegingen en begeerlijkheden? Hebt gij uw zonde niet alleen beleden maar ook verlaten? Uw moedwillige zonden? De zonden, die in uw binnenste branden?

Zo niet dan bent u nog onbekeerd! Vliegt uw geweten u niet in het aangezicht als u dit leest en wordt aangezet, dat u terwille van voordeel een leven van bedrog leidt in uw beroep en dat u verborgen in wellust leeft?

Waarom bedriegt gij toch uzelf?

Gij zijt in een gans bittere gal en in samenknoping der ongerechtigheid!

Uw lasterende tong; uw onmatigheid; uw goddeloos gezelschap; het verzuim van gebed en beluisteren van Gods Woord, getuigen die niet tegen u?

Heb ik u niet kunnen overtuigen? Zegt uw geweten niet, dat u een weg bewandelt, die u weet zondig te zijn, maar die u niet wilt verlaten om eer en aanzien?

Is dit werkelijk zo, dan bent u nog niet wedergeboren!

U moet veranderd worden of u zult veroordeeld worden!

Een bekeerde wendt zich af van de duivel.

De bekering legt een sterke aan banden; ontnemt hem zijn wapenrusting en doet hem wederkeren van de macht des duivels tot God.

Voorheen behoefde de duivel geen moeite te doen om de zondaar te roepen tot zijn goddeloos gezelschap, tot zondige gemakkelikheden, of aanstonds gehoorzaamde hij, gelijk een os ter slachting gaat en gelijk een dwaas tot de tuchtiging der boeien; gelijk een vogel zich haast naar de strik en niet weet dat die tegen zijn leven is. De duivel had hem maar te verzoeken tot liegen of onmiddellijk lag de leugen op zijn tong, zoals bij Ananias en Saffira.

Liet de duivel hem een voorwerp van wellust zien, aanstonds ontbrandde zijn begeerte.

Als de duivel zegt: Weg met uw huisgodsdienst, wees verzekerd, dat die zelden meer zal worden uitgeoefend.

Zegt de duivel: Weg met uw nauwgezetheid! Dan laat men die gemakkelijk varen.

En als hij beweert dat afzondering in het gebed in de binnenkamer niet nodig is, dan wordt dit van dag tot dag uitgesteld en zelden meer verricht.

Zodra hij echter wordt bekeerd, dient hij een andere Meester. Zijn leven verandert geheel.

Op het bevel van Christus doet en laat hij wat de Heere van hem verlangt. De duivel kan hem soms in zijn netten vangen, maar het zal hem nooit gelukken een gewillige gevangene van hem te maken. Hij wacht zich voor de strikken en het lokaas van de duivel en probeert zijn listen te doorzien. Hij is vol wantrouwen jegens hem.

Hij worstelt tegen overheden en tegen de machten.

Hij ontvangt de bode van de duivel zoals men de bode van de dood ontvangt.

Hij houdt zijn aartsvijand in de gaten als een briesende leeuw, die rondom hem gaat.

Hij is waakzaam in het vervullen van zijn plichten opdat de duivel geen voordeel op hem zal behalen.

We keren ons af van de wereld.

Voordat iemand het ware geloof bezit is hij overwonnen van de wereld.

Hij buigt zich neer voor de geld-god, of hij is overdreven gesteld op eer en aanzien, of een liefhebber van de wellusten meer dan een liefhebber van God. Dit is de oorzaak van al de ellende bij de mens door de val.

Hij geeft aan het schepsel de achting, het vertrouwen en de liefde, die hij aan de Heere alleen verschuldigd is.

Ellendig mens, wat heeft de zonde u tot een gedrocht gemaakt. God heeft u een weinig minder dan de engelen gemaakt. De zonde maakt u weinig beter dan de duivel, een monster, dat zijn hoofd en zijn hart heeft waar zijn voeten behoorden te zijn.

Alles averechts! De wereld, die geschapen is om u te dienen, regeert u!

De bedrieglijke hoer heeft u betoverd met haar bekoring.

Bekerende genade geeft alles weer zijn juiste plaats.

Ze plaatst God op de troon, Christus in het hart, en de wereld onder de voet, door welke de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld. Vóór deze verandering was het: Wie zal ons het goede (van de wereld) doen zien? Maar nu wordt gevraagd: Heere, verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns.

Voorheen had de onbekeerde zijn vermaak in de wereld. Neem rust, mijn ziel, eet, drink en wees vrolijk. Gij hebt goederen opgelegd voor vele jaren. Maar nu is dit alles verwelkt. Er is geen gedaante of heerlijkheid aan, dat wij de wereld zouden begeren in vergelijking met Christus. Nu zingt hij: De Heere is het deel mijner erve. De snoeren zijn mij in lieflijke plaatsen gevallen, ja een schone erfenis is mij geworden.

Iets anders kan hem niet langer bevredigen. Ijdelheid en kwelling des geestes noemt hij nu alle wereldse genietingen. Hij jaagt nu naar het eeuwige leven en de onsterfelijkheid. Hij verlangt sterk naar de genade en heerlijkheid, en hij heeft een onverderfelijke kroon in vooruitzicht. Zijn hart zoekt eerst en het meest - het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid.

De godsdienst is niet langer van bijkomstige aard, maar zijn voornaamste zorg. Een ding heb ik van de Heere begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des Heeren, om de lieflijkheid des Heeren te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel.

Vroeger had de wereld de hoogste plaats. Hij spande zich meer in om winst te behalen dan voor de godsdienst. Hij deed meer om zijn vrienden en zijn vlees dan om God te behagen. Het was bij hem: de wereld het eerst, de Heere het laatst! Maar nu moet al het aardse wachten. Hij haat nu vader en moeder, ja zelfs zijn eigen leven in vergelijking met Christus.

Sta eens even stil en sla een blik naar binnen.

U meent vóór Christus te zijn, maar heeft de wereld geen overheersende invloed op u?
Verontrust u dit niet? Vindt u niet méér bevrediging en vreugde in de wereld dan in Christus?
Bent u niet méér in uw element, als het u in de wereld goed gaat en als u genieten kunt van zinnelijk vermaak, dan wanneer ge u afzondert in uw binnenkamer tot gebed en overdenking?
Er is geen sterker bewijs van uw onbekeerde toestand dan te moeten ontdekken, dat de dingen van de wereld de hoogste achting en de volle liefde van uw hart hebben!
Bij de echt-bekeerde heeft Christus de hoogste plaats. Hoe dierbaar is Zijn naam voor hem en hoe begeerlijk Zijn gunst. De Naam van Jezus is in zijn hart gegraveerd.
Eer is niet meer dan lucht, en het lachen is dwaasheid. Tot het lachen zei ik: Gij zijt onzinnig!
Wanneer Christus als redder is geopenbaard, dan is de Mammon gevallen, zoals Dagon vóór de ark met afgehouden handen en gebroken nek. Hier is de Parel van grote waarde voor de echt- bekeerde. Hier is zijn hoop en zijn schat. Mijn liefste is Mijn en ik ben Zijn. Het is aangener voor hem om te kunnen zeggen: Christus is de mijne, dan: een koninkrijk is van mij!

We vertrouwen niet langer op onze eigen gerechtigheid.

Vóór de bekering tracht men zich te bedekken met vijgenbladeren en zich op de been te houden met zijn plichten. Men is geneigd op zichzelf te vertrouwen en op zijn eigen gerechtigheid. Zijn penningen acht hij als goudstukken. Aan Gods gerechtigheid wil hij zich niet onderwerpen. Door de bekering wordt echter zijn geest veranderd. Nu beschouwt hij zijn gerechtigheden als waardeloos en hij veracht ze als vodden. Nu is hij arm van geest. Nu veroordeelt 'hij zichzelf en al wat hij bezit. Hij is arm, ellendig, jammerlijk, blind en naakt. Hij ontdekt een wereld van ongerechtigheden in zijn heiligste verrichtingen en beschouwt zijn eigen gerechtigheid die hij voorheen zo hoog achtte, als schade en drek.

De gerechtigheid van Christus wordt nu door hem op hoge prijs gesteld. Hij ziet de onmisbaarheid van Christus in elke plicht om zijn persoon te rechtvaardigen en zijn werken te heiligen. Zonder Hem kan hij niet leven; zonder Hem kan hij ook niet bidden. Christus moet met hem zijn anders kan hij niet tot God naderen. Hij leunt op Christus en zo buigt hij zich in het huis des Heeren. Zonder Hem acht hij zich verloren. Zijn leven te verbergen in Christus, zoals de wortels van een boom zich in de aarde uitspreiden om stevigheid en voedsel. Vroeger vond hij alles wat betrekking op Christus had saai en smakeloos; nu is Christus hem zoet. Augustinus kon Cicero, eens door hem bewonderd, niet langer waarderen, omdat hij de naam van Christus niet in zijn werken aantrof. Als hij van en tot Christus sprak, riep hij bewogen en als in één adem uit: o aller zoetste, allerbeminlijkste, allervriendelijkste, aller dierbaarste, aller kostelijkste, aller liefste en allerhoogste!

Een bekeerde zegt met zeker martelaar: Niemand dan Christus!

De personen tot wie wij ons in de bekering wenden zijn God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, die de ware bekeerde tot zijn eeuwige zaligheid aanneemt.

Men is nooit waarlijk geheiligd vóór het hart boven alles in waarheid op God is gezet. Een gelovige roept uit: De Heere is mijn deel. Zijn lof zal gedurig in mijn mond zijn. Hij is mijn Rotssteen en mijn Heil, mijn Hoog Vertrek; ik zal niet wankelen. Wilt gij verzekerd zijn van uw bekering?

Laat dan uw ziel en al wat in u is vol aandacht luisteren. Hebt u God aangenomen tot uw zaligheid? Waar gaat de begeerte van uw hart naar uit? Waarin vindt gij uw grootste voldoening? Richt met Abraham uw ogen naar oost en west, naar noord en zuid. Wat is er in de hemel of op aarde, dat u werkelijk gelukkig kan maken? Als u mocht kiezen als eens Salomo of als u werd gevraagd zoals door Ahasveros aan Esther: Wat is uw verzoek en het zal u gegeven worden? Wat zou u dan vragen? Bezoek de plaatsen van vermaak. Kunt u daar bevrediging voor uw hart vinden? Zie de schatten van de wereld. Stel voor, dat u daarvan mocht nemen wat en zoveel u verlangt. Zou u een man van eer willen zijn en een naam willen hebben als de groten van de aarde? Zou iets van dit alles u kunnen bevredigen en gelukkig maken? Zo ja, dan is u nog vleselijk en onbekeerd! Zo niet, ga dan verder en overdenk de goddelijke voortreffelijkheden; de overvloed van Zijn barmhartigheden; de betoning van Zijn macht en de bodemloze diepten van Zijn algenoegzaamheid! Behaagt dit u het meest?

Zegt u: Het is goed dat we hier zijn? Hier wil ik leven en sterven! Wilt u liever de gehele wereld prijs geven? Dan is het goed tussen God en u! Dan is u gelukkig Als God u gelukkig kan maken dan moet u werkelijk wel gelukkig zijn!

Zegt u tot Christus: Uw Vader zal mijn Vader zijn en Uw God mijn God.

Een naam-Christen kan nooit rust in God vinden, maar bekerende genade herstelt de ellende van de zondeval door het hart te bekeren van de afgoden tot de levende God. De ziel zegt nu: Heere tot wie zal ik gaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens! Zodra hij ontdekt, dat hij deel heeft aan God, zegt hij: Mijn ziel, keer weder tot uw rust, want de Heere heeft aan u welgedaan! Met Simeon mag hij zeggen: Nu laat gij Heere Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord! En met Jakob toen zijn oude hart herleefde bij het vernemen van welkome tijdingen: Het is genoeg!

Als hij ziet, dat hij een Verbondsgod heeft tot Wie hij kan gaan, dan is daarin al zijn heil en al zijn lust.

Is het zo met u gesteld? Hebt u dit beleefd? Zo ja, dan is u van de Heere gezegend. Dan heeft Hij uw hart bewerkt door de kracht van Zijn bekerende genade. Anders zou u deze bevinding niet kennen.

In de bekering wenden wij ons meer in het bijzonder tot Christus, de enige Middelaar tussen God en de mens.

Zijn werk is ons tot God te leiden. Hij is de weg tot de Vader; de enige plank waarop wij kunnen ontkomen; de enige deur waardoor wij kunnen ingaan. Bekering brengt de ziel tot Christus door Hem aan te nemen als het enig middel ten leven, als de enige weg; de enige naam onder de hemel, waardoor wij moeten zalig worden. Hij verwacht de zaligheid van niemand anders dan van Hem. Hij werpt zich op Christus alleen. Hierop wil ik het wagen, zegt de overtuigde zondaar. Wanneer ik dan omkom, zo kom ik om. Als ik moet sterven dan wil ik hier sterven! Heere, laat mij toch niet omkomen onder de ogen van Uw barmhartigheid. Verzoek mij niet om U te verlaten of om van achter U weer te keren.

Hier werp ik mij neer. Ik wil van Uw deur niet weggaan!

Zo waagt een arme ziel het op Christus. Standvastig kleeft zij Hem aan.

Vóór de bekering werd Christus licht geacht. De onbekeerde hield meer van zijn zaken en zijn vrienden dan van Christus. Nu, na zijn bekering is Christus voor hem als zijn dagelijks brood; het leven van zijn hart.

Zijn sterk verlangen is dat Christus in hem mag worden groot gemaakt. Voor zijn bekering zei hij wel: Wat is uw liefste meer dan een andere liefste?

Vrolijk gezelschap en werelds vermaak bekoorden hem meer dan Christus. De godsdienst achtte hij verbeelding en het spreken over geestelijke genietingen als een ijdele droom. Nu evenwel is het leven hem Christus. Wat hij voorheen waardevol achtte wordt nu waardeloos voor hem om de uitnemendheid der kennis van Christus. Hij bemint niet alleen het loon, maar ook het werk van Christus; niet alleen de voordelen, maar ook de last. Hij gehoorzaamt al Zijn bevelen, ja hij neemt het kruis van Christus op zich.

De uitwendig bekeerde neemt Christus niet geheel. Hij wil wel de zaligheid door Christus, maar niet de heiligheid. Hij wil wel de voorrechten, maar niet de persoon van Christus. Hij verdeelt Zijn ambten en weldaden. Dit is uw grote dwaling!

Wie zijn leven liefheeft, behoort hier op zijn hoede te zijn. Velen dwalen hierin! Jezus is een heerlijk naam, maar men heeft Hem niet in waarheid lief. Men wil Hem niet aannemen zoals God Hem aanbiedt, als een Vorst en Zaligmaker en men scheidt, wat God heeft saamgevoegd: de Koning en de Priester. Ieder wil verlossing van ellende, maar er wordt geen verlossing van zonden begeerd. Men wil het leven, maar met behoud van de zondige lusten. Van sommige zonden wil men nog wel afstand doen: van de schoot van Delila kan men echter niet scheiden en evenmin van een beminde Herodias. Men kan het rechteroog niet uitsteken; de rechterhand niet afkappen. In deze zaak vergeve de Heere Uw knecht.

O wees hier toch uitermate voorzichtig! Het welzijn van uw ziel hangt ervan af.

De waar-bekeerde houdt het geheel met Christus en tracht Hem in alle opzichten te dienen zonder uitzonderingen en zonder voorbehoud. Hij is gewillig om Christus te aanvaarden onder welke voorwaarden ook. Hij wil zowel de heerschappij van Christus als de bevrijding dóór Christus. Met Paulus zegt hij: Heere wat wilt Gij dat ik doen zal? Hij geeft Christus als het ware een blanco-papier om daarop Zijn voorwaarden te schrijven.

We keren ons tot de wetten en bevelen van Christus.

Het hart was voorheen hiertegen gekant. Het kon de strengheid daarvan niet verdragen. Nu heeft het die lief gekregen en het verkiest Zijn bevelen voor altijd als richtsnoer en gids. In ieder bekeerde werkt de Heere vier zaken met betrekking tot de wetten en wegen van Christus.

Hierdoor kunt gij uw staat voor de eeuwigheid opmaken als u tenminste eerlijk met uw ziel wilt handelen.

a. **De Heere geeft de oprecht-bekeerden begrip en goedkeuring van Zijn wetten**, zodat zij erkennen: Gij zijt rechtvaardig en elkeen Uwer oordelen is recht!

Het verstand keurt Gods handelingen goed. De veroordelen, die vroeger Gods handelingen beschouwden als onredelijk en ondraaglijk zijn nu als heilig, rechtvaardig en goed! Met David neemt men het op voor de voortreffelijkheid van des Heeren wetten: Ik heb Uw bevelen in alles voor recht gehouden. Uw getuigenissen zijn wonderbaar, daarom bewaart ze mijn ziel. Men is ten volle overtuigd dat het 't beste is om heilig te zijn, en nauwgezet te leven, niet alleen voor anderen maar ook persoonlijk. Al wat God eist keurt men goed en al wat de Heere verbiedt wordt afgekeurd. Men bewilligt in alles wat God eist.

b. **God geeft een heilige begeerte om al Zijn geboden te kennen.**

De bekeerde wil niet dat één zonde verborgen blijft, elke plicht die wordt vereist wil hij kennen. Het is de ernstige begeerte van een geheiligd hart: Heere, is er enige goddeloosheid in mij, toon het me. Wat ik niet weet leer me dat. Heb ik zonde bedreven, ik wil het niet weer doen. De onbekeerde houdt zich graag onwetend. Hij wil tot het licht niet komen. Bewust wil hij aan deze en gene zonde toegeven. Daarom is hij onwillig om die als zonde te erkennen. Het hart, waarin Gods genade is verheerlijkt, wil evenwel de volle omvang van Zijn wetten kennen. Hij bidt: ontdek mijn ogen dat ik aanschouw de wonderen van Uw wet. Verberg Uw geboden voor mij niet. Neig mijn hart tot Uw getuigenissen. Hij aanvaardt Gods Woord dat hem overtuigt van elke plicht die hij niet kende of niet achtte.

c. **De geheiligde wil kiest Christus in al Zijn wegen** boven de genoegens van de zonde en de voorspoed van de wereld en dit niet gedwongen door nood of angst.

Het is ook niet door een plotseling of overhaast besluit. Na rijp beraad is hij tot die keus gekomen. Wel is waar kan het vlees weerspanning zijn, maar de overheersende wil is voor de wetten en het bestuur van Christus, zodat hij die opvolgt niet als een zware last maar als een lust. Terwijl een ongeheiligde gedwongen en als geboeid de weg des Heeren loopt, doet een bekeerde dit met hart en ziel. Hij acht des Heeren wetten als zijn vrijheid. In heiligheid heeft hij zijn vermaak. Als hij voor de keus wordt gesteld, zou hij een stipt en heilig leven verkiezen boven voorspoed en welvaart in zijn zaken. En van het heir gingen met hem - Saul - welker hart God geroerd had.

Als God de harten van Zijn uitverkorenen aanraakt, volgen zij Christus aanstonds.

Hoewel zij getrokken worden, lopen ze Hem toch gewillig na. Bereidwillig wijden zij zich aan de dienst des Heeren, Hem zoekend met hun ganse hart.

Vrees kan nuttig zijn, maar het mag geen slaafse vrees zijn in een gelovige. Christus bestuurt Zijn kinderen niet door geweld. Hij is Koning van een gewillig volk. Door genade zijn zij vrijwillig tot Zijn dienst bereid.

Zij dienen Hem uit vrije beweging, niet als slaven maar als zonen - uit liefde en oprechtheid.

In één woord: de wetten van Christus zijn de gedurige overdenkingen van een godzalige en zijn betrachtting de ganse dag. Zijn lust is in des Heeren wet en hij overdenkt die dag en nacht.

d. **De Heere werkt een begeerte om Gods geboden te bewaren in de waar-bekeerde.**

Hij is er elke dag op uit om met God te wandelen. Hij is vervuld met de beste voornemens, hoewel hij telkens faalt. Hij beoogt niets minder dan volmaaktheid. Hij reikhalst daarnaar en hij kan niet tevreden zijn voor hij volkomen verlost is van zonde en volmaakt in heiligheid.

Niet dat ik alrede volmaakt ben, maar ik jaag daarnaar. Hier kan de verdorvenheid van een geveinsde worden ontdekt. Hij wenst heiligheid alleen als een brug naar de hemel. Belangstellend onderzoekt hij met hoe weinig hij kan volstaan. Al zijn zorg is zoveel te verkrijgen dat hij in de hemel kan komen.

De oprecht-bekeerde verlangt naar heiligheid terwille van de heiligheid zelf en niet zo zeer om de hemel.

Hij is niet voldaan met hetgeen hem van de hel kan bevrijden. Zijn begeerte gaat hoger!

Toch is begeren alleen niet voldoende.

Hoe is uw leven? Is de koers van uw leven veranderd?

Streeft u naar heiligheid en is de godsdienst uw bezigheid? Zo niet, dan mist u de ware bekering!

Zo hebben we u dan aangetoond, dat de bekering volstrekt noodzakelijk, totaal onmisbaar is om zalig te worden. De poort is eng en de weg smal die tot het leven leidt. Weinigen zijn er die hem vinden.

Goddelijke kracht wordt vereist om een zondaar zalig te maken, om hem tot God te bekeren. Nogmaals sporen wij u aan om u nauwkeurig te onderzoeken. Wat zegt uw geweten? Begint het u aan te klagen?

Kwelt het u? Is dit uw opvatting, uw keus, uw weg, zoals wij die hebben beschreven? Als u hierop ja kunt zeggen, dan is het wél.

Of veroordeelt uw hart u en getuigt het dat u tegen beter weten in een bepaalde zonde aanhoudt, ja najaagt en dat u geen ernst maakt met het vervullen van de een of andere plicht?

Leidt uw geweten u niet naar uw binnenkamer om u aan te klagen, omdat u zo zelden bidt en Gods Woord onderzoekt; naar uw gezin, waarin de zielen van uw kinderen door u worden verwaarloosd; naar uw winkel, uw bedrijf, uw handel, waarin oneerlijkheid wordt bedreven, naar café's en werelds gezelschap? Beschuldigt het u niet omdat u daar uw kostelijke tijd en uw talenten verkwist?

O geweten! Vervul uw plicht. Ik beveel het u in de naam van de levende God!

Val op de zondaar aan; stuit hem in zijn loop; neem hem gevangen; open zijn ogen!

Ontwaak geweten! Bestraft u nooit?

Zal die ziel sterven door slordig verzuim en het verwaarlozen van de gelegenheid om God te zoeken en te denken aan de eeuwigheid en toch vrede hebben? Schud hem wakker! Doe uw werk! Laat de stem in zijn binnenste spreken. Roep - schreeuw! Verhef uw stem als een bazuin! Laat het bloed van deze ziel niet van uw hand geëist worden!

III. DE NOODZAKELIJKHEID VAN DE BEKERING

Mogelijk zegt u: Wat betekent al deze beroering?

Het verwonden u wellicht dat ik u met zoveel ernst blijf vervolgen en er steeds bij u op aandrang: Beter u! Bekeer u! Met Ruth zeg ik: Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten om van achter u weder te keren.

Betrof het een onverschillige zaak, kon u gered worden zoals u nu leeft, dan zou ik u met rust laten.

Weet u niet dat ik mij om u bezorgd maak als ik duidelijk zie, dat u in groot gevaar verkeert en op het punt staat om verloren te gaan?

Zo waarachtig als de Heere leeft voor Wiens aangezicht ik sta, ik koester niet de minste hoop om u in de hemel te zullen zien, tenzij gij bekeert zijt!

Ik wanhoop aan uw zaligheid tenzij u door en door overreed wordt van de noodzakelijkheid om u te veranderen en u aan de Heere over te geven in heiligheid en vernieuwing van uw leven.

Tenzij dat iemand wederom geboren wordt hij zal het Koninkrijk Gods niet zien!

Desondanks bevreedt het u dat uw leraars zo ernstig arbeiden aan het heil van uw ziel! Verwonder er u niet over, dat ik ernstig ben om u aan te sporen tot een heilig leven en dat ik zozeer verlang het beeld van God in u te zien. Nooit is iemand in de hemel gekomen of zal iemand er binnengaan dan door de weg van wedergeboorte en bekering. De bekering is niet alleen hoogst noodzakelijk voor enkele vergevorderde christenen, maar iedere ziel die gered wordt, ondergaat deze verandering.

Toen een edel Romein zich haastte om een lading koren naar Rome te brengen wegens hongersnood en de zeelieden aarzelden om met onstuimig weer te vertrekken, zei hij: Varen is noodzakelijker dan ons leven!

Wat acht u onmisbaar? Uw brood? Uw adem?

Uw bekering is veel noodzakelijker!

Uw bezittingen zijn niet onmisbaar. U kunt alles verkopen voor één parel - de parel van grote waarde - en er toch bij winnen. Uw leven is niet noodzakelijk! U kunt het offeren voor Christus tot uw oneindig voordeel.

Uw goede naam is niet noodzakelijk. U kunt om Christus gelasterd worden en toch gelukkig zijn. Zalig zijt gij als de mensen u smaden en vervolgen en liegende alle kwaad tegen u spreken om Mijnentwil!

Uw bekering is echter wel noodzakelijk, hoogst noodzakelijk zelfs!

Uw zaligheid hangt er van af. Is het dan niet noodzakelijk om in zo'n belangrijke zaak bezorgd te zijn?

Ik zal u meer in het bijzonder de onmisbaarheid van de bekering aantonen in vijf punten.

1. Zonder bekering is uw bestaan, uw leven tevergeefs!

Zou het niet jammer zijn als u tot niets nuttig zou zijn, een onnutte last op aarde?

En dit bent u in uw onbekeerde toestand, aangezien u niet kunt beantwoorden aan het doel van uw bestaan. Bent u niet geschapen met het doel om God te verheerlijken? Heeft God u niet geschapen om Zijns Zelfs wil?

Bent u een mens en hebt u geen verstand? Zie Gods wijsheid in het formeren van uw lichaam en vraag u af met welk doel God dit kunstwerk heeft gemaakt.

Beschouw de edele vermogens van uw ziel, geschapen voor een eeuwigheid. Met welk doel schonk God u deze heerlijkheid? Was het om uzelf te vermaken en uw zinnen te bevredigen? Heeft God de mensen op aarde geplaatst om evenals de zwaluwen stokjes en slijk te verzamelen en daarmee hun nestjes te bouwen, daarin hun jongen uit te broeden en te voeden en daarna weg te vliegen? Zelfs de heidenen weten wel beter! Zijt gij op een heel vreselijke wijze wonderbaarlijk gemaakt? En bedenkt u niet dat dit met een edeler en meer verheven bedoeling was?

O mens, denk toch eens na! Zou het niet jammer zijn als zo'n schoon gebouw tevergeefs opgericht zou zijn? Waarlijk u leeft tevergeefs tenzij u voor God leeft. Wilt u beantwoorden aan uw doel?

Dan dient u berouw te hebben over uw zonden en u te bekeren. Zonder die beide bent u onbekwaam tot het goed en geneigd tot het kwaad.

U beslaat onnut de aarde. Een onbekeerde is als een instrument dat vals is en waarvan elke snaar gebroken is. Gods Geest moet het herstellen en stemmen door de genade van de wedergeboorte of anders zullen uw gebeden niet anders zijn dan gehuil en alles zal onaangenaam zijn in de oren van de Allerhoogste.

Al uw krachten en vermogens zijn in uw natuurstaat zo verdorven dat gij de levende God niet dienen kunt tenzij u wordt gereinigd van dode werken.

2. Een onheilige kan Gods werk niet verrichten.

a. Hij mist daartoe het verstand.

Hij is onervaren in het woord der gerechtigheid. Er zijn veel verborgenheden zowel in de beginselen als in de oefeningen der godzaligheid. Iemand die niet wedergeboren is, weet de verborgenheden van het koninkrijk der hemelen niet. U kunt evengoed van iemand die nooit het alfabet heeft geleerd, verwachten dat hij lezen zal als van een natuurlijk mens om de Heere een dienst te bewijzen. Hij moet eerst van God geleerd zijn, geleerd om te bidden, geleerd om te weten wat nuttig is, geleerd om te gaan of anders is hij verloren.

b. Hij heeft daartoe geen krachten.

Zijn hart is zwak en hij is spoedig vermoeid. De rustdag is een last voor hem. Hij is krachteloos, ja dood door de misdaden.

c. Hij heeft er geen lust in.

Evenals de goddelozen zegt hij: Wijk van ons want aan de kennis Uwer wegen hebben wij geen lust! Hij begrijpt die niet en het interesseert hem ook niet.

d. Hij heeft er geen geschikte middelen voor.

Zo onmogelijk als het is om marmer zonder een werktuig uit te houwen, om te schilderen zonder verf of kwast, om te bouwen zonder materialen, even onmogelijk is het om de Heere te dienen zonder de genade van de Heilige Geest. Aalmoezen geven is niet Gode een dienst bewijzen, maar ijdele eer als het niet voortspuit uit liefde tot God. Wat is het gebed zonder genade anders dan een lichaam zonder leven? Wat betekent het belijden van zonden, tenzij het een bewijs is van droefheid naar God die een oprechte bekering werkt? Wat betekenen onze verzoeken als ze niet bezielde zijn door heilig verlangen en geloof in de goddelijke beloften? Wat is ons loven en danken tenzij het zijn oorsprong heeft in liefde tot God en in een gevoelen van Gods barmhartigheden? Men mag met evenveel reden verwachten dat de bomen zullen spreken of de doden zullen bewegen als van een onbekeerde een heilige dienst jegens God.

Hoe kunnen de vruchten goed zijn, als de boom kwaad is? Een onbekeerde is als een kooi vol onreine vogels, als een graf vol onreinheid en verrotting, een stank in Gods neusgaten. O vreselijke toestand!

Ziet u nu nog niet dat verandering hoogst noodzakelijk is? Was het niet bedroevend om te zien dat de heilige vaten uit Gods tempel werden gebruikt door dronkaards in de afgodstempels? Was het voor de Joden een gruwel toen Antiochus een afbeelding van een zwijn bij in de ingang van hun tempel liet plaatsen? Nog veel afschuwelijker zou het geweest zijn als de tempel was gebruikt als een stal of varkenshok en het heilige der heiligen als het huis van Bag! Zo is het nu met een onbekeerde. Al zijn leden zijn veranderd in werktuigen van ongerechtigheid. Hij is een dienaar van de duivel en zijn hart is een verzamelplaats van onreinheid. Aan dat wat daaruit komt kan men bemerken wat er van binnen leeft. Uit het hart komen voort boze bedenkingen, doodslagen, overspelen, hoerereien, dieverijen, valse getuigenissen, lasteringen. Deze zwarte bende bewijst wel welk een hel het daarbinnen moet zijn.

Hoe vreselijk is het, te zien dat een ziel geboren voor de hemel wordt verlaagd tot zo iets walgelijks, te zien dat de heerlijkheid van Gods schepping, de kroon van Gods werken, zwijnenkost eet met de verloren zoon. Wat was het droevig om te zien hoe zij die lekkernijen aten, verlaten op de straten zaten, dat de kostelijke zonen Sions, vergeleken bij fijn goud, geacht werden als aarden flessen en dat zij, die in karmozijn gekleed waren, de drek omhelsden.

Hoeveel vreselijk is het te zien dat het enige schepsel, dat in deze wereld onsterfelijkheid bezit en Gods beeld draagt, geworden is tot een vat waaraan men geen lust heeft. O ondraaglijke vernedering! Het was beter dat u in stukken geslagen was, dan u tot zo'n vuile dienst te laten gebruiken!

3. Niet alleen de mens, maar de ganse zichtbare schepping is zonder bekering vergeefs.

God heeft alle zichtbare schepselen in hemel en op aarde gemaakt tot dienst van de mens en alleen die mens is de woordvoerder van allen. De mens is in het heelal wat de tong is voor het lichaam: zij spreekt uit naam van al de leden. De andere schepselen kunnen hun Schepper niet loven dan alleen door tekenen, opdat de mens voor hen zou spreken. De mens is als het ware de hogepriester van Gods schepping om offers van lof en aanbidding te brengen voor al zijn medeschepselen.

De Heere verwacht hulde voor al Zijn werken. Looft de Heere al Zijn werken!

Welnu, alles brengt de mens schatting en betaalt door zijn bemiddeling. Is de mens vals, trouweloos en zelfzuchtig, dan wordt God van alles beroofd. Hij ontvangt geen heerlijkheid van Zijn werken.

Vreselijke gedachte dat God zo'n wereld geschapen zou hebben en vergeefs zo veel oneindige macht, wijsheid en goedheid daaraan ten koste zou hebben gelegd en dat de mens Hem van Zijn heerlijkheid zou beroven.

Denk hierover eens na! Zolang u onbekeerd bent zijn al de diensten van de schepselen ijdel voor u.

Uw spijs voedt u tevergeefs, de zon laat haar licht tevergeefs over u schijnen, uw kleren verwarmen u tevergeefs, uw rijdier draagt u tevergeefs. In één woord, de onvermoeide arbeid en de gedurige barensnood van de ganse schepping is ten opzichte van u tevergeefs.

De dienst van alle schepselen die voor u zorgen en hun krachten aan u onderwerpen opdat u daarmee uw Maker zou dienen, is enkel verloren arbeid.

De ganse schepping zucht onder het misbruik van onheilige mensen die alles bederven in de dienst van hun lusten, tegenstrijdig aan de bestemming van hun bestaan.

4. Zonder bekering is uw godsdienst ijdel.

Al uw godsdienstige verrichtingen zijn ijdel: zij kunnen God niet behagen noch uw ziel redden, terwijl dit toch het doel van de godsdienst is. Al is uw godsdienst nog zo schoonschijnend, toch kan de Heere er geen genoegen in vinden. Is de toestand niet vreselijk van iemand wiens offers zijn als moorden en wiens gebeden een gruwel zijn?

Menigeen, die onder overtuiging leeft, is van plan zich te verbeteren en denkt dat wat gebeden en aalmoezen alles wel goed zullen maken.

Helaas mijn vrienden, zolang uw harten onheilig blijven, zullen uw plichten niet aangenomen worden.

Hoe ijverig was Jehu! Toch werd hij verworpen, omdat zijn hart niet oprecht was. Hoe onberispelijk was Paulus en toch was alles schade wegens zijn onbekeerdheid.

De mensen denken dat zij heel wat presteren in het waarnemen van de dienst des Heeren.

Zelfs zijn zij geneigd Hem tot hun schuldenaar te maken, terwijl hun plichten niet aangenomen kunnen worden wegens hun onheiligheid. Als uw zonden u benauwen, denk dan toch niet dat bidden en verbeteren van uw leven God zullen bevredigen.

U moet met uw hart beginnen! Als dit niet wordt vernieuwd kunt u God niet behagen evenmin als iemand u kan tevreden stellen die u zwaar heeft beledigd en u iets walgelijks komt aanbieden.

De dichters konden voor Sisyphus geen erger straf bedenken dan door hem aldoor een zware steen een heuvel te laten opsjouwen en die dan telkens weer naar beneden te laten rollen.

De Heere noemt het een der grootste oordelen voor de Joden, dat zij zouden bouwen en niet bewonen, planten en niet vergaderen en dat hun arbeid door de vreemden zou gegeten worden.

Is het niet verdrietig om tevergeefs te zaaien of te bouwen? Zoveel te erger is het om onze moeite in de godsdienst waardeloos te bevinden, om tevergeefs te bidden, te luisteren en te vasten!

Dit is onherstelbaar, een eeuwig verlies!

Bedriegt u niet! Als u voortleeft in uw zonden zal God Zijn ogen voor u verbergen en Zijn oor voor u sluiten, al zou u uw handen tot Hem uitstrekken. Als gij uw handen uitbreidt, verberg Ik Mijn ogen voor u. Wanneer gij het gebed' vermenigvuldigt, hoor Ik niet!

Als iemand, die de vereiste bekwaamheid mist, aan een werk begint, maar het bederft, zal hij niet op dankbaarheid mogen rekenen, ofschoon hij zich veel moeite heeft getroost?

De Heere wil op de juiste wijze aanbeden en vereerd worden. Als een knecht voor ons werk verricht tegenstrijdig aan onze opdracht, zal hij eerder een berisping dan een beloning ontvangen. Gods werk moet worden verricht overeenkomstig Zijn wil. En dit kan alleen met een volkomen hart.

5. Zonder ware bekering zijn al uw verwachtingen tevergeefs.

De verwachting van de huichelaar zal vergaan. De Heere heeft al zijn vertrouwen verworpen.

De hoop der vertroosting van de onbekeerden is ijdel.

Het is niet alleen noodzakelijk tot uw behoud dat u bekeerd bent, maar ook tot uw vertroosting.

Bij gemis daarvan kennen zij de weg des vredes niet. Zonder de vrees des Heeren kunt u de vertroosting van de Heilige Geest niet deelachtig worden. God spreekt van vrede alleen tot Zijn volk en tot Zijn gunstgenoten. Als u in vrede leeft terwijl u in uw zonden volhardt, dan is dit een vrede niet van God en dan mag u wel onderzoeken waar die vandaan komt.

De zonde is een ziekte, ja de ergste die er is.

Zij is een melaatsheid van het hoofd - een plaag van het hart - een verbrijzeling van de beenderen. Zij wondt en pijnigt, zij martelt. Zo min iemand rust kan genieten als de ziekte op zijn hevigst is, evenmin kan hij troost verwachten terwijl hij in de zonden leeft.

O ellendig mens, die geen rust kan vinden!

Dit komt vanwege het ongeneeslijke van de ziekte. Een zieke spreekt soms over beterschap terwijl de doodskleur op zijn gelaat ligt. Hij tracht op te staan en zijn werk te hervatten, terwijl hij als het ware op weg is naar zijn graf. De goddelozen zien dikwijls geen gevaar. Zij verbeelden zich gezond te zijn en weigeren een dokter te raadplegen. Dit bewijst echter in welk een gevaarlijke toestand zij verkeren.

De zonde veroorzaakt beroering in de ziel. Het stormt voortdurend in een ontevreden hart.

Wat een verterend vuur is onmatige bezorgdheid. Wat is hartstocht anders dan vuur in de beenderen, hoogmoed anders dan dodelijke waterzucht, gierigheid anders dan onverzadelijke dorst, nijd anders dan vergif in het hart? Bekerende genade evenwel geneest, verlevendigt de geest en bereidt voor de ziel een bestendige en onsterfelijke vrede.

Die Uw wet beminnen, hebben grote vrede en zij hebben geen aanstoot. Het zijn de wegen vol wijsheid, die liefelijkheid en vrede verschaffen. David had oneindig veel meer vermaak in het Woord dan in al de vreugde van zijn hof, dan in honing voor zijn mond.

Het geweten kan niet echt gerust zijn voor het grondig is gereinigd. Vervloekt is die vrede die genoten wordt in een zondige weg. Voor twee soorten vrede moet worden gevreesd meer dan voor al de ellende in de wereld: vrede met de zonde en vrede in de zonde.

De hoop op zaligheid hiernamaals is ijdel. Deze hoop is een belediging voor God en hoogst schadelijk voor zichzelf.

Dood, wanhoop en godslastering zijn in die hoop.

Dood.

Zijn vertrouwen zal uit zijn tent uitgerukt worden, zulks zal hem doen treden tot de koning der verschrikkingen. De huichelaar zal op zijn huis leunen, maar het zal niet bestaan. Het zal bouwvallig blijken. Als hij er op vertrouwt, zal het omver vallen.

Wanhoop.

Wat is de verwachting van de huichelaar als God zijn ziel zal uittrekken?

Dan zal er voor eeuwig een einde komen aan zijn verwachting. De hoop van een rechtvaardige heeft een einde, maar niet tot vernietiging, maar tot volmaking. Zijn hoop eindigt in genieten.

De hoop van de onbekeerde is teleurstelling!

De godvrezende zal bij zijn sterven getuigen: Mijn hoop is vervuld! De goddeloze moet zeggen: Mijn hoop is vergaan. Hij zal zich beklagen zoals door Job gezegd werd (hoewel bij hem ten onrechte): Waar is mijn hoop? Hij heeft mij afgebroken. Mijn verwachting is als een boom weggerukt.

De rechtvaardige vertrouwt natuurlijk leven gaat sterven hoop is een levende hoop!

Als het natuurlijke leven gaat sterven wordt zijn hoop levendig. Zijn hoop is een levende hoop!
Maar de verwachting van de onrechtvaardigen is een wegstervende, ja een vervloekte hoop.
Als de goddeloze sterft vergaat zijn verwachting! Zij zal worden afgesneden en zal blijken een huis der spin te zijn, dat uit zijn eigen ingewanden wordt gesponnen. De dood komt en neemt alles weg en er is voor eeuwig een eind aan zijn vertrouwen. De ogen der goddelozen zullen bezwijken en hun verwachting zal zijn de uitblazing der ziel. De goddelozen hebben een vast vertrouwen en willen daarvan niet worden afgebracht. Ofschoon wij hun ogen niet kunnen openen, zo zal dit toch gebeuren door de dood en het oordeel. Als de dood hen met een pijl de lever doorsnijdt, zal hij tegelijk de hoop in de ziel vernietigen.
De onbekeerde heeft alleen in dit leven hoop op Christus en daarom is hij de ellendigste van alle mensen.
Als de dood komt stort die hem in nameloze wanhoop.

Godslastering.

In de hoop van een onbekeerde schuilt ook godslastering.

Hopen dat wij zalig zullen worden, terwijl wij voortleven als een onbekeerde, is feitelijk hopen God tot een leugenaar te kunnen maken. Hij heeft gezegd dat Hij, hoewel barmhartig en medelijdend, nooit iemand wil zaligen die voortleeft in onwetendheid en ongerechtigheid.

In het kort:

Hij heeft betuigd - wie u ook bent of wat u ook doet - dat niets u zal baten in het verkrijgen der zaligheid tenzij u een nieuw schepsel wordt. Zeggen dat God barmhartig is en hopen op redding zonder bekering is in feite betuigen: We hopen dat God niet zal doen wat Hij gesproken heeft.

Gods eigenschappen mogen we niet tegen elkaar uitspelen.

God heeft wel voorgenomen Zich te verheerlijken in Zijn barmhartigheden, maar in geen geval ten koste van Zijn waarheid, zoals de verwaande zondaar zal ondervinden tot zijn eeuwig verdriet.

Tegenwerping: Maar wij hopen op Christus, wij stellen al ons vertrouwen op God en daarom twijfelen wij niet of wij zullen zalig worden.

Antwoord: Dit is geen hopen óp Christus, maar hopen tegen Christus. Te hopen het koninkrijk Gods te zullen zien zonder wedergeboren te zijn, te hopen het eeuwige leven te zullen vinden op de brede weg is hetzelfde als te hopen dat Christus zal blijken een valse profeet te zijn. David zegt: Op Uw Woord heb ik gehoopt. Deze hoop is echter tegen Gods Woord! Bewijs mij met een uitspraak van Christus dat Hij u zal redden in uw onwetendheid of goddeloos verzuim van Zijn dienst en dan zal ik nooit meer trachten uw vertrouwen aan het wankelen te brengen. God verwerpt deze verwachting met afkeer. Zij, die door de profeet Micha veroordeeld werden, gingen voort op hun zondige weg, nochtans wilden zij steunen op de Heere. God wil niet tot een steun gemaakt worden van mensen die in hun zonden leven. Hij verwerpt die verwaande zondaars die gerust voortgaan in hun overtredingen en toch willen steunen op de God van Israël, zoals iemand de doornen afschudt die aan zijn kleren kleven. Als uw hoop gegrond is zal zij u reinigen van uw zonden. Vervloekt is echter de hoop die de mens koestert in een zondig leven.

Tegenwerping: Wilt gij ons tot wanhoop brengen?

Antwoord: U moet wanhopen ooit in de hemel te komen zolang u onbekeerd blijft! U behoort te wanhopen om ooit Gods aangezicht te zien zonder heiligheid! Daarentegen moet u nooit wanhopen om genade te verkrijgen bij oprecht berouw en bekering! Evenmin mag u wanhopen berouw en bekering te zullen verkrijgen onder het gebruik van Gods middelen!

Zonder bekering zal alles wat Christus heeft gedaan en geleden voor u tevergeefs zijn.

Dit wil zeggen: het zal u in geen geval zalig maken. Menigeen voert als grond van zijn verwachting aan dat Christus is gestorven voor zondaren, maar ik moet u zeggen dat Christus niet is gestorven om onboetvaardige en onbekeerde zondaren te redden zolang zij in hun zondig leven volharden.

Een iegelijk die de naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid.

Een bekend godgeleerde was gewoon om bij zijn herderlijke bezoeken twee vragen te stellen: "Wat heeft Christus vóór u gedaan? Wat heeft Christus in u gedaan?" Zonder de toepassing van de Geest in de wedergeboorte hebben wij geen zaligmakend aandeel in de weldaden van de verlossing. In de Naam des Heeren moet ik u aanzeggen dat Christus Zelf u niet kan zalig maken als u in deze weg voortgaat.

Mensen redden, die in hun zonden voortleven, zou strijden met Zijn werk als Borg.

De Middelaar is de Knecht des Vaders. Hij toont Zijn volmacht van Hem, handelt in de naam des Vaders en pleit voor de rechtvaardigmaking van de uitverkorenen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

God heeft alle dingen aan Hem toevertrouwd: Zijn eigen heerlijkheid en de zaligheid van Zijn uitverkorenen. Alle dingen zijn Mij overgegeven van Mijn Vader. Christus gaf daarvan rekenschap aan Zijn Vader eer Hij de wereld verliet. Ik heb voleindigd het werk dat Gij Mij gegeven hebt om te doen.

Als Christus de mens levend in zijn zonden zou redden, zou Hij de heerlijkheid des Vaders te kort doen en Zijn werk als Middelaar bezoedelen. God heeft hen uitverkoren tot vergeving der zonden en een leven in heiligmaking.

Indien u de wet van Gods onveranderlijke raad kunt te niet doen en Hem, die de Vader heeft verzegeld, kunt bewegen dat Hij zou handelen in strijd met Zijn opdracht, dan - en niet anders - zou het mogelijk zijn de hemel in te gaan in uw onbekeerde toestand.

Te hopen dat Christus u zal zalig maken terwijl u nog onbekeerd bent, is hetzelfde als te hopen dat Christus Zijn woord zal breken.

Nooit heeft Hij een ziel gered - en dit zal hij ook nooit doen - als alleen hen, die Hem van de Vader in de uitverkiezing zijn geschonken en die tot Hem door een krachtdadige roeping zijn getrokken.

Weest ervan verzekerd dat Christus nooit iemand zal zalig maken tegen de wil van Zijn Vader.

Iemand, die in zijn zonden leeft, zalig maken, zou geweld doen aan Gods eigenschappen:

a. **Aan Zijn rechtvaardigheid.**

De rechtvaardigheid van Gods vonnis eist een ieder te vergelden naar zijn werken. Zou de mens zaaien in het vlees en dan toch uit de Geest het eeuwige leven maaien? Waar zou de heerlijkheid van de goddelijke rechtvaardigheid blijven als de goddeloze werd vergolden naar het werk van de rechtvaardigheid?

b. **Aan Zijn heiligheid.**

Indien God zondaren zalig maakte in hun zonden zou Zijn heiligheid daardoor op buitengewone wijze worden geschonden. Een onheilige is in de ogen des Heeren erger dan een zwijn of een adder. Het zou geweld doen aan de oneindige zuiverheid van de goddelijke natuur om met hem samen te leven. Hij kan in Gods oordeel niet bestaan, Zijn tegenwoordigheid kan hij niet verdragen. "De boze zal bij U niet verkeren."

Als koning David zo iemand niet wilde toelaten in zijn paleis, kunnen wij ons dan voorstellen dat God dit wel wil? Zou Hij de mensen, zoals zij van nature zijn, uit hun vuilheid in de hemelse heerlijkheid nemen, dan zou de wereld denken dat God Zelf niet ver van de zonde leefde en dat Hij er niet zo'n sterke afkeer van had als van Hem gezegd wordt. Men zou geneigd zijn te denken dat God ons gelijk was zoals sommigen afgeleid hebben uit Zijn verdraagzaamheid.

c. **Aan Zijn waarheid.**

God heeft betuigd: Als iemand zichzelf zal zegenen in zijn hart en zeggen: Ik zal vrede hebben ofschoon ik naar mijns harten goeddunken zal wandelen, dan zal Mijn toom en ijver over die man roken. Hij heeft gezegd dat alleen zij barmhartigheid zullen verkrijgen die hun zonden bekennen en laten. Niemand zal staan in de plaats Zijner heiligheid dan die rein van handen en zuiver van hart is. Wat zou er van Gods waarheid overblijven als Hij de zondaar zonder bekering zou zalig maken?

Ellendig zondaar! Durft u te hopen dat Christus Zijn Vader tot een leugenaar zal maken en dat Hij Zijn woord zal verkrachten om u te redden?

d. **Aan Zijn wijsheid.**

Dit zou betekenen dat de kostelijkste genadegiften verspild zouden worden aan hen die ze niet waarderen. De onbekeerde zondaar stelt geen prijs op de grote zaligheid. Hij waardeert Christus niet meer dan iemand die niet ziek is, een dokter. Die gezond zijn hebben de medicijnmeester niet van node. Hij behoeft geen genezing! Hij vertreedt de Zoon van God en acht het bloed des Testament's onrein.

Zou het van wijsheid getuigen om vergeving en het eeuwige leven op te dringen aan hen die daarvoor geen dankbaarheid tonen? God heeft in Zijn grote wijsheid ons verboden om het heilige aan de honden te geven en paarden voor de zwijnen te werpen. Zou Hij dit Zelf dan doen? Die barmhartigheid zou worden veracht.

Zijn wijsheid eist dat het leven wordt geschonken op een wijze die met Gods eer overeenkomt.

God draagt zowel zorg voor Zijn eigen eer als voor de zaligheid van de mens. Het zou oneer voor Hem zijn, uitgelezen schatten te schenken aan hen die meer vermaak hebben in hun zonden dan in de hemelse vreugde.

God zou de heerlijkheid van Zijn genade verspillen als Hij die te grabbel gooide voor hen, die ze niet alleen onwaardig zijn maar ook onwillig om ze aan te nemen.

De weldaden des Heeren zijn in het geheel niet geschikt voor onbekeerden!

Gods wijsheid wordt hierin aanschouwd, dat hij bij elkaar brengt wat bij elkaar past, zoals een geschenk naar de behoefte van hem die ze ontvangt.

Als Christus de onbekeerde zondaar opnam in Zijn heerlijkheid zou hij daar niet meer van de gelukzaligheid genieten dan een dier van een mooie kamer of van het gezelschap van een geleerde. Her arme dier wil veel liever grazen in een weide. Wat zou een onbekeerde in de hemel moeten doen? Hij zou er niet gelukkig zijn, omdat niets hem daar bekoren kan. Hij zou evenals een vis uit het water volkomen uit zijn element zijn. Het gezelschap past niet bij hem. Welke gemeenschap heeft de duisternis met het licht; verdorvenheid met volmaaktheid; zonde met heerlijkheid en onsterfelijkheid? Die bezigheid bekoort hem niet; de hemelse gezangen kunnen zijn oor niet strelen. Kan een ezel genieten van muziek? Zet een zieke de heerlijkste gerechten voor: ze staan hem tegen. Als men een godsdienstoefening te lang vindt en de rustdag een vermoeidheid hoe zwaar zal dan de eeuwige sabbat vallen.

e. Aan zijn onveranderlijkheid, Zijn alwetendheid en Zijn almacht.

Het is bepaald in de hemel dat niemand God zal zien als alleen de reinen van hart. Welnu als Christus een onbekeerde in de hemel nam dan moest Hij dit doen zonder medeweten van Zijn Vader. Waar is dan de alwetendheid van de Vader? Of Christus zou dit doen tegen de wil van Zijn Vader en waar blijft dan Zijn almacht? Of Christus moest Zijn besluit veranderen. Wat dan te denken van Gods onveranderlijkheid?

Wilt u, zondaar, uw ijdele hoop nu nog niet opgeven, namelijk om in deze toestand gered te worden?

Bildad zegt: Zal om uwentwil de aarde verlaten worden en zal een rots verzet worden uit haar plaats? Zullen de wetten des hemels voor u veranderd worden? Zullen om u de eeuwige fundamenten omgeworpen worden? Zal Christus voor u het oog van Zijns Vaders alwetendheid uitgraven of de arm van Zijn almacht verkorten? Zal de goddelijke rechtvaardigheid terwille van u verkracht worden of de heerlijke glans van Zijn heiligheid verduisterd worden?

O dwaze en godslasterlijke gedachte! Te denken dat Christus u wel in deze toestand zal redden betekent de Zaligmaker tot een zondaar te maken. Deze veronderstelling doet groter onrecht aan Zijn oneindige Majesteit dan al de goddelozen op aarde of de duivelen in de hel Hem ooit aandeden of kunnen aandoen. Wilt u uw dwaze zondige verwachting nu nog niet opgeven?

Er is niets dat meer in strijd is met Gods onveranderlijkheid, en met Zijn almacht, en Zijn alwetendheid dan onbekeerd te leven en te sterven en toch zalig te worden!

Mensen redden die in de zonde leven zou strijden met Gods Woord. Wij behoeven niet te zeggen: Wie zal in de hemel opklimmen? Dat is Christus van boven afbrengen. Of: Wie zal in de afgrond nederdalen om Christus uit de doden op te brengen? Geloof u niet dat Christus Zelf een eind aan dit geschil zal maken? Beluister Zijn eigen woorden: Indien Ik u niet was, gij hebt geen deel met Mij. Indien gij u niet bekeert zo zult gij allen desgelijks vergaan!

Eén woord van Christus zou, dunkt me, voldoende moeten zijn. Hoe vaak en hoe ernstig herhaalt Hij echter: Voorwaar, voorwaar, tenzij iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet ingaan. Ja, Hij beweert dit niet alleen maar Hij bewijst de noodzakelijkheid van de nieuwe geboorte door te wijzen op de vuilheid en zondigheid van de mens van zijn geboorte af.

Hetgeen uit het vlees geboren is dat is vlees. Door de natuurlijke geboorte is men niet meer geschikt voor de hemel dan een dier voor de kamer van een koning. Wilt u desondanks uw aanmatigend vertrouwen vast houden tegen Christus' woorden in? Hij zou volkomen tegen de wet van Zijn koninkrijk moeten handelen als Hij u in deze toestand zou zalig maken. Mensen zalig maken die in hun zonden leven zou strijden tegen Gods eed. Hij heeft Zijn hand opgeheven naar de hemel; Hij heeft gezworen dat zij die in hun ongeloof volharden en Zijn wegen niet kennen door onwetendheid of ongehoorzaamheid in Zijn rust niet zullen ingaan.

Wilt u, zondaar, nog niet geloven dat het Hem ernst is?

Het verbond der genade is bevestigd met een eed en verzegeld met bloed. Alles zou ongedaan moeten worden en een andere weg naar de hemel uitgevonden om u, levend en stervend in uw onheilig leven, zalig te maken. De Heere is met de laagste voorwaarden tot de mens afgedaald en Hij heeft Zich vernederd, zo ver als met Zijn eer kon bestaan.

De mensen kunnen onbekeerd niet zalig worden tenzij zij een ander verbond opgericht kunnen krijgen en het Evangelie dat voor eeuwig is vastgesteld met ontzaglijke plechtigheden geheel wordt veranderd.

Is het niet krankzinnig om zo iets te hopen?

Mensen zalig maken in hun zonden zou ook strijden met Zijn eer. De Heere betoont tegelijkertijd zowel Zijn liefde jegens de zondaar als Zijn haat tegen de zonde. Een iegelijk, die de naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid! De zondaar moet alle goddeloosheid verlaten. Hij die deze hoop op Christus heeft reinigt zichzelf gelijk Hij rein is. Anders zou Christus geacht worden een vriend van de zonde te zijn. De Heere Jezus wil dat de gehele wereld zal weten dat Hij de zonde niet beschermt hoewel Hij ze wel wil vergeven. Als de godvrezende koning David zegt: "Wijkt van mij, al gij werkers der ongerechtigheid" en hij hen buiten zijn deur sluit, zal men dit dan niet veel meer mogen verwachten van Christus' heiligheid? Zou het Hem tot eer strekken om honden aan Zijn tafel toe te laten of Abrahams schoot te maken tot een nest van adders? Het zou ook strijden tegen de ambten van Christus. God de Vader heeft Hem verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker. Het zou in strijd zijn met beide ambten als Hij mensen zou zalig maken in hun zonden. Een koning moet een schrik zijn voor kwaaddoeners en een weldoener voor hen die goed doen. Als Christus de goddelozen begunstigde terwijl zij in hun zonden volharden en hen die niet willen, dat Hij koning over hen zou zijn, verkoos om met Hem te regeren zou dit tegen Zijn ambt zijn. Hij heerst opdat Hij Zijn vijanden onder Zijn voeten zou leggen. Begunstigde Hij hen dan zou Hij Zijn koninklijke macht ondermijnen. Het behoort tot het koninklijke ambt van Christus om de zonden van Zijn uitverkoren volk te doden en hen te maken tot een gewillig volk. Welke koning zal opstandelingen aan zijn hef nemen die in openlijke vijandschap met hem leven? Als Christus een koning is dan komt Hem eer en onderwerping toe. Mensen verlossen terwijl dat ze in openbare vijandschap leven betekent: Zijn waardigheid te verlagen; Zijn gezag te verspelen; verachting brengen over Zijn regering en Zijn duur verworven rechten voor niets verkopen. Nogmaals: Als Christus zo handelde zou Hij geen Vorst zijn en evenmin een Zaligmaker, aangezien Zijn zaligheid geestelijk is. Hij wordt Jezus genoemd omdat Hij Zijn volk zalig maakt van hun zonden. Maakte Hij hen zalig in hun zonden dan was Hij noch Heere noch Jezus. Mensen verlossen van de straf en niet van de macht van de zonde zou half werk zijn. Dan zou Hij geen volkomen Zaligmaker zijn. Zijn ambt als Verlosser is om de goddeloosheid af te wenden van Jakob. "Hij is gezonden om de mensen te zegenen door hen af te keren van hun boos-heden" en een einde te maken aan de zonde, om de overtredingen te sluiten en om de zonden te verzegelen. Hij zou Zijn eigen plannen vrijdelen en Zijn ambten opheffen als Hij de mensen zou redden in hun onbekeerde staat.

Ontwaak gij die slaapt!

Sta op zorgeloze zondaar, opdat u niet omkomt in uw ongerechtigheid. Zeg zoals de vier melaatsen: "Wat blijven wij hier totdat wij sterven!" Wie kan u verzekeren dat u niet binnenkort in de hel zult zijn tenzij gij u bekeert en berouw toont om uw zonden?

Er is maar één weg ter ontkoming voor u. Sta op luiaard en schud uw uitvluchten van u. Hoe lang wilt u nog sluimeren en uw handen vouwen om te slapen? Wilt gij zijn gelijk een die in het hart van de zee slaapt of in het opperste van de mast? Er is geen ontkomen: het is bekeren of verteren! Het is hoogst noodzakelijk om verandering te brengen in uw toestand tenzij u besloten hebt het ergste af te wachten en het zo lang mogelijk tegen de Almachtige uit te houden.

Als gij uw leven liefhebt sta dan op en vlucht. Het is alsof de Heere Jezus Zijn handen vol barmhartigheid op u legt zoals de engelen deden bij Lot. En de engelen drongen op Lot aan, zeggende: Maak u op opdat gij niet omkomt. Maar hij vertoefde. Zo grepen dan die mannen zijn hand. Toen zeide de Heere: Behoud u om uws levens wil opdat gij niet omkomt. Stort u niet moedwillig in het verderf door in uw zonden te volharden.

Niemand van u kan zeggen dat hij niet ernstig gewaarschuwd is. Zelfs nu nog kan ik u niet verlaten. Ik kan er niet tevreden mee zijn mijn ziel te hebben vrijgemaakt. Zal ik van u weggaan zonder mijn boodschap gedaan te hebben? Wil niemand van u opstaan en mij volgen? Heb ik al de tijd als tegen de wind gesproken? Heb ik een dove adder belezen, of getracht de woelige oceaan tot bedaren te brengen.

Spreek ik tot bomen en rotsen of tot mensen? Als gij mensen zijt en geen ongevoelige stokken, staat dan stil en overdenkt ernstig waar u heen gaat. Als gij uw gezond verstand als mens gebruikt dan zult gij het niet wagen om in de vlammen te lopen of met open ogen in de hel. Denkt na en bekeert u! Hoe?

Begaafd met verstand en toch spotten met dood en hel en de toom van de Almachtige?

Onderscheiden de mensen zich van de dieren alleen hierin dat deze het gevaar niet zien aankomen en geen zorg dragen voor de dingen die komen zullen? Zult gij u niet haasten om de eeuwige smarten te ontvluchten? Toon mens te zijn en laat uw gezond verstand u toch overreden. Is het wel verstandig om met God uw Formeerder te twisten of u tegen Hem te verharderen alsof "de Sterkte van Israël liegen zou?" Is het verstandig dat een redelijk schepsel zou leven in strijd met het doel van zijn bestaan? Is het verstandig dat het enige schepsel in de wereld dat God geschapen heeft om Zijn wil te kennen en Hem eer te bewijzen leven zou in onbekendheid met zijn Maker. Dat hij ongeschikt zou zijn tot Zijn dienst, ja zich tegen Hem zou stellen en zijn vergif in het aangezicht van zijn Schepper zou spuwen? Hoort gij hemelen en neem ter ore gij aarde en laat de redeloze schepselen oordelen of het verstandig is dat de mens door God groot gemaakt tegen Hem zou overtreden. Oordeel zelf!

Is het geen dwaasheid van doornen en distelen om zich in oorlog te stellen tegen een verterend vuur?

Of van een potscherf om met zijn formeerder te twisten?

Zo dwaas is het van u om voort te gaan op uw gevaarlijke weg. Keer onmiddellijk terug en toon berouw!

Wat zal ik zeggen? Ik zou nog een lange tijd kunnen voortgaan om te trachten u te overreden.

O, dat u naar mij wilde luisteren; dat u wilde besluiten, nu nog, om uw weg te veranderen.

Wilt u niet gereinigd worden? Wilt gij, lezer, u eens rustig neerzetten en al het voorgaande ernstig overdenken? Kom en laat ons samen richten!

Is het goed om de Heere te beproeven of Hij Zijn woord gestand zal doen en u zelf wijs te maken dat het goed met u staat terwijl u onbekeerd blijft?

Arme zondaren! Moeten vele honderden verloren gaan, terwijl hun leraars hen zo graag zouden behouden?

Welke middelen zal ik u beproeven die nog niet zijn beproefd? Wat zal ik doen ten aanzien van de dochteren Mijns volks?

"O Heere, help! Ach zal ik hen verlaten? Als zij niet naar mij willen horen, hoor Gij dan naar mij! Dat ze voor Uw aangezicht mogen leven! Heere help hen voor zij vergaan. Mijn hart zou breken als ik zag dat hun huizen in brand stonden terwijl zij in een vaste slaap lagen. Zal mijn ziel dan onbewogen blijven nu ik hen zie storten in eindeloos verderf?

Heere heb medelijden en red hen uit het vuur. Wend Uw Goddelijke kracht aan en alles zal goed zijn!

IV. DE KENTEKENEN VAN DE ONBEKEERDEN

Zolang wij in het algemeen spreken is er weinig vrucht te verwachten. Het zal nodig blijken meer persoonlijk te worden. Koning David ontwaakte niet zolang de profeet als het ware op een afstand van hem bleef met een gelijkenis. Nathan werd gedwongen duidelijker te spreken en hem te zeggen: "Gij zijt die man!"

Weinig mensen zullen openlijk de noodzakelijkheid van de wedergeboorte loochenen maar zij misleiden zichzelf door te veronderstellen dat dit nu nog niet hoeft te gebeuren.

Zij zijn zich bewust dat zij de godsdienst niet gebruiken om anderen te bedriegen of om goddeloze plannen te verbergen.

Zij vertrouwen op hun oprechtheid en hebben geen erg in de meer bedekte geveinsdheid waarin het grootste gevaar schuilt en waardoor men zijn eigen ziel bedriegt.

Het hart van de mens is weergaloos bedrieglijk en zelfmisleiding is zo dodelijk dat ik moeilijk kan uitmaken wat zwaarder weegt: de moeilijkheid van het ontdekkende werk of de noodzakelijkheid ervan.

Hoe dit op te lossen?

Help ons alles-doorzoekend Licht en toon de zelfbedrieger zijn onbetrouwbaar fundament! Bestuur mij Heere zoals U de profeet Ezechiël leidde in de gebeelde binnenkamers. Graaf door de wand van de harten der zondaren en openbaar de gruwelen die - verborgen voor het gezicht - in het duister worden bedreven. Zend Uw engel voor mij neer om de bijzondere schuilhoeken van hun harten te ontdekken. Dat de ijzeren deuren vanzelf geopend worden, zoals ook voor Petrus. Nauwelijks had Jonathan de honing geproefd of zijn ogen werden verlicht. Wil Heere ook zo de ogen openen van de arme misleide mensen die dit lezen. Dat hun geest verlicht mag worden en hun geweten overtuigd en wakker geschud, opdat zij mogen zien met hun ogen en horen met hun oren en bekeerd worden. Dat Gij hen wilde genezen!

Men kan in de vaste veronderstelling leven dat hart en toestand goed zijn terwijl dit niet zo is. De Laodicezen waren ellendig en jammerlijk, arm, blind en naakt en toch waren zij zich dit niet bewust. Men kan menen "rijk en verrijkt te zijn en geen dings gebrek te hebben" en te groeien in de genade.

"Daar is een geslacht dat rein is in zijn ogen en van zijn drek niet gewassen is."

Wie was sterker overtuigd van zijn goede toestand dan Paulus voor zijn bekering? Zonder de wet leefde ik eertijds, zegt hij. Zij bedriegen zich ernstig die een vast vertrouwen beschouwen als een zeker bewijs.

Zij die geen beter bewijs hebben dan een sterk vermoeden zijn nog onbekeerd!

Van de aanhangers van de Antichrist wordt gezegd dat zij het merkteken aan hun voorhoofd hadden".

Dus openlijk! Anderen aan hun hand, dus meer bedekt. Zo tonen sommige onbekeerden duidelijk wie zij zijn, terwijl dit bij anderen meer verborgen blijft. De apostel noemt sommigen die het vonnis des doods als het ware aan het voorhoofd dragen. Want dit weet gij dat geen hoereerder of onreine, of gierigaard, die een afgodendienaar is erfenis heeft in het koninkrijk van Christus en van God. Dat u niemand verleide met ijdele woorden, want om deze dingen komt de toom Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid. Maar de vreesachtigen en ongelovigen en gruwelijken en doodslagers en hoereerders en tovenaars en afgodendienaars en al de leugenaars is hun deel in de poel die brandt van vuur en sulfer hetwelk is de tweede dood: Wee hun wier namen voorkomen op deze lijst!

Zij kunnen weten dat ze onbekeerd zijn, zo zeker alsof God hen vanuit de hemel had toegeroepen dat het voor hen onmogelijk is om in die toestand zalig te worden.

Er zijn verscheidene soorten van mensen die ongetwijfeld als onbekeerden moeten worden beschouwd.

1. *Onreinen*. Zij worden gerekend onder de bokken. Hun namen komen in elk geval voor op de genoemde lijsten.

2. *Gierigaards*. Zij worden steeds gebrandmerkt als afgodendienaars en de deur van het koninkrijk der hemelen is voor hen gesloten.

3. *Dronkaards*. Niet alleen zij, die zich door de drank tijdelijk van hun verstand beroven, maar niet minder zij die in mindere mate beïnvloed worden. De Heere spreekt een wee over hen uit en verklaart, dat zij geen erfdeel hebben in Zijn Koninkrijk.

4. *Leugenaars*. God die niet liegen kan heeft gezegd dat er ook voor hen in Zijn Koninkrijk geen plaats is. Hun deel is met de vader der leugens in de poel die brandt van vuur en sulfer.

5. *Vloekers*. Hun einde is een snel verderf en een zekere verwoesting als zij niet spoedig tot berouw komen.

6. *Lasteraars en achterklappers* of roddelaars die er op uit zijn schande over hun naasten te brengen; die hen a.h.w. vuil in het gezicht werpen, of bedekt hen achter hun rug belasteren.

7. *Dieven en afzetters*. Zij die de armen onderdrukken en hun broeders beroven, als zij daartoe in de gelegenheid zijn. Laat hen bedenken dat de Heere een wreker is van dit alles. God zal gewis Zijn deur voor u sluiten en uw schatten door onrecht verkregen veranderen in schatten van wraak. Uw oneerlijk verkregen zilver en goud zal u pijnigen als brandend vuur in uw ingewanden. Leest uw vonnis in Jakabu. 5 : 1-4:

Welaan nu gij rijken, weent en huilt over uw ellendigheden die over u komen. Uw rijkdom is verrot en uw klederen zijn van de motten gegeten geworden. Uw goud en zilver is verroest en hun roest zal u zijn tot een getuigenis en zal uw vlees als een vuur verteren. Gij hebt schatten vergaderd in de laatste dagen. Ziet, het loon der werklieden die uw landen gemaaid hebben hetwelk van u verkort is, roept en het geschrei dergenen, die geoogst hebben is gekomen tot in de oren van de Heere Zebaoth. Wee dien die zijn huis bouwt met ongerechtigheid en zijn opperzalen met onrecht; die zijns naasten dienst om niet gebruikt en geeft hem zijn arbeidsloon niet!

8. *Allen die de dienst des Heeren moedwillig verzuimen*; die Zijn Woord niet willen horen en Zijn Naam niet aanroepen. Die geen belang stellen in hun eigen zielen en die van hun huisgenoten, maar die zonder God in de wereld leven.

9. *Vrienden van slecht gezelschap*. God heeft verklaard, dat Hij die allen zal verderven en dat zij nooit in Zijn rust zullen ingaan. Spreuken 13 : 20.

10. *Bespotters van de godsdienst*, die een nauwgezet leven verachten en de dienstknechten des Heeren en hun heilige belijdenis bespotten en zich vrolijk maken over de zwakheden en gebreken van belijdende Christenen. Hoort gij verachters van God, hoort uw vreselijk vonnis in Spreuken 19 : 29 en 2 Kronieken 36 : 16.

Overweeg ernstig of u ook niet tot de bovengenoemde zondaren behoort, want als dit het geval is dan zijt gij in een gans bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid.

Allen die bovengenoemde kenmerken vertonen dragen het teken aan hun voorhoofd en zijn ongetwijfeld kinderen des doods! De Heere moge medelijden hebben met onze arme gemeenten.

Wat een klein getal zal er overblijven als deze tien soorten er uitgehaald zijn. Wat zal er van uw vertrouwen en uw goede staat overblijven, als de God des hemels betuigt dat Hij tegen u is? Hoe kunt gij zeggen: Ik ben niet verontreinigd? Ken wat gij gedaan hebt. Beschuldigt uw geweten u niet over verborgen zonden en liegen? Zijn uw vrienden, uw gezin en uw buren geen getuigen van uw goddeloos verzuim in de dienst des Heeren; van uw gierigheid, uw nijd en slecht gedrag? Zullen zij u niet met de vingers nawijzen en zeggen: Daar gaat een doorbrenger; een dronken Nabal; een vriend van booswichten; een spotter; een lasteraar; een losbol! God heeft als met een zonnestraal geschreven in het boek, waaruit gij zult geoordeeld worden, dat niemand van hen het verderf zal ontlopen tenzij zij door bekerende genade worden vernieuwd.

Dat gij u wilde laten overreden om weder te keren en u te bekeren van al uw overtredingen, opdat uw ongerechtigheid u niet tot een aanstoot worde.

Arme verharde zondaren!

Moet ik u tenslotte dan toch nog laten waar gij nu zijt? Moet ik de dronkaard in de kroeg laten en de boosaardige in zijn venijn? Bedenk dat gij gewaarschuwd zijt en dat ik onschuldig ben aan uw bloed.

Al is het dat men naar mij niet wil luisteren ik zal hen bijbelteksten laten horen en die zullen voor hen zijn als donderslagen om hen te doen ontwaken of als brandijzers om hen te verharden. God zal de kop Zijner vijanden verslaan; de harige schedel dergenen die in zijn schulden wandelt. Een man die dikwijls bestraft zijnde de nek verhardt zal schielijk verbroken worden zodat er geen genezen aan zij, Dewijl Ik geroepen heb en gij geweigerd hebt; Ik Mijn hand uitgestrekt heb en daar niemand was die opmerkte, zo zal Ik ook in uw verderf lachen. Ik zal spotten wanneer uw vrees komt. Ik vermoed dat velen zich nu gelukkig zullen achten. Zij denken dat alles in orde is omdat zij niet aan bovengenoemde grove zonden schuldig zijn. Ik moet u echter zeggen dat er ook nog vele andere onheilige mensen zijn, die weliswaar de tekenen der goddelozen niet op hun voorhoofd dragen, maar wel heimelijk en bedekt. Zij bedriegen zichzelf en anderen herhaaldelijk. Zij gaan door voor goede christenen terwijl zij toch goddeloos van hart zijn. Velen leven zo voort zonder dat zij ontmaskerd worden, totdat de dood alles aan het licht brengt. Deze zelfbedriegers schijnen zelfs tot aan de poort van de hemel te komen. Zij vertrouwen binnen gelaten te zullen worden en toch zal hun de toegang worden ontzegd. Ik heb u nooit gekend. Gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt.

Ik verzoek u heel ernstig om deze waarschuwing ter harte te nemen. Velen komen om door de een of andere verborgen zonde, die niet alleen bedekt is voor anderen maar ook voor hen zelf, doordat zij niet voldoende acht geven op hun eigen hart. Men kan vrij zijn van openbare zonden en tenslotte nog omkomen door de een of andere overtreding waaraan men geen aandacht heeft geschonken.

Er zijn een twaalfstal verborgen zonden waardoor velen verloren gaan.

Men dient er ernstig naar te zoeken en ze te beschouwen als bewijzen van een onbekeerde staat.

Als gij uw leven liefhebt lees ze dan met aandacht en een heilig wantrouwen omtrent u zelf.

1. Grote onwetendheid.

Mijn volk is uitgeroeid omdat het zonder kennis is.

Zij menen dat ze er goed voor staan en dat ze op de rechte weg zijn. Dit is de moordenaar die er duizenden in stilte ombrengt, terwijl niets kwaads wordt vermoed.

U zult ondervinden dat onwetendheid zielverwoestend is al is het ook dat u het niet zo erg inziet.

Het volk dat geen verstand heeft over die zal de Heere zich niet ontfermen. Indien ook het evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen die verloren gaan. Zou het ons niet met afgrijzen vervullen als wij zagen dat arme Christenen werden gegrepen en dat zij met een bevel in koelen bloede een voor een werden onthoofd?

Nog meer behoorden uw harten te bloeden bij de gedachte dat honderden door onwetendheid omkomen. Wees toch op uw hoede opdat u dit niet overkome! Pleit niet voor onwetendheid! Als gij die zonde ontziet weet dat zij u niet zal sparen. Zal iemand een moordenaar in zijn woning toelaten?

2. Geheime uitvluchten, waardoor men zich niet onvoorwaardelijk aan Christus overgeeft.

Alles verlaten om Christus; vader en moeder ja eigen leven te haten om Zijntwil valt zeer zwaar. Sommigen willen wel veel doen maar zij willen niets doen voor de godsdienst die hen kan redden. Zij komen nooit tot Christus om zich volkomen aan Hem over te geven of zich geheel aan Hem te onderwerpen. Zij houden de zonde als een zoete bete onder de tong. Zij menen dat zij voor zichzelf wel een uitzondering mogen maken. Velen willen Christus zo wel dienen. Zij beseffen niet dat zij om Christus alles moeten verloochenen: Zij berekenen de kosten niet. Deze dwaling bederft alles en richt hen voor eeuwig te gronde. Zij hebben geen wortel en als verdrukking komt worden zij geërgerd.

3. Vormelijkheid in de godsdienst.

Menigeen heeft genoeg aan uiterlijke godsdienst en het uitwendig verrichten van plichten zoals de Farizeeërs. Gij reinigt het buitenste van de drinkbeker en de schotel maar van binnen zijt gij vol roof en onmatigheid. Dit misleidt de mens en is even erg als openbare zonden. Zij hoorden, zij vastten, baden en gaven aalmoezen en daarom geloofden zij dat hun toestand niet anders dan goed kon zijn. O God, ik dank U dat ik niet ben als andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook gelijk deze Tollenaar. Omdat zij alleen op het uitwendige vertrouwden dat zij op de goede weg waren. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en in Uw naam duivelen uitgeworpen? Dan zal Hij hen openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend. Vreselijk als de godsdienst alleen dient om iemand te verharderen en de ziel te misleiden.

4. Verkeerde beweegredenen in heilige plichten.

Dit was het struikelblok voor de Farizeeën. Hoeveel arme zielen gaan hierdoor verloren voor zij hun vergissing gewaar worden. Men verricht zijn goede plichten en denkt nu dat alles in orde is. Maar men bemerkt niet, dat men aldoor vleselijk is in zijn handelingen. Het is maar al te waar dat zelfs bij de oprechtgelovigen aardse bedoelingen binnen sluipen. Zij zijn echter voor hen een oorzaak van vernedering. Nooit zullen zij door hen geheel overheerst worden. Heel anders is het wanneer vleselijke bedoelingen in de godsdienst de boventoon voeren bv. om het geweten te sussen; om achting te verkrijgen; om met gaven te pronken enz. Dit zijn bewijzen van een niet-vernieuwd hart. O christenen, als gij u zelf niet wilt bedriegen let dan niet alleen op uw daden maar ook op uw beweegredenen.

5. Vertrouwen op eigengerechtigheid.

Die bij zichzelf vertrouwden dat zij rechtvaardig waren. Dit is zielverdervend. Als men eigen gerechtigheid vertrouwt, verwerpt men de gerechtigheid van Christus. Het is nodig om hier zeer waakzaam te zijn, want niet alleen uw zonden maar ook uw plichten kunnen u doen omkomen. 't Is mogelijk dat u daaraan nooit hebt gedacht. Toch is het waar dat men evengoed kan verloren gaan door veronderstelde genade en door schijn-gerechtigheid als door grote zonde. Dit is het geval als iemand daarop vertrouwt als op zijn eigen gerechtigheid voor God tot verzoening van de goddelijke wraak en tot het verkrijgen van vergeving. Dit is hetzelfde als aan Christus Zijn ambt ontnemen en een zaligmaker maken van eigen plichten en genade. Wacht u hiervoor, belijdende christenen. Een dode vlieg doet de zalf van de apotheker stinken. Als u al het mogelijke hebt gedaan zie dan af van u zelf en zie op Christus. Wanneer gij zult gedaan hebben al wat u bevolen is zo zegt: Wij zijn onnutte dienstknechten. Beschouw uw eigen gerechtigheid als waardeloos! Wij zijn allen als een onreine en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelij kleeft.

6. Verborgene vijandschap tegen de nauwgezetheit van de godsdienst.

Velen die zedelijk leven en nauwgezet hun uitwendige godsdienstplichten betrachten, zijn bittere vijanden van strengheid en ijver en haten het leven en de kracht van de godsdienst. Zij vinden de stiptheid in de godsdienst overdreven. Een vurig prediker beschouwen zij als een dweper. Zulke mensen hebben de heiligheid niet lief, anders zouden zij volmaakte heiligheid najagen. Zij zijn verdorven van hart welke goede gedachten zij ook van zichzelf hebben.

7. Rusten in een zekere mate van godsdienst.

Velen die menen voldoende te bezitten om zalig te worden en daarom niet verder gaan bewijzen daarmee dat zij ware genade missen. Want die spoort een mens aan tot het jagen naar het volmaakte. Ik jaag naar het wit.

8. Overheersende liefde tot de wereld.

Dit is het zekerste bewijs van een onbekeerd hart. Zo iemand de wereld liefheeft de liefde des Vaders is niet in hem. Hoe vaak gaat deze zonde echter schuil onder de naam van ijver en vlijt om door de wereld te komen. Als ieder ander de wereldgelijkvormigheid en de begeerte naar het aardse goed in ons bemerkt ziet men dit zelf doorgaans niet. Op alle mogelijke wijze wordt dit verlangen verontschuldigd. Men blinddoekt zichzelf en komt om door zelfbedrog. Hoeveel belijdende Christenen zijn er van wie de harten meer uitgaan naar de wereld dan naar Christus: Welke aardse dingen bedenken. Welker einde is het verderf. Toch beweren zij, dat zij Christus boven alles waarderen. Zij zien hun eigen aardsgezindheid niet omdat ze hun hart niet nauwkeurig onderzoeken. Deden zij dit dan zouden zij al gauw ontdekken dat hun grootste vermaak in de wereld is. Hun grootste zorg en hun voornaamste begeerte is het aardse goed te verkrijgen. Dit is een onmiskenbaar bewijs dat zij nog onbekeerd zijn. Dat ieder zich ernstig onderzoeken opdat men niet verloren ga. Men kan van Christus afgehouden worden zowel door te grote liefde voor geoorloofd genot als door het bewandelen van ongeoorloofde wegen.

9. Overheersende boosaardigheid en nijd jegens hen, die ons minachten of beledigd hebben.

Velen die godsdienstig schijnen klagen over aangedaan onrecht en koesteren wrok. Zij vergelden kwaad met kwaad en zouden graag wraak nemen. Dit gaat lijnrecht in tegen het Evangelie; tegen het voorbeeld dat Christus gegeven heeft en tegen de natuur van God. Vergeldt niemand kwaad voor kwaad. Door wie dit kwaad in het hart wordt gekoesterd niet wordt gehaat, bestreden en gedood, maar bij wie het overheerst die is in een bittere gal en blijft in de dood.

10. Hoogmoed.

Als iemand de lof van mensen hoger acht dan de lof van God; als men het hart meer zet op de achting en goedkeuring van mensen, dan is dit een zeker bewijs dat men nog in de zonde leeft en geen kennis heeft aan oprechte bekering. Zij hadden de eer der mensen lief, meer dan de eer Gods. Indien ik mensen zoek te behagen zo ben ik geen dienstknecht van Christus. Als men de hoogmoed in eigen hart niet ziet en er niet onder zucht is dit een teken dat men dood is in de zonde. Deze zonde leeft bedekt in de harten van velen zonder dat men zich dit bewust is. Men kent zichzelf niet en men vraagt met de Farizeër: Zijn wij dan ook blind?

11. Lust tot zondig vermaak.

Meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers van God. Dit is een slecht teken. Als men het vlees de vrijheid geeft; geheel verwenst en niets weigert; als men een liefhebber is van overdadigheid en zinnenstrelend genot, dan schiet alles te kort, al is het ook dat men de schijn van godsdienst vertoont. Een zinnelijk leven kan God niet behagen. Maar die van Christus zijn hebben het vlees gekruisigd. Zij bedwingen het lichaam en brengen het tot dienstbaarheid.

12. Vleselijke zorgeloosheid of een ongegrond vertrouwen, dat onze staat voor de eeuwigheid goed is. Velen zeggen:

Het is vrede en zonder gevaar! Maar zij beseffen niet dat een haastig verderf hen zal overkomen. Deze zorgeloosheid hield de dwaze maagden in slaap, terwijl zij hadden moeten waken. Zij bemerkten haar gebrek aan olie niet voordat de bruidegom kwam. Terwijl zij heengingen om olie te kopen werd de deur gesloten. Het ware te wensen dat deze dwaze maagden geen navolgers hadden. Waar is de plaats, ja waar het huis, waar zij niet wonen? Velen zijn geneigd om op losse gronden hun staat voor de eeuwigheid te bouwen. Zij menen er goed voor te staan zonder dat zij een verandering hebben beleefd. Zo komen velen om in hun zonden. Hebt u vrede? Zeg mij op welke grond uw mening berust. Is het een vrede volgens Gods Woord? Kunt u de duidelijke kentekenen aanwijzen van een waar-gelovige? Kunt u bewijzen dat u meer bezit dan een zelfbedrieger? Zo niet wees dan meer bevreesd voor zo'n vrede dan voor welke ellende ook!

Bedenk wel dat vrede naar het vlees de meest dodelijke vijand is van de ziel. Onder een vriendelijke lach en een kus slaat zij u aan de vijfde ribbe. Intussen hoor ik mijn lezers zeggen, met de discipelen: Wie kan dan zalig worden? Plaats alle tien soorten profaan-goddelozen aan de ene kant en de twaalf soorten zelf-bedriegers aan de andere kant en zeg mij dan of het niet een klein overblijfsel is dat zalig zal worden. Weinig schapen zullen overblijven als al de anderen zullen worden afgescheiden om bij de bokken geplaatst te worden.

Ik durf niet hopen dat er één van mijn vele toehoorders die onder de twee en twintig genoemde soorten vallen, in de hemel zal komen, tenzij hij door ware bekering in een andere toestand gebracht wordt!

En nu geweten doe uw plicht!

Spreek openhartig tot hem die dit zal lezen. Ontdekt u bij iemand één van bovengenoemde zonden, verklaar hem dan onrein. Neem geen leugen in uw rechterhand. Spreek niet van vrede tot hem, tegen wie de Heere niet van vrede spreekt. Laat u niet omkopen of door eigenliefde en vleselijk vooroordeel verblinden.

Ik dagvaard u in de Naam des Heeren om te getuigen. Geef een betrouwbaar verslag!

Ik bezweer u bij de levende God dat gij de waarheid zegt. Ik de man bekeerd of niet? Geeft hij zich over aan de een of andere zonde? Heeft hij God werkelijk lief? Prijst hij Hem en verlustigt hij zich boven alles in God of niet?

Geef een beslist antwoord! Hoe lang zal deze ziel nog in het onzekere blijven?

O geweten, doe een uitspraak! Is hij een nieuw mens of is hij het niet? Heeft er bij hem een inwendige krachtige verandering plaats gehad? Wanneer, waar en door welke middelen is de nieuwe geboorte, de wedergeboorte in zijn ziel tot stand gekomen? Geweten spreek!

En als u mogelijk de tijd of de plaats niet nauwkeurig kunt aanduiden, kunt u dan met bewijzen uit Gods Woord aantonen dat het werk heeft plaats gehad? Is de man ooit genezen van zijn ongegronde verwachting en zijn valse vrede, waarop hij voorheen zijn vertrouwen stelde? Is hij voldoende overtuigd geweest van zijn zonden en van zijn verloren toestand? Heeft hij zijn zondig leven vaarwel gezegd om zich oprecht aan Christus over te geven? Of vindt u hem tot op heden nog onder de macht van onwetendheid of levend in het slijk van goddeloosheid? Is hij een vreemdeling van het bidden; iemand die verzuimt Gods Woord te lezen of een vriend van de wereld? Liegt hij soms? Brandt hij nog van wellust? Leeft hij in nijd met zijn naaste? Is zijn hart vol begeerte? Wees eerlijk!

Kunt gij deze man of vrouw vrij spreken ten opzichte van de twee en twintig genoemde zonden? Wordt hij aan een of meer schuldigen bevonden, dan heeft hij geen deel met de heiligen.

Hij moet bekeerd en tot een nieuw schepsel gemaakt worden of hij kan het koninkrijk Gods niet ingaan!

Geliefden!

Zijt niet uw eigen verrader!

Bedriegt uw hart niet door verblindings van u zelf.

Richt in uw hart voor u zelf een rechtbank op. Voegt woord en geweten bij elkaar. Tot de wet en tot de getuigenis.

Hoort wat Gods Woord zegt van uw toestand. Als u hier een vergissing begaat komt u om.

Uw hart is zo verraderlijk; de verleider zo listig en de zonde zo bedrieglijk, dat er niet genoeg voor gewaarschuwd kan worden. Arglistig is het hart meer dan enig ding; ja dodelijk is het: Wie zal het kennen? Alles spant samen om de arme ziel te misleiden.

Zo gemakkelijk wordt een vergissing begaan zodat er zeer veel kans bestaat om bedrogen te worden tenzij men zorgvuldig en onpartijdig een onderzoek instelt. Daarom zijt ernstig in uw onderzoek! Leg u zelf in de weegschaal.

De duivel is een meester in het bedriegen. Er is niets of hij kan het nabootsen.

Wantrouw zelfs uw eigen hart. Ga tot God om u te laten onderzoeken, te doorzoeken en te beproeven: om uw nieren te toetsen. Als u niet tot helderheid kunt komen, bespreek dan uw moeilijkheden met een getrouw leraar of vriend. De lippen des priesters zullen de wetenschap bewaren. Rust niet voor u de zaak tot een goed einde hebt gebracht en u daarvan verzekerd zijt.

Onderzoeker des harten, zet Gij de zielen daartoe aan en help hen in de onderzoeking!

V. DE ELLENDE VAN DE ONBEKEERDEN

Zo onuitsprekelijk ernstig is de toestand van elke onbekeerde, dat ik vaak gedacht heb: Als ik de mensen slechts kon overtuigen dat zij nog onbekeerd zijn, zou het werk voor een gedeelte verricht zijn.

Bij ondervinding weet ik echter dat de onheiligen door zo'n geest van traagheid en sluimering zijn bevangen, dat zij ofschoon zij overtuigd worden er toch dikwijls ongevoelig onder blijven. Door de lust tot zingenot en door aardse zorgen wordt de stem van het geweten gesmoord en men komt niet verder dan flauwe wensen en algemene voornemens om zich te bekeren en het leven te beteren.

Het is daarom hoogst noodzakelijk niet alleen om de mensen te overtuigen dat ze onbekeerd zijn, maar hen te brengen tot het besef van hun vreselijke ellende zolang zij in die toestand verkeren.

Wie kan echter de erfgenamen van de hel voldoende overtuigen van hun ellende dan mogelijk alleen de rijke man uit Lukas 16. Welke schrijver kan het ongeluk uitdrukken van hen die zonder God in de wereld zijn?

Het is mogelijk tenzij wij de oneindige oceaan van geluk en volmaaktheid kennen die er is in God en waarvan de zonde de mens uitsluit. Wie kent, zegt Mozes, de sterkte van Uw toom en Uw verbolgenheid naardat Gij te vrezen zijt? Hoe zal ik in staat zijn te vertellen wat ik zelf niet weet?

Toch weten wij wel voldoende om het hart van de mens te doen beven als hij tenminste enig besef heeft van geestelijk leven.

Helaas, dit is wel de grootste ellende van de mens, dat hij dood is. Dood door de misdaden en de zonden. Kon ik hem het paradijs, het koninkrijk der hemelen als in een tafereel tonen, zoals de verzoeker de koninkrijken van de wereld in hun heerlijkheid toonde aan onze Zaligmaker, of kon ik hem de grondeloze en verslindende diepte van Tophet in alle verschrikking laten zien en de deuren van de helse afgrond openen! Helaas, hij heeft geen ogen om te zien. Kon ik maar de heiligheid en de heerlijkheid van het Evangelie afschilderen of de afschuwelijkheid van de zonde tentoonstellen.

Helaas, de zondaar kan evenmin de schoonheid van het ene als de vuilheid en hatelijkheid van het andere begrijpen. Zij zijn vervreemd van het leven Gods door de onwetendheid die in hen is; door de verharding van hun hart. De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn, omdat ze geestelijk onderscheiden moeten worden. Zijn ogen kunnen niet tot zaligheid geopend worden dan alleen door bekerende genade. Om hun ogen te openen en hen te bekeren van de duisternis tot het licht en van de macht des satans tot God. Hij is een kind der duisternis en hij wandelt in de duisternis. Ja het licht is in hem duisternis.

Zal ik de doodsklok over hem luiden? Zal ik zijn vonnis lezen of de vreselijke bazuin van Gods oordelen om zijn oren doen klinken, zodat hij als een Belsazar met ontzetting vervuld wordt; zodat zijn aangezicht verbleekt en zijn knieën knikken? Wat zal het baten? Ach, hij begrijpt mij niet!

Hij geeft geen oren om te horen. Zal ik hem het lied van Mozes en het Lam laten horen?

Het zal hem onbewogen laten. Zal ik trachten hem te bekoren met de blijde tijdingen uit het Evangelie?

Met de vriendelijke uitnodigingen, vertroosting en hartversterkingen van de goddelijke beloften?

Het zal hem niet kunnen bewegen tot zaligheid, tenzij ik bemerk dat gij met de oren hoort en met her hart verstaat wat gezegd wordt. Wat zal ik doen? Zal ik hem de poel laten zien die brandt van vuur en sulfer? Zal ik hem heerlijke spijzen voorzetten, een maaltijd van reine wijn, van het vette vol merg? Zal ik hem de heerlijke nardus doen ruiken en hopen dat de geur van Christus zalving en de reuk van Zijn klederen hem zal bekoren? Helaas! De dode zondaren zijn als de stomme afgoden: Zij hebben een mond maar spreken niet; zij hebben ogen maar zien niet; hun handen hebben zij maar tasten niet; hun voeten maar gaan niet; zij geven geen geluid door hun keel. Zij missen alle geestelijk gevoel en beweging!

Al gebruik ik het zwaard van Gods Woord, al richt ik mijn pijlen genomen uit Gods pijlkoker op het hart van de zondaar, het laat hem onbewogen. Hoe zou hij gevoelen die ongevoelig is geworden?

Ofschoon de toorn van God op hem rust en het gewicht als van een berg vanwege zijn vele zonden hem drukt, toch schijnt het dat niets hem deert. Hij draagt een dode ziel in een levend lichaam!

Hij is onvruchtbaar, tweemaal verstorven. Hoe zal ik dan de ellendigen benaderen?

Wie zal het stenen hart murw maken? Wie kan het levenloze lichaam gevoel geven en beweging? Wie anders dan dezelfde God, die machtig is uit stenen Abraham kinderen te verwekken? Die de doden opwekt. Voor Wie de bergen beven. Die water uit de keiachtige rots voortbracht. Hij, als almachtig God, kan doen boven de hoop en het geloof van mensen. Hij bevolkt Zijn kerk met dorre doodsbeneden.

Daarom buig ik mijn knieën voor de allerhoogste God. Zoals onze Zaligmaker bad bij het graf van Lazarus en zoals de Sunamietische vrouw naar de man Gods liep voor haar gestorven kind, zo draag ik, uw bedroefde leraar, u in de armen van het gebed tot God. Hij alleen kan u helpen!

O almachtige God, die werkt terwijl niemand U kan weerhouden; die de sleutels van dood en hel bezit, heb toch medelijden met deze dode zielen die nog begraven liggen in de zonde.

Neem de grafsteen weg en zeg als eens tot de gestorven Lazarus: Kom uit!

Verlicht Gij deze duisternis en laat de Opgang uit de hoogte bezoeken het duistere landschap van de doden tot wie ik spreek.

Gij, die het oor geformeerd hebt kunt het gehoor herstellen! Zeg Gij tot hen: Effatha en zij zullen geopend worden. Geef Gij hun ogen om Uw heerlijkheid te zien; smaak om Uw zoetheid te proeven; reuk om Uw zalving te ruiken; gevoel om het voorrecht van Uw gunst, de last van Uw toom en het ondraaglijk gewicht van de onvergeven zonden te gevoelen.

Geef Uw knechten bevel om te profeteren tot de dorre beenderen. Laat de uitwerking zijn als bij Uw knecht Ezechiël toen hij profeteerde tegen de vallei vol dorre doodsbeenderen, die veranderd werden in een groot levend heirleger.

Maar ik moet verder om indien mogelijk de ellende van de onbekeerden aan te tonen, hoewel ik moet bekennen dat geen tong daartoe in staat is en geen hart dit voldoende kan begrijpen.

Overdenk als u nog onbekeerd is:

Dat de oneindige God tegen u is!

Het is niet het geringste deel van uw ellende, dat u leeft zonder God. Micha riep de Dannieten na: Gij hebt mijn goden weggenomen! Wat heb ik nu meer? Hoe moest u klagen die zonder God leeft. Hoe wanhopig was de klacht van koning Saul in zijn doodsangst: De Filistijnen strijden tegen mij en God is van mij geweken.

O zondaar, wat zult u beginnen in de dag der bezoeking? Waarheen zult gij vlieden om hulp?

Wat zult u doen als de Filistijnen over u komen; als de wereld voor altoos afscheid van u zal nemen; als u voor eeuwig zult moeten scheiden van familie en vrienden en van al uw bezittingen?

Wat zult u doen die geen God kent om daarheen te vluchten? Zult u Hem dan aanbidden? Zult u tot Hem roepen om hulp? Helaas! Hij zal u niet antwoorden maar u wegzenden met de woorden: Ik heb u nooit gekend. Ga weg van Mij gij die de ongerechtigheid werkt! Ik zal in uw verderf lachen en spotten als uw vrees komt! Zij die weten wat het betekent een God te hebben tot Wie zij kunnen gaan, zij weten enigszins wat een nameloze ellende het is zonder God te zijn. Een vrome riep eens uit: Geef mij God of geef mij niets! Laat mij Hem kennen en weten wat Hem behaaglijk is, hoe ik mij in Hem kan verblijden.

Arme zondaar! U leeft niet alleen zonder God maar God is tegen u.

Als de Heere u aan uw lot overliet; als Hij weigerde u te helpen; als Hij u overgaf aan de woede van uw vijanden; dan zou uw toestand nog niet zo wanhopig zijn als nu.

Maar het vreselijkste is dat God Zich tegen u stelt en Zich uw vijand verklaart.

Het is vreselijk te vallen in de handen van de levende God. Er is geen groter vriend dan God. Er is echter ook geen groter vijand dan Hij. Zo hoog de hemel is boven de aarde; Zijn almacht boven onmacht, zo veel vreselijker is het te vallen in de handen van de levende God dan in de klauwen van leeuwen of beren, ja van de duivelen. God zelf zal u pijnigen. Met vlammend vuur wraak doende over degenen die God niet kennen. Als God tegen u is wie zal dan voor u zijn? Wanneer een mens tegen een mens zondigt zo zal God hem oordelen; maar wanneer een mens tegen de Heere zondigt, wie zal voor hem bidden? Gij, vreselijk zijt Gij, en wie zal voor Uw aangezicht bestaan? Wie zal u uit Zijn hand kunnen verlossen? Kan uw geld, kunnen uw schatten u bevrijden? O neen!

Goed doet geen nut ten dage der verbolgenheid. Kunnen helden of koningen u redden? Neen.

Zij zullen zeggen tot de bergen en tot de steenrotsen: valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die op de troon zit en van de toorn des Lams. Want de grote dag Zijns toorns is gekomen en wie kan bestaan?

Dit te weten, o zondaar, dat God uw vijand is, moet u als een dolk door uw hart gaan.

Waarheen zult u vluchten? Waar kunt gij u verbergen? Er is geen hoop voor u tenzij u de wapens neerlegt en smeekt om genade; tenzij u Christus tot vriend krijgt. Zonder Hem zult u in droefheid wegwijnen.

Maar in Christus is er een mogelijkheid om barmhartigheid te bekomen, ja een aanbidding waardoor God vóór u in plaats van tegen u zal zijn. Indien u echter uw zonden niet wilt verlaten en u niet verandert om tot God te gaan door een oprechte bekering, zo zal Zijn wraak op u blijven en Hij zal tonen tegen u te zijn. Daarom zegt de Heere alzo: Ziet Ik ben tegen u.

Zijn aangezicht is tegen u!

Het aangezicht des Heeren is tegen hen die kwaad doen om hun gedachtenis van de aarde uit te roeien. Wee hen tegen wie God Zijn aangezicht zal stellen. Toen de Heere slechts neerzag op het leger der Egyptenaren werden zij al verschrikt! Ik zal Mijn aangezicht tegen die man zetten en zal hem stellen tot een teken en tot spreekwoorden en zal hem uitroeien uit het midden van Mijn volk. En gij zult weten dat Ik de Heere ben.

Zijn hart is tegen u!

Zijn gerechtigheid is als een vlamvend zwaard tegen u.

Indien ik Mijn glinsterend zwaard wet en Mijn hand ten gerichte grijp, zo zal Ik de wraak op Mijn tegenpartijders doen wederkeren en Mijn haters vergelden. Ik zal mijn pijlen dronken maken van bloed en Mijn zwaard zal vlees eten. Zo stipt is Gods rechtvaardigheid dat Hij de schuldigen geenszins onschuldig houdt. De Heere zal de ganse schuld in uw eigen persoon van u afeisen, tenzij u kunt bewijzen uit Gods Woord dat u recht hebt op Christus en Zijn voldoening.

Als de verlichte zondaar ziet op Gods rechtvaardigheid; op de weegschaal waarin hij zal worden gewogen en op het zwaard waarmee hij zal onthoofd worden, dan voelt hij een aardbeving in zijn binnenste.

Maar satan houdt dit voor hem verborgen en maakt de ziel wijs dat God enkel barmhartigheid is.

Zo houdt hij hem in de zondeslaap! De goddelijke rechtvaardigheid is zeer streng. Zij eist voldoening tot de laatste penning. Zij kondigt verbolgenheid aan en toom, verdrukking en benauwdheid aan alle ziel des mensen, die het kwaad werkt. Zij vervloekt een ieder die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der Wet om dat te doen. De vrees van een onverzoend zondaar voor Gods gerechtigheid is groter dan van iemand die bankroet is voor zijn schuldeiser; van een dief voor de rechter en van een moordenaar voor de galg. Hoe vreselijk is het als de gerechtigheid gaat over leven en dood. Het galmt in de oren: Bindt zijn handen en voeten, neemt hem weg en werpt hem uit in de buitenste duisternis. Daar zal zijn wening der ogen en knersing der tanden. Gaat van Mij, gij vervloekte in het eeuwige vuur.

Dit is een vreselijk vonnis dat de gerechtigheid velt. Zo waarachtig als de Heere leeft: dit vonnis zult u, o zondaar over u horen uitspreken tenzij u berouw toont en u bekeert.

Gods heiligheid getuigt tegen u!

Hij is niet alleen vertoornd op u, dit kan Hij ook zijn op Zijn kinderen, maar Hij heeft een ware afkeer van u. Gods natuur is sterk gekant tegen de zonde en daarom kan Hij in de zondaar buiten Christus geen behagen scheppen.

Hoe vreselijk uit Zijn gunst gevallen te zijn; ja een voorwerp van Zijn haat te zijn geworden.

De Heere kan evengoed ophouden God te zijn als u niet verachten, tenzij u veranderd en vernieuwd wordt door genade. De sterren zijn niet zuiver in Zijn ogen. De alles-doorzoekende ogen des Heeren zien u. Hij weet, dat u geen belang stelt in Christus om voor u te pleiten.

Met de inwoners van Beth-Semes mag u wel uitroepen: Wie zou kunnen bestaan voor het aangezicht des Heeren, van deze heilige God?

Gods macht is tegen u als een vuurmond opgesteld.

De heerlijkheid van Zijn macht is te bemerken in de grote verwarring en de verwoesting van hen, die het Evangelie ongehoorzaam zijn. God wil Zijn toom aan hen bewijzen. Hoe vreselijk kan Hij hen kwellen, opdat Hij Zijn toorn aan hen zou bewijzen.

Zijt gij machtig het tegen uw Schepper uit te houden?

De macht van Gods toorn is tegen u!

Sterkte en toorn samen zijn een verschrikking.

Wie kent de sterkte Uws toorns en Uw verbolgenheid naardat Gij te vrezen zijt?

Het zou beter voor u zijn dat de gehele wereld gewapend tegenover u stond dan de macht van God. Er is geen mogelijkheid om te ontvluchten. Wie zou de donder Zijner mogendheden verstaan?

Ongelukkige, die dit pas volkomen zult beseffen als u het aan den lijve ondervindt.

Wie heeft zich tegen Hem verhard en vrede gehad? Die de bergen verzet, zodat zij het niet gewaar worden; Die dezelve omkeert in Zijn toom. Die de aarde beweegt uit haar plaats, dat haar pilaren schudden. Meent u een geschikte partij te zijn voor zo'n tegenstander? Verstaat dit toch gij Godvergetenden, opdat Ik niet verscheure en niemand redde. Onderwerp u aan Hem. Laat stof en kaf toch niet de Almachtige weerstaan. Stel geen distel en doorn tegen Hem in oorlog, opdat Hij niet op hen zou aanvallen en tegelijk verbranden. Grijp Zijn sterkte aan en maak vrede met Hem! Wee hem die met zijn Formeerder twist! Gods wijsheid is gereed om u te vermalen. Hij heeft Zijn boog gespannen en die bereid. Hij heeft dodelijke wapenen voor Zich gereed gemaakt. De Heere formeert een kwaad tegen de goddeloze om hem te vernietigen. De Heere belacht hem want Hij ziet dat zijn dag komt. Hij zal u in een ogenblik ten val brengen, zodat gij uw handen zult wringen, uw haar uittrekken en uw tanden knersen van angst en ontzetting, als u zult bemerken dat gij in de put des verderfs gestort zijt.

Gods waarheid is tegen u!

Als Hij waarachtig is en getrouw dan moet gij verloren gaan als gij u niet bekeert.

Indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen desgelijks vergaan. Tenzij Hij ontrouw is aan Zijn Woord, zo moet gij sterven als gij u niet bekeert. Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw, Hij kan Zichzelf niet verloochenen. Hij is getrouw zowel ten opzichte van Zijn bedreigingen als van Zijn beloften en Hij zal die getrouwheid tonen in onze ondergang als wij niet geloven. De Heere heeft u overduidelijk gezegd dat indien Hij u niet wast gij geen deel aan Hem hebt. Indien gij naar het vlees leeft zo zult gij sterven. Indien gij u niet verandert zo zult gij in het koninkrijk der hemelen geenszins ingaan.

Zo goed als de onveranderlijke trouw van God een sterke troost is voor Zijn volk, evenzo is zij tot schrik van de goddelozen.

Zeg mij, gij zondaar, hoe u denkt over alle bedreigingen, die Gods Woord ten opzichte van u bevat!

Geloof u dat ze waar zijn of niet? Zo niet dan zijt gij te beklagen. Als u ze wel gelooft dan moet u wel een hart van graniet hebben, aangezien u zo rustig kunt voortleven, terwijl Gods waarheid en trouw verbonden zijn om u te vernietigen. De ganse Bijbel getuigt tegen u als u onbekeerd blijft. Hij veroordeelt u op iedere bladzijde, zoals de rol van Ezechiël voor en achter beschreven met klaagliederen, zuchting en wee.

Dit alles zal u overkomen tenzij gij u bekeert!

Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar daar zal niet één tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal geschied zijn. Vat dit alles bij elkaar en zeg me dan of de toestand van de onbekeerden niet hopeloos ellendig is. We lezen van enkele mannen die zich met een eed verbonden hadden om Paulus te doden. Zo zijn al de eigenschappen van de oneindige God door een eed verbonden om u te straffen. Wat zult gij doen? Waarheen zult gij vlieden? Als Gods alwetendheid u vinden kan zal het u onmogelijk zijn om te ontvluchten. Als de getrouwe en waarachtige God Zijn eed gestand zal doen - en dit zal Hij gewis - dan moet u omkomen, tenzij u in Hem gelooft en u bekeert. Als de Almachtige in staat is u te pijnigen, dan zult u ellendig zijn naar ziel en lichaam tot in alle eeuwigheid, tenzij dit wordt voorkomen door een spoedige bekering.

De ganse schepping is tegen u.

Het ganse schepsel - zegt Paulus - zucht en is samen als in barensood.

Waaronder zucht het anders dan onder het vreselijk misbruik waaraan het onderworpen is in het dienen van de lusten der zondige mensen? En waarnaar zucht het als naar de vrijheid?

Want het schepsel is niet gewillig aan de ijdelheid onderworpen. Als de onredelijke schepselen konden spreken, zouden zij het onder de ondraaglijke slavernij uitschreeuwen omdat zij door de goddelozen worden gebruikt in strijd met hun natuur en het doel waartoe de grote Schepper hen heeft geschapen.

Als de drank, die een dronkaard inzwelgt, verstand had als een mens, zou hij het uitschreeuwen in vat en beker, in keel en maag; hij zou de dronkaard in het aangezicht vliegen.

Als de Heere de mond van Zijn schepselen opende, zoals van Bileams ezel, dan zou het kled van een hoogmoedig mens tegen hem getuigen.

Er is geen schepsel dat niet zou zuchten, als het besepte hoe het door een onbekeerde wordt misbruikt.

De grond zou hem zuchtend dragen, de lucht hem onder zuchten adem geven en het voedsel hem onderhouden. Ja, de ganse schepping zou hem al zuchtend hulp en troost verschaffen, zolang hij tegen God in de zonde leeft.

Mij dunkt dat dit een verschrikking moest zijn voor een onbekeerde, te bedenken dat hij een last is voor de schepping. Houw hem uit! Waartoe beslaat hij onnut de aarde?

Als de redeloze schepselen konden spreken, zou het voedsel zeggen: Heere, moet ik zo'n ellendeling voeden en mijn kracht aan hem geven om U te onteren? De lucht zou zeggen: Heere, moet ik adem geven aan een mens, opdat hij zijn mond zou opendoen tegen de hemel, uw volk bespotten en zijn trots en woede luchten, om vuile taal te spreken, te vloeken en godslasterlijke taal tegen U te spreken? Zijn rijdier zou zeggen: Heere, moet ik hem dragen om zijn goddeloze plannen uit te voeren?

De aarde zucht onder een goddeloze en de hel begeert hem te verslinden, totdat de dood hen beide tevreden stelt.

Als de Heere der heirscharen tegen u is, dan zijn al de schepselen tegen u in oorlog, totdat door bekering het geschil tussen God en de mens wordt weggenomen en de Heere een verbond des vredes met de schepselen voor hem maakt. Met de stenen des velds zal uw verbond zijn en het gedierte des velds zal met u tevreden zijn.

De duivel heeft u volkomen in zijn macht!

Gij zijt gevangen in de klauw van de brullende leeuw die begerig is u te verslinden: in de strik des duivels, die u gevangen neemt naar zijn wil.

Dit is de geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid. Zij zijn zijn slaven en zij doen zijn wil.

Hij regeert de duisternis van de wereld, d.w.z. van onwetende zondaars die in de duisternis leven. U hebt medelijden met de arme Indianen die de duivel als hun god aanbidden, maar u bedenkt niet, dat u dit ook doet.

Het is de algemene ellende van alle onheiligen, dat de duivel hun god is, hoewel het niet in hun bedoeling ligt hem hulde te bewijzen. Zij doen alsof zij hem weerstaan, maar toch dienen ze hem en leven zij onder zijn bestuur. Gij zijt dienstknechten van hem die gij gehoorzaamt.

Hoevelen blijken dienaren van de duivel te zijn, die menen kinderen van God te zijn.

Niet zodra biedt de duivel u een gelegenheid aan tot het een of ander zondig vermaak, of u grijpt die kans met beide handen aan.

Als hij u een leugen inblaast of u aanzet om wraak te nemen, gehoorzaamt u hem bereidwillig. Als hij u verbiedt Gods Woord te lezen of te bidden dan luistert u naar hem. U bewijst daarmee dat u zijn dienaar bent. Hij staat achter het scherm, hij werkt in de duisternis en de zondaren zien niet hoe hij hen aan het werk zet. Intussen verstrikt hij hen.

Ongetwijfeld is een leugenaar niet van plan om de duivel terwille te zijn, maar hij meent zijn eigen belangen te bevorderen. 't Is wel zeker dat Judas, toen hij zijn Meester voor geld verkocht, niet van plan was om de duivel te dienen, evenmin de Chaldeeën en de Sabeeërs, toen zij Job beroofden. Zij trachten hun eigen begeerte te voldoen. En toch was het de duivel die hen daartoe aanporde.

Men kan een slaaf zijn van de duivel, zonder zich dit bewust te zijn, ja men kan zich vermaken met de gedachte eigen heer en meester te zijn!

Leeft ge nog in onwetendheid en zijt ge nog niet wedergekeerd van de duisternis tot het licht?

Ik vrees dat gij in de macht van de duivel zijt.

Bedrijft u de een of andere bekende of zelfs moedwillige zonde?

Leeft u in twist, in nijd of boosheid? Gewis, dan is de duivel uw vader.

O vreselijke toestand!

Hoe de duivel u als zijn slaven ook allerlei ontspanningen gunt, toch is het alleen om u in nameloze ellende te storten. De slang komt als het ware met de vrucht in zijn mond, maar u hebt er geen erg in.

Hij, die nu uw verleider is, zal eens uw kwelgeest zijn.

Kon ik er u maar van overtuigen welk een slechte meester, welk een meedogenloos tiran u dient.

Het is zijn grootste vermaak om u te bewerken, dat gij uw eigen verderf en vervloeking zult uitwerken, om de oven waarin u eeuwig zult moeten branden, heter en heter te maken.

De schuld van al uw zonden ligt als een berg op u.

Arme mens! U voelt het niet en dit is juist uw grootste ellende.

Zolang als u onbekeerd blijft, wordt geen enkele van uw zonden uitgewist.

Wedergeboorte en kwijtschelding van zonden kunnen nooit van elkander worden gescheiden.

Een onheilige is niet gerechtvaardigd en hij is zonder vergeving.

Het is vreselijk schuldig te zijn, maar vooral tegenover God. Er is geen straf zo geducht, als van Hem; geen gevangenis zo verschrikkelijk, als de Zijne.

Let eens op een overtreder die zich het gewicht van zijn schuld ten volle bewust is.

Hoe verwilderd is zijn blik, hoe vreselijk zijn zijn klachten. Zijn troost is veranderd in alsem, zijn vocht in droogte en de slaap is van zijn ogen geweken. Hij is zichzelf tot een schrik en voor allen in zijn omgeving. Hij zou liever een hond dan een mens zijn, omdat de dood dan een einde zou maken aan zijn ellende, terwijl die nu het begin zal zijn van hetgeen hij weet zonder einde te zijn.

Hoezeer u dit nu moogt onderschatten, eens zult u ondervinden dat de schuld van onvergeven zonden een zware last is. Het is een molensteen! Wie op deze steen valt, zal verpletterd worden en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen. De schuld van onze zonden was de oorzaak van de dood van de gezegende Verlosser.

Indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden? Bedenk intijds uw gevaarlijke toestand!

Kunt u zonder vrees denken aan de bedreiging: gij zult in uw zonden sterven?

Het zou minder erg voor u zijn om te moeten sterven in een gevangenis dan in uw zonden.

De dood zal al uw troost doen ophouden. Zou hij ook al uw zonden wegnemen dan zou het u verlichting geven. De zonden zullen u echter volgen als uw beschuldigers en het wereldgenot zal afscheid van u nemen. Uw zonden zullen niet meer met u sterven, zoals geldelijke schulden bij uw dood hun kracht verliezen. Een iegelijk zal wegdragen hetgeen door het lichaam is geschiedt. Zij zullen met u voor Gods rechterstoel komen. Daar zullen zij uw beschuldigers zijn. Zij zullen met u gaan in de hel om u daar te pijnigen!

Geef toch intijds acht op uw zonden!

Elk gebod uit Gods wet zal u beschuldigen en u bij de keel grijpen vanwege de ontelbare overtredingen. Wat zult u beginnen als ze alle te zamen tegen u in 't gericht komen? Houd de ogen van uw geweten open om dit ernstig te bezien, om aan uzelf te wanhopen en naar Christus als een schuilplaats te worden gedreven om de voorgestelde hoop vast te houden.

Uw brandende hartstochten maken u tot een ellendige slaaf.

Zolang u onbekeerd bent, bent u een dienaar van de zonde; zij heerst over u en houdt u onder haar uw heerschappij, tot u gebracht wordt onder de band van het verbond. Een iegelijk die de zonde doet, is een dienstknecht van de zonde. Groter tiran is er niet!

Zou het u niet ter harte gaan als u mensen zag die zich afsloofden om takken te dragen om zichzelf te verbranden? Dit is het werk van slaven der zonde. Zelfs als zij zich gelukkig prijzen in het behalen van onrechtvaardig verkregen winst zijn ze bezig toom en wraak op te hopen voor hun eeuwige verbranding. Gij vergadert u toorn als een schat in de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods. Wie zou zo'n meester willen dienen, die beloont met slavernij en wiens bezoldiging de dood is?

Wat was de man ellendig die bezeten was door een legioen duivelen. Zou u het niet vreselijk gevonden hebben, als u hem had gezien in de graven terwijl hij zich sloeg met stenen? Dit is uw toestand, uw werk! Het geweten mag nu in slaap gesust zijn maar als dood en oordeel u tot bezinning brengen, zult u de smart van elke wonde gevoelen. De overtuigde zondaar is een bewijs van de ellendige slavernij van de zonde. Zijn geweten vliegt hem in het aangezicht en toont hem wat het einde zal zijn. En toch is en blijft hij zo'n slaaf van zijn hartstochten dat hij er in voortgaat, hoewel hij ziet dat dit zal uitlopen in een eeuwig verderf. Als de verzoeking komt blijft er niets over van al zijn eden en beloften. Hij stort neer in eeuwige verwoesting!

De oven van eeuwige wraak wordt voor u verhit!

Het graf en het verderf doen hun mond voor u open.

Zij loeren op u, zij wachten met een begerige blik. Zoals de wraak van de man is als het brullen van een jonge leeuw en wichtig als het zand, hoe ondraaglijk zal dan de wraak zijn van een oneindige God?

Als de gloeiende oven van Nebukadnezar, zevenmaal heter gestookt werd dan gewoonlijk, zo vreselijk was dat de mannen, die de drie jongelingen erin moesten werpen, verschroelden, hoe heet zal dan de oven van Gods grimmigheid branden: gewis zeventig maal zeven maal erger! Ziet die dag komt, brandende als een oven! Wie is er onder ons die bij een verterend vuur, bij een eeuwige gloed wonen kan? Uw lichaam en ziel zullen door Gods brandende toorn aangetast worden. De meest verdraagzame man die ooit heeft geleefd, vervloekte de dag van zijn geboorte. Hij wenste zelfs dat de dood zou komen om een einde te maken aan zijn ellende. Sommigen van Gods meest geliefde kinderen hebben hun toestand beweend toen zij beefden onder de verberging van Zijn aangezicht en zij de gevolgen van Zijn ongenoegen vreesden. Hoe zult u het dan verdragen als de Heere al Zijn violen van gramschap over u zal uitstorten en Zich tegen u zal stellen? Nu kan u wel de kwade dag ver van u denken; lachen en vrolijk leven en de schrik des Heeren trachten te vergeten, maar hoe zult u het maken als God u werpt op een bed vol grote verdrukking en gij in smart zult neerliggen? Als gehuil en lasteringen uw oren verscheuren zullen en de enige drank, de wijn van Gods wraak, u ongemengd ingeschonken zal worden in de drinkbeker van Zijn toorn? Als de rook van uw pijniging tot in alle eeuwigheid zal opgaan en gij geen rust zult hebben dag en nacht? U zult geen rust hebben in uw geweten, maar u zult zijn tot een vervloeking en tot een ontzetting en tot smaadheid. Zondaar, sta eens stil en overdenk uw dieptreurige toestand. Bedenk waar gij zijt. Wellicht vlak bij de verwoesting! Zo waarachtig als de Heere leeft en uw ziel leeft, daar is maar één schrede tussen u en de dood. Als gij u ter ruste begeeft, weet u niet of u de morgen wel zult beleven en als u ontwaakt of u de avond zult halen. Zult u dit licht achten? Durft u in zo'n vreselijke toestand gerust verder te leven, alsof niets u deert? Meent u dat dit u niet aangaat? Lees dan het vorige hoofdstuk nog eens aandachtig na en zeg mij de waarheid.

Is er niet een van de genoemde kentekenen op u van toepassing?

Sluit uw ogen toch niet voor de werkelijkheid! Bedrieg u niet!

Zie uw ellende terwijl u dit alles nog kunt ontlopen. Overdenk wat het zeggen wil een verworpene te zijn, een vat des toorns waarin de Heere Zijn gramschap zal uitstorten. De goddelijke wraak is hevig en eeuwig en die zal u treffen tenzij gij uw weg overdenkt en u spoedig tot de Heere wendt door een oprechte bekering. Het is dwaas om u te vleien! Dit zou betekenen: u naar het onuitblusselijk vuur drijven. De levende God zegt u dat dit uw plaats is. In deze vlammen moet u liggen tot de onsterfelijkheid sterft en de onveranderlijkheid verandert; tot de eeuwigheid eindigt en Gods almacht niet langer in staat is u te pijnigen, tenzij u grondig wordt vernieuwd door heiligmakende genade.

De Wet ontlast zich van al haar dreigementen en vloeken over u.

Hoe vreselijk dondert zij tegen u. Haar vlammen spuwen vuur in uw gezicht. Haar woorden zijn als ontblote zwaarden en als scherpe pijlen van de Almachtige. Zij eist betaling tot de laatste penning en roept: Gerechtigheid! Gerechtigheid! Zij dreigt u met bloed en oorlog; met wonden ja met de dood. Lees eens aandachtig Deut. 28 : 15-45.

Verlaat uw zonden en vlucht naar de vrijstad. Spoed u naar de Heere Jezus Christus. Zoek schuiling bij Hem anders is u verloren zonder enige hoop op herstel.

Zelfs het Evangelie bekrachtigt het vonnis van uw eeuwige ondergang.

Als u volhardt in uw onbekeerde toestand weet dan dat het Evangelie een veel zwaarder oordeel over u uitspreekt dan tegen overtreding van het eerste verbond. Is het niet verschrikkelijk dat het Evangelie vol is van bedreigingen, "dat de Heere tegen u brult van de berg Sion?"

Hoor de schrik des Heeren:

Die niet geloofd zal hebben zal verdoemd worden.

Indien gij u niet bekeert zo zult gij allen desgelijks vergaan.

Hoe zullen wij ontvliesen indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen?

Als iemand de Wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid. Hoeveel te zwaarder straf zal hij waardig geacht worden die de Zoon van God vertreden heeft.

Is dit werkelijk zo? Is dit uw treurige toestand? Ja! Zo waarachtig als de Heere leeft.

Open toch uw ogen en tracht het nu in te zien, terwijl redding nog mogelijk is. Blinddoek u zelf niet en verhard uw hart niet anders zult gij aan den lijve ondervinden wat u nu niet wilt geloven.

Waarom zou u aarzelen en uitstellen in zo'n gewichtige zaak als deze is?

Arme mens! Hoe ernstig heeft de zonde u bedorven, ja zelfs beroofd van uw gezond verstand om belang te stellen in uw eeuwig geluk. Wat een domheid en ongevoeligheid!

Vergun mij deze slaper wakker te schudden.

Wie is de bewoner van dit lichaam? Een verstandige ziel? Of is u niet meer dan een redeloos schepsel? Is u een redelijk schepsel en toch zo verdierlijkt dat u niet beseft dat u onsterfelijk is; dat u meent te zijn als de beesten die vergaan? Hebt u enige besef van de eeuwigheid en verontrust het u dan niet als u bedenkt dat u voor eeuwig ongelukkig is? In dit geval is u minder dan een redeloos dier!

Ongelukkig schepsel! Eens was u vriend van de engelen en beeldrager van God. U was de vertegenwoordiger van God in de wereld en u was de edelste van de schepselen. U had de heerschappij over de werken van uw Schepper. Is u nu een slaaf van uw lusten geworden? Verzamelt u nu wat stof, niet passend bij uw geestelijke, onsterfelijke natuur? Waarom bedenkt u niet waar u eeuwig zult zijn? De dood is ophanden. De Richter staat voor de deur. Nog even en daar zal geen tijd meer zijn. U loopt groot gevaar in deze toestand te blijven. Overvalt u de dood dan zijt gij onherstelbaar ellendig. Kom, sta op en denk aan uw waarachtig belang. Zeg mij, waar gaat gij heen? Hoe, wilt u zo voortgaan op deze weg waarop welke handeling een stap betekent naar uw verderf? Beseft u niet dat het morgen eeuwigheid voor u kan zijn? Bekeer u en luister naar mij, die voor u een trouwe vriend wil zijn. Ik wil u uw tegenwoordige ellende onder het oog brengen opdat u intijds het gevaar mag ontvluchten en eeuwig gelukkig zijn.

Hoor wat de Heere zegt: Zult gij Mij niet vrezen? spreekt de Heere. Zult gij boor Mij aangezicht niet beven? O zondaar onderschat toch niet de wraak, die aanstaande is. Er zal een tijd komen dat u dit niet zult doen. De duivelen geloven en zij sidderen. Zijt gij meer verhard dan zij? Durft u wandelen aan de rand van een afgrond? Durf u uw hand steken in het hol van een basilisk of dansen in het vuur, tot gij u brandt? De dwaas die Salomo beschrijft in Spr. 26 : 18-19 is nog niet zo roekeloos als een moedwillige zondaar, die voortleeft in zijn onbekeerde toestand zonder besef van het grote gevaar. Elifas tekent zo iemand: Hij strekt zijn hand uit tegen God en tegen de Almachtige stelt hij zich geweldig aan. Hij loopt tegen Hem aan met de hals, met zijn dikke hoog verheven schilden.

Is het verstandig om te spotten met de wrede dood of u te storten in de poel die brandt van vuur en sulfer? Wat zal ik zeggen? Ik kan geen uitdrukking, geen vergelijking vinden, krachtig genoeg om de verschrikkelijke dwaasheid aan te tonen van de mens, die voortgaat in zijn zonden!

Ontwaak dan, o zondaar! Sta op en vlucht. Er is maar één deur waardoor u kunt ontvlieden: de enge poort van bekering en wedergeboorte! Tenzij u oprecht al uw zonden de rug toekeert; komt tot Jezus Christus; Hem aanneemt als de Heere uw gerechtigheid en wandelt in heiligheid en vernieuwing van het leven - zo waarachtig als de Heere leeft: u kunt niet zalig worden!

Is het niet van het grootste belang om te denken aan de eeuwige ellende enerzijds en het allergrootste geluk anderzijds? Als de Heere niet door mij gesproken heeft, sla dan geen acht op mijn woorden. Is echter mijn waarschuwing overeenkomstig Gods Woord, in welk een treurige toestand verkeert u dan! Is het niet onverantwoordelijk om zo verder te leven en niet al het mogelijke te doen om gered te worden? Wie heeft u betoverd, dat gij zo zorgeloos zijt voor de toekomst, terwijl gij uw zaken voor het tegenwoordige leven zo behartigt? Zegt het u niets dat God in al Zijn eigenschappen tegen u gekant is? Kunt u leven buiten Zijn gunst? Kunt u Hem ontvluchten en Zijn wraak verdragen? Hoort u het schepsel onder u zuchten; de hel om u zuchten en denkt u dan nog dat uw toestand goed is? Zijt gij in een donkere gevangenis geboeid door uw lusten, uw eigen ondergang uitwerkend? Is het niet nodig daaraan ernstig te denken? Acht u al de bedreigingen van de wet licht met al haar vloeken? Lacht u om hel en ondergang? Kunt u de drinkbeker gevuld met de toorn van de Almachtige leegdrinken? Gord nu als een man uw lendenen. Ik wil uw vragen en onderricht Mij? Acht u Zijn pijlen als stro en de dodelijke wapens als verrot hout, dat u de drilling van Zijn lans zou belachen? Belacht u de vrees en wordt u niet ontsteld? Kunnen Gods bedreigingen en de roepstemmen uit Zijn Woord u niet doen vrezen en ontwaken? Dan zullen dood en oordeel het doen! Wat zult gij beginnen als de Heere in Zijn grimmigheid op u aanvalt? Dan zult gij ondervinden wat gij nu leest. Toen Daniëls vijanden geworpen werden in de kuil der leeuwen heersten die over hen en vermorzelden hun beenderen. Wat zal u dan overkomen als u vallen zult in de handen van de levende God?

Twist niet met Hem! Toon berouw en word bekeerd! Dan zal dit alles u bespaard blijven.

Zoek de Heere terwijl Hij te vinden is. Roep Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de Heere. Zo zal Hij Zich zijner ontfermen en tot onze God want Hij vergeeft menigvuldig!

VI. AANWIJZINGEN VOOR DE ONBEKEERDEN

Alvorens u deze aanwijzingen leest geef ik u de raad, ja ik gelast u voor God en Zijn heilige engelen, dat u voor uzelf het besluit neemt ze op te volgen voorzover uw geweten overtuigd zal zijn dat zij overeenkomstig Gods Woord en uw toestand zijn.

Roep Zijn bijstand en Zijn zegen in, opdat zij de gewenste uitwerking mogen hebben.

Ik heb de Heere gebeden en Zijn Woord ernstig geraadpleegd om overtuigd te zijn welke raad ik u moest geven. Overweeg ze met dat ontzag, die eerbied en gehoorzaamheid die het Woord van de levende God vereist. Welaan dan! Luister. Zet uw hart op al de woorden die Ik heden onder u betuig.

Want het is geen vergeefs woord voor u, maar het is uw leven. Mijn bedoeling met al wat door mij is gezegd, is om u er toe te brengen uw hart naar God te wenden. Ik wil u niet lastig vallen vóór de tijd en u ook niet kwellen met gedachten over uw eeuwige ellende, maar trachten u te bewegen ze te ontlopen. Was er geen middel om te ontkomen dan zou het verstandig zijn om u met rust te laten. U kunt echter gelukkig worden als u tenminste niet moedwillig de middelen tot genezing weigert te gebruiken. Ik houd de deur voor u open. Sta op en vlucht! Ik stel u de weg des levens voor. Kies dan het leven!

Het zou mij zeer bedroeven als gij uw eigen moordenaar zoudt worden, terwijl God en mensen u toeroepen, zoals Petrus tot Zijn Meester zei: Heere, wees U genadig! De goddelozen komen moedwillig om. God roept hen toe, evenals Paulus de stokbewaarder, die op het punt stond zich van het leven te beroven: Doe uzelf geen kwaad!

De dienaars van Christus waarschuwen hen en willen hen gaarne op de goede weg houden. Helaas! Geen vermaan of dringend verzoek; geen bidden en smeken vermogen dit. De mensen willen zich moedwillig in het verderf storten terwijl ontferming als het ware op hen neerziet. Wat zal ik zeggen?

Zou het ons niet bedroeven als er tegen een heersende ziekte een afdoend geneesmiddel werd gevonden en men wilde het niet gebruiken, zodat honderden mensen aan de plaag stierven?

Ofschoon de zekere kentekenen van de dood op uw gelaat te lezen staan, toch heb ik een middel dat u onfeilbaar kan genezen. Volg deze aanwijzing omtrent de bekering op en als u dan de hemelse heerlijkheid niet verkrijgt, wil ik tevreden zijn die zelf te moeten missen. Luister gij zondaar!

Als u ooit bekeerd en gered wilt worden, neem dan de volgende raadgevingen in acht.

Beschouw het als een zekere waarheid dat het onmogelijk voor u is ooit de hemel binnen te gaan in uw onbekeerde toestand!

Kan iemand anders dan Christus u zalig maken? Hij zegt u dat Hij dit nooit doen zal, zolang gij niet vernieuwd en bekeerd zijt. Indien gij u niet verandert en wordt gelijk de kinderen, zo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan. Heeft Hij niet de sleutels van de hemel en kunt u ingaan zonder Zijn verlof?

Tracht een grondig inzicht en een levendig besef en gevoel van uw zonden te verkrijgen.

Zolang men niet vermoeid, ja ziek is vanwege de zonden en verslagen in het hart zal men niet naar Christus gaan om genezen te worden.

Men moet inzien te zijn dood door de misdaden en de zonden alvorens men tot Christus komt, opdat zij het leven mogen hebben. Tracht daarom al uw zonden in orde voor u te stellen. Wees niet bevreesd uw zonden te zien maar laat uw geest naarstig onderzoeken.

Onderzoek uw hart en uw leven!

Stel een nauwkeurig onderzoek in naar al uw handelingen, opdat gij elke ongerechtigheid moogt ontdekken. Roep de hulp in van Gods Geest, aangezien gij zelf daartoe onbekwaam zijt. Het is Zijn werk de wereld te overtuigen van zonde. Stel al uw zonden duidelijk voor ogen, totdat uw hart en ogen wenen. Houd niet op te strijden met de Heere en uw eigen geweten totdat u onder het gevoel van uw zonden uitroept als weleer de stobbe: Wat moet ik doen om zalig te worden?

Overdenk daartoe het groot getal van uw zonden. Het hart van David bezweek als hij daaraan dacht. Hij bemerkte dat hij meer zonden had dan haren op het hoofd. Vandaar dat hij Gods menigvuldige verlossingen begeerde. In een dood lichaam kunnen niet meer wormen kruipen dan vuile begeerten in een onbekeerde ziel. Zij vervullen hoofd en hart; ogen en mond. Overzie uw leven eens!

Waar is de plaats waarop - de tijd waarin u niet zondigde? Zie eens naar binnen!

Welk deel van uw ziel en lichaam is niet door de zonde besmet? Welke plicht wordt ooit door u verricht waarin geen zondige nevenbedoelingen schuilen? Hoeveel schulden hebt u en hoe oud zijn ze zonder ooit iets te hebben afbetaald? Overdenk de zonden van uw natuur; de zonden van uw leven begaan met gedachten, woorden en werken. De zonden van uw jeugd en de zonden bedreven op latere leeftijd. Wees niet als een wanhopige bankroetier, die zijn boeken niet durft inzien.

Luister nauwkeurig naar de stem van uw geweten. De boeken moeten vroeg of laat toch geopend worden! Overdenk de verzwarende omstandigheden van uw zonden! Hoe vergrootten David, Ezra, Daniël en de trouwe Levieten hun zonden in de overtuiging dat zij bedreven waren tegen God en Zijn heilige, rechtvaardige wetten en Zijn barmhartigheden. Wat heeft de zonde toch veel ellende in de wereld gebracht! Zij heeft de mens tot een slaaf gemaakt. Zij heeft de wereld ondersteboven gekeerd en tweedracht gezaaid tussen de mens en de andere schepselen. Zij zet het onredelijke op tegen het redelijke; de wil tegen het oordeel; hartstocht tegen het geweten, ja wat het allerergste is: de mens tegen God. Zij maakt de zondaar hatelijk in de ogen des Heeren en een hater van God. Hoe kunt gij de zonde licht achten? Dit is de verrader die dorstte naar het bloed van Gods Zoon; die Hem verkocht en bespote; Hem in het aangezicht spuwde; Zijn handen doorboorde en Zijn zijden; Zijn ziel benauwde en die Hem niet losliet tot Hij gebonden werd; Hem vervloekte, aan het kruis nagelde en Hem openlijk te schande maakte. Dit is het dodelijk vergif, zó krachtig van uitwerking dat een druppel het gehele menselijk geslacht heeft verdorven en vergiftigd. Dit is de wrede beul, die profeten heeft gedood, martelaren verbrand, apostelen vermoord, steden verwoest en ganse volkeren verslonden. De zonde was en is de oorzaak van alles, ongeacht het wapen dat wordt gebruikt. Acht u dit een geringe zaak?

Als Adam en al zijn nakomelingen uit de graven te voorschijn konden worden gebracht en een onderzoek zou worden ingesteld wie de moordenaar van die allen was, dan zou blijken, dat dit de zonde is.

Bestudeer de aard van de zonde tot uw hart er voor vreest en van walgt. Overdenk de verzwarende omstandigheden van uw zonden, hoe u hebt gezondigd tegen al Gods waarschuwingen; tegen uw eigen besluiten en beloften, eden en verbonden. Beschuldig uw hart hierover totdat u bloost van schaamte en alle goede gedachten over u zelf laat varen totdat gij beschaamd wordt om uw aangezicht tot God op te heffen.

Overdenk het loon van de zonden! De zonde roept tot de hemel en schreeuwt om wraak.

De bezoldiging van de zonde is de dood. Zij brengt Gods vloek over lichaam en ziel. Elke zonde in woord of gedachte legt de mens onder de oneindige wraak van God. Verbolgenheid en toom, verdrukking en benauwdheid over alle ziel des mensen die het kwade werkt! Zelfs van elk ijdel woord zal rekenschap gegeven moeten worden. Wat een last van wraak; wat een gewicht van vloeken; wat een schat van toom hebben de talloze zonden veroorzaakt. Oordeel u zelf opdat de Heere u niet veroordele!

Overdenk de vuilheid en de besmetting van de zonde. Zij is zo zwart als de hel, het beeld van de duivel, gedrukt op de ziel. Het zou u ontstellen als u de afschuwelijkheid van uw natuur kon zien. Er is geen slijk zo vuil; geen plaag of melaatsheid zo besmettelijk als de zonde.

Zij mishaaft de zuivere en heilige natuur van God.

Zou u een pad kunnen liefkozen? Zo walgelijk is een zondaar in de ogen des Heeren, zolang hij door het bloed van Christus en de kracht van Zijn genade niet gereinigt en vernieuwd is.

Let nauwkeurig op de zonde van uw natuur, de erfzonde, en op de zonde die u het meest bekoort, uw boezemzonde, de zonde van uw hart!

Het heeft weinig zin om de takken af te hakken terwijl de bedorven wortel gespaard blijft. Het is tevergeefs om het water af te voeren zolang de bron werkt en alles weer met water vult. Laat de bijl van bekering de wortel van de zonde afhakken! Tracht te ontdekken hoe diep uw natuurlijke besmetting is verspreid tot u met Paulus uitroept: Wie zal mij verlossen uit het lichaam des doods?

Het hart is niet grondig verbroken voordat gij door en door overtuigd zijt van de afschuwelijkheid van de oorspronkelijke en diepgewortelde verdorvenheid. De erfzonde maakt u afkerig van het goede en geneigd tot alle kwaad. Zij maakt uw ziel blind, trots en ongelovig, uw wil vijandig en opstandig, uw geweten ongevoelig en ontrouw en uw geheugen onbetrouwbaar. In één woord: de erfzonde heeft alle leden bedorven en ze veranderd in wapenen der ongerechtigheid en dienstknechten der zonde. Zij heeft het hoofd vervuld met boze plannen, de hand met zondige daden, de ogen met wellust en de tong met dodelijk vergif. Zij heeft de oren geopend voor vleierij en vuile taal en hen gesloten voor het goede.

Zij heeft het hart gemaakt tot een werkplaats van boze overleggingen, zodat zij haar goddeloosheid doorlopend uitgiet, zoals een bron haar water, zoals een voortgedreven zee haar slijk en modder opwerpt. Durft u nog langer te spreken van uw goede hart? Bedenk toch steeds het bederf van uw hart, tot gij met Efraïm uzelf beklagt om u met schaamte en droefheid op de borst te slaan zoals de tollenaar en met Job u te verfoeien en berouw te hebben in stof en as.

Heb ook in het bijzonder acht op de zonde die u het meest aantrekt: uw boezemzonde! Neem al Gods bedreigingen ter harte! Laat de bekering alle zonden achtervolgen en uitbannen. Steek in het bijzonder het zwaard in uw beminde zonde. Doe wat maar enigszins mogelijk is om die zonde gehaat te maken. Verdubbel de wacht omdat die zonde de Heere het meest onteert en uzelf in groot gevaar brengt.

Tracht uw hart te bewegen door een recht besef van uw tegenwoordige ellende.

Lees het vorige hoofdstuk nog eens en nog eens over, zodat het in uw hart wordt geprent. Bedenk terwijl gij u te slapen legt dat u zou kunnen ontwaken temidden van de vlammen.

Vindt u het niet vreselijk om in zo'n gevaarlijke toestand te leven, te lopen op de rand van de hel, overgeleverd aan de genade van elke willekeurige ziekte die u overvalt?

Veronderstel dat u een veroordeelde aan een draad boven de gloeiende oven van Nebukadnezar zag hangen. Zou uw hart niet beven? Gij zijt die man. Dit is uw toestand als gij nog onbekeerd zijt!

Als uw levensdraad breekt - en dit kan in de komende nacht, ja op dit ogenblik - waar zult gij dan zijn?

Dit zal gewis zijn in de poel die brandt van vuur en sulfer, waar u zult blijven als u sterft in uw tegenwoordige toestand. Siddert gij niet terwijl u dit leest? Maakt u dit blad niet nat met uw tranen? Klopt uw hart niet in uw keel? Zou het geen tijd worden om u op uw borst te slaan en te bedenken hoe noodzakelijk het is om veranderd te worden? Waar is uw hart toch wel van gemaakt? Het is alsof u alle ontzag voor God hebt verloren. U schijnt zelfs met uzelf geen medelijden te hebben.

Overdenk uw ellende totdat uw hart roept om Christus, zó ernstig, als een drenkeling uitziend naar een reddingboot of een gewonde naar een dokter. Het gevaar moet gezien worden en de pijn gevoeld, anders heeft Christus geen waarde. Die gezond zijn hebben de medicijnmeester niet nodig, maar die ziek zijn.

De doodslager haast zich naar de vrijstad als de bloedwreker hem op de hielen zit. Grote ellende was de oorzaak dat de verloren zoon er aan dacht om terug te keren. Omdat de inwoners van Laodicea meenden "rijk en verrijkt te zijn en geens dings gebrek te hebben" was er weinig hoop voor hen.

Wij moeten volkomen overtuigd zijn van onze ellende, armoede en naaktheid, eer dat wij tot Christus komen om goud, klederen en ogenzalf. Houd daarom de ogen van uw geweten open en tracht uw ellende te zien in ware grootte. Het gevoel van uw ellende is als het rijp worden van het gezwel en dit is noodzakelijk voor de genezing. Het is beter nu bevreesd te zijn voor de straf, dan ze hierna te moeten gevoelen.

Bedenk dat u nooit in staat zult zijn om uzelf te redden.

Meen niet dat uw bidden, lezen, luisteren, belijden of verbeteren u ooit zullen genezen. Men behoort dit wel waar te nemen, maar gij zijt verloren als gij er op rust. Gij zijt verloren als gij meent u voor verdrinken te kunnen behoeden op een andere plank dan Jezus Christus. De zaligheid is in geen ander, want er is ook onder de hemel geen andere naam door welke wij moeten zalig worden.

U moet uw eigen wijsheid, uw eigen gerechtigheid en sterkte verloochenen en u geheel aan Christus toevertrouwen, anders kunt u niet ontkomen. Zolang men zichzelf vertrouwt, zijn eigen gerechtigheid opricht en bij zichzelf vertrouwt rechtvaardig te zijn, komt men niet in oprechtheid tot Christus. U moet ondervinden dat uw winst verlies is, uw kracht zwakheid en uw ongerechtigheid als een wegwerpelijke kleed, eer er een oprechte vereniging tussen Christus en u kan zijn.

Kan een dode zijn grafklederen afleggen en de banden van de dood losmaken?

Evenmin kunt gij uzelf genezen die dood zijt door de misdaden en zonden.

Daarom, als gij bidt of overdenkt of de een of andere godsdienstplicht vervult, waartoe gij geroepen zijt, roep dan de hulp in van Gods Geest in het besef dat gij in eigen kracht niets kunt volbrengen dat God aangenaam is. Verzuim evenwel uw plicht niet! Terwijl de Moorman las zond de Heilige Geest Filippus tot hem. Toen de discipelen baden in de woning van Cornelius viel de Heilige Geest op hen en vervulde hen allen.

Verlaat aanstonds uw zonden.

Als gij u overgeeft aan de een of andere zonde benadeelt gij uzelf.

Gij hoopt tevergeefs op het leven door Christus tenzij u afstaat van ongerechtigheid.

Wilt gij genade ontvangen, verlaat dan uw zonden. Gij kunt niet met Christus getrouwd zijn, tenzij gij een scheidsbrief aan de zonde hebt gegeven. Laat de verrader in de steek, anders kunt gij geen vrede hebben met God. Houd een verleidende Delila niet in uw schoot. Gij moet afstand doen van de zonde of uw ziel verliezen. Zo gij maar één zonde spaart, God zal u niet sparen. Uw zonden moeten sterven of gij zelf. Het leven van uw ziel is belangrijker dan het leven in de zonde!

O zondaar, luister toch! Als gij uw zonden wilt verlaten, zal God u Zijn Zoon Jezus Christus schenken.

Is dit geen voordelige ruil? Ik zeg u dat als gij verloren gaat, dit niet is omdat er geen Zaligmaker is of omdat Hij u niet werd aangeboden, maar omdat gij evenals de Joden de moordenaar verkiest boven Hem, de zonde boven Christus en omdat gij de duisternis liever hebt dan het licht.

Doorzoek daarom uw hart zoals de Joden hun huizen voor Pascha. Tracht uw zonden te ontdekken.

Ga in uw binnenkamer en vraag u af: In welke zonde heb ik geleefd? Welke plicht jegens de Heere heb ik verzuimd? In welk opzicht heb ik tegen mijn naaste gezondigd? Steek de pijlen door het hart van uw zonde zoals Joab dit deed door het hart van Absalom.

Zie nooit met vermaak terug op bedreven kwaad en houd de zoete bete niet onder uw tong maar spuw die uit als vergif. Welke dienst kunnen de zonden u bewijzen dat u zo aarzelt om er van te scheiden?

Ze mogen u vleien maar zullen u in het verderf storten en de gerechtigheid en wraak des Heeren tegen u in roepen. Zij zullen de hel openen voor u en brandstof opstapelen om u te verteren. Weg dan met de zonden! Kruisig ze en laat Christus alleen uw Heere en Meester zijn.

Kies de Heere tot uw gelukzaligheid.

Betui met grote eerbied dat u de Heere tot uw God verkiest. Plaats de wereld met al haar heerlijkheid en schijn aan de ene zijde en de Heere met Zijn volmaaktheid aan de andere kant en doe dan welbewust uw keus. Ik maak me sterk dat u dan met Jozua zult zeggen: Ik en mijn huis, wij zullen de Heere dienen. Zoek uw rust in God en zit onder Zijn schaduw. Laat Zijn beloften het winnen van de wereld. U kunt niet ongelukkig zijn als u de Heere tot uw deel hebt. Verkiest Hem als uw schild en loon zeer groot. Hij heeft meer waarde dan de hele wereld. Wees tevreden met Hem. Laat anderen de eer van de wereld genieten, maar zoek gij uw geluk in Zijn gunst en in het licht Zijns aanschijns.

Arme onbekeerde zondaar! Gij zijt van God afgevallen en hebt Zijn macht en Zijn wraak tegen u ingeroepen. Toch biedt Hij in Zijn onbegrijpelijke goedheid u nog aan om uw God en Christus te zijn.

Wat zegt u hierop? Wilt u de Heere tot uw God hebben?

Neem dit aanbod toch aan! Kom tot Hem door Christus, Verlaat uw afgoden van vermaak, winst en goede naam. Neem hem aan als uw God, als het meest begeerlijke, want Hij kan niet toestaan dat iemand boven Hem geëerd en gediend zal worden. Wien heb ik nevens U in de hemel? In één woord: u moet God tot uw deel verkiezen in al Zijn personele betrekkingen en in al Zijn wezenlijke volmaakheden.

In al Zijn personele betrekkingen. God de Vader moet door u aangenomen worden als uw Vader. U moet tot Hem roepen: Mijn Vader, Gij zijt de leidsman mijner jeugd. Kom tot Hem als de verloren zoon: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u. Ik ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden. Maar aangezien het U naar Uw grote barmhartigheid behaagd heeft mij als een kind aan te nemen, zo neem ik U plechtig aan tot mijn Vader. Ik beveel mij aan in Uw zorg, ik vertrouw op Uw voorzienigheid en werp mijn last op U. Ik onderwerp mij aan Uw tucht en betrouw mij onder de schaduw van Uw vleugelen. Ik doe afstand van alle zelfvertrouwen en stel mijn vertrouwen op U alleen. Ik wil van U zijn en van niemand anders. God de Zoon moet aangenomen worden als uw Zaligmaker, uw Verlosser en uw Gerechtigheid. Hij moet aanvaard worden als de enige weg tot de Vader en als het enige middel ten leven.

Leg dan uw gevangenskleren af en trek het bruiloftskleed aan. Geef u als bruid aan Christus en zeg: Heere, ik ben de Uwe met al wat ik heb: met ziel en lichaam. Ik geef U mijn hart en wil geheel de Uwe zijn voor eeuwig. Ik wil Uw naam zetten op alles wat ik bezit en het gebruiken als iets dat mij door U in leen is gegeven. Ik erken geen andere koning om mij te regeren dan U alleen. Andere heren behalve Gij hebben over ons geheerst, maar vanaf nu wil ik alleen U erkennen. Ik leg een eed van trouw af aan U en beloof U te dienen en lief te hebben boven alle mededingers. Ik doe afstand van mijn eigen gerechtigheid en ik verwacht nooit vergiffenis te ontvangen of gered te worden door mijn eigen plichten of verdiensten.

Ik vertrouw uitsluitend op Uw genoegzaam offer, op Uw voorspraak tot vergeving van zonden en aanneming bij God. Ik kies U tot mijn leidsman en leraar.

Tenslotte moet God de Heilige Geest aangenomen worden als uw Heiligmaker, als uw Voorspraak, uw Raadsman, uw Trooster en uw Leidsman in uw onwetendheid en als het onderpand van uw erfenis.

Ontwaak noordenwind en kom gij zuidenwind; doorwaai mijn hof. Kom, Gij Geest van de Allerhoogste. Hier is een tempel voor U. Rust hier voor eeuwig. Neem hier Uw intrek. Ik geef U de sleutels van mijn hart en het volledig gebruik van alles, opdat ieder lid een werktuig mag zijn in Uw hand om gerechtigheid te oefenen en de wil te doen van Mijn Vader Die in de hemelen is. In al Zijn wezenlijke volmaakheden.

Overdenk hoe de Heere Zich aan u geopenbaard heeft in Zijn Woord. Wilt u Hem als zo'n God aannemen?

O zondaar, hier is het belangrijkste nieuws dat ooit tot de kinderen der mensen kwam.

De Heere wil uw God zijn als gij u slechts dicht bij Hem houdt in Zijn volmaakheden. Wilt gij de barmhartige, de genadige en de zondevergevende God tot uw God hebben? O ja, zult u zeggen, anders ben ik verloren. Hij zegt verder tot u: Ik ben de heilige, de zondehatende God. Als u aangenomen wilt worden als een van Mijn volk, dan moet u heilig zijn, heilig van hart en leven. U moet al uw zonden verlaten, ook uw beminde, uw natuurlijke zonden. Als u niet in openbare vijandschap met de zonde wilt leven, kan Ik uw God niet zijn. Maak u los van uw leven in de zonde! Reinigt u, doet de boosheid uwer handelingen voor Mijn ogen weg; laat af van kwaad te doen. Leer goed te doen! Werp de vijanden uit, anders kan Ik niet in vrede met U leven.

Welk antwoord geeft uw hart hierop?

Heere, ik begeer heilig te zijn zoals Gij heilig zijt. Ik heb U lief, niet alleen om Uw goedheid en barmhartigheid, maar ook om Uw heiligheid en reinheid. Uw heiligheid is mijn gelukzaligheid. Wees mij een fontein van heiligheid. Op Uw bevel wil ik gaarne afstand doen van mijn zonden. Mijn moedwillige zonden verzaak ik op staande voet en wat mijn zwakheden aangaat, daarvan kan ik nog niet scheiden zoals ik wel zou willen, maar ik zal daartegen voortdurend strijden. Ik heb er een afkeer van.

Wie de Heere zo tot zijn God wil aannemen, die zal Hem verkrijgen!

Hij zegt ook tegen u: Ik ben de algenoegzame, de almachtige God. Wilt u alles aan Mijn voeten neerleggen, alles aan Mijn bestuur overlaten en Mij aannemen als uw enig bezit? Wilt u Mij aannemen als uw geluk en uw schat, uw hoop en uw zaligheid? Ik ben een zon en schild.

Wat is uw antwoord daarop? Verlangt uw ziel nog naar de vleespotten in Egypte? Zijt gij nog onwillig om uw aards geluk te verwisselen voor uw aandeel in God? Zou u wel graag God tot uw deel willen hebben en de wereld er bij, maar niet God alleen als uw enig goed? Wilt u de hemel wel aan God laten als Hij u de wereld maar geeft? Dit is een slecht teken! Als gij echter gewillig zijt om alles te verkopen voor de Parel van grote waarde dan is dit een goed teken!

Als gij kunt zeggen: "Heere, ik begeer niets anders dan U. Neem koren, wijn en olie van mij. Laat mij echter wandelen in Uw licht. Van U verwacht ik mijn heil. Ik vertrouw mij U toe; ik vestig mijn hoop op U; ik rust in U. Als U de God van mijn volkomen zaligheid wilt zijn dan heb ik alles wat ik maar zou kunnen begeren. Ik wil U geen voorwaarden stellen. Geef mij meer of minder, alles of niets - met U, o God, wil ik tevreden zijn". Als u de Heere zo aanneemt zal Hij de uwe zijn! Ook zegt Hij tot u: Ik ben uw soevereine Heere. Als u Mij tot uw God wilt aannemen dan moet u Mij het oppergezag toekennen. Niemand kan twee heren dienen. U moet niet leven voor uw eigen genoegen.

Wilt gij u onder Mijn juk schikken? Wilt gij u onderwerpen aan Mijn tucht, aan Mijn woord?

Wat is uw antwoord hierop?

Laat het zijn: Heere ik wil liever Uw bevelen gehoorzamen dan mijn eigen wil volgen. Ik heb liever dat Uw wil geschiede dan de mijne. Ik keur Uw wetten goed en ik acht het een voorrecht om daaronder te leven. Ofschoon mijn vlees onwillig is, toch heb ik besloten, U tot mijn Heere te kiezen en ik heb besloten U de schatting te betalen van gehoorzaamheid en liefde en voor U te leven tot aan mijn laatste snik.

Dit is God in oprechtheid aannemen!

In 't kort: Hij zegt U: Ik ben de waarachtige en getrouwe God. Als u Mij tot uw God wilt hebben, moet gij op Mij vertrouwen met uw ganse hart. Wilt gij u verlaten op Mijn woord en op Mijn trouw en tevreden zijn om Mij te volgen in armoede, schande en verdrukking? Kunt gij besluiten om te lijden en te wachten?

Dan zult gij vergelding ontvangen. Mijn belofte zal niet altijd aanstonds in vervulling gaan.

Hebt gij geduld om te wachten? Gij hebt lijdzaamheid van node!

Nu, wat zegt ge hier op? Wilt u deze God tot uw God hebben? Wilt u tevreden zijn om te leven door het geloof; op Hem te vertrouwen in Zijn belofte van niet aanschouwd geluk en een niet geziene hemel? Kunt u in waarheid zeggen: Heere, wij willen ons aan U toevertrouwen! Wij achten Uw beloften hoger dan onze bezittingen en de hoop op de hemel meer dan het genot van de wereld! Wij willen wachten en ons troosten met een hemel na dit leven! Als u God in waarheid aanneemt zal Hij gewis de uwe zijn. Dit kan echter niet zonder oprechte bekering tot en vereniging met God.

Blijft men echter de zonde liefhebben en de heiligheid verachten; wil men Hem wel aannemen als Verlosser maar niet als soeverein Vorst, dan blijkt het geen gezonde bekering te zijn.

Neem Christus in al Zijn ambten aan als de uwe.

Op deze voorwaarden kunt u Christus deelachtig worden. U hebt u zelf, o zondaar, gestort in een poel van ellende, waaruit gij u nooit zult kunnen bevrijden. Jezus Christus is echter in staat en ook gewillig om u te helpen en Hij biedt Zich daartoe vrijwillig aan. Al zijn uw zonden nog zo groot en talrijk; al hebt u lange tijd in de ongerechtigheid geleefd, nochtans zult u gewis vergiffenis en zaligheid verkrijgen als u het aanbod in Gods naam gedaan niet weigert aan te nemen. De Heere Jezus roept u om op Hem te zien tot redding. Wendt u naar Mij toe, wordt behouden al gij eindt der aarde. Komt tot Mij, en die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen. Hij smeekt u zelfs om u met Hem te laten verzoenen Hij roept in de straten; Hij klopt aan uw deur. Als u sterft in uw zonden zal het zijn omdat gij tot Hem niet wilt komen, opdat gij het leven moogt hebben. Neem een aangeboden Christus aan en gij zult eeuwig gelukkig zijn. Geef uw toestemming en het huwelijk wordt gesloten. Aarzel niet omdat gij onwaardig zijt. Dit kan u niet in de weg staan, maar wel uw onwil. Wilt gij Hem aannemen in al Zijn ambten als uw Profeet, uw Priester en uw Koning?

Begeert gij Hem ook om Zijn kruis te dragen?

Neem Hem niet aan alvorens eerst goed nagedacht te hebben; overweeg de kosten. Wilt gij u zelf verloochenen, uw kruis opnemen en Hem vrijwillig volgen onder alle omstandigheden door eer en oneer; door kwaad en goed gerucht? Zo ja, dan zult gij niet verloren gaan: gij zijt overgegaan uit de dood in het leven. Hierin ligt uw zaligheid dat gij verenigd zijt met Jezus Christus.

Doe afstand van al uw krachten en vermogens en geef uw volle belangstelling aan Christus.

Zij gaven zichzelf eerst aan de Heere!

Stel uw lichaam tot een levende, heilige en Gode welbehaaglijke offerande. De Heere begeert niet het uwe maar u zelf. Geef daarom uw lichaam met alle leden en uw ziel met alle krachten aan Hem, opdat Hij verheerlijkt mag worden in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.

In een oprechte vereniging met Christus worden al uw vermogens aan Hem geschonken. De Heere is aller aanneming waardig! Hij draagt de banier boven tienduizend. Het verstand geeft zijn dwaze redeneringen en vitterijen op, eveneens het vooroordeel tegen Christus. Het verkiest Christus boven de gehele wereld. Het bemerkt dat het goed is hier te zijn. Het ziet de hoge waarde van deze Parel. Hier is het heerlijkste dat ooit werd aangeboden; het beste geneesmiddel dat ooit werd bereid. Hij is mijn achting, mijn liefde waard. Hij is waard omhelsd, aangebeden en eeuwig bewonderd te worden. Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht en de rijkdom en wijsheid en sterkte en eer en heerlijkheid en dankzegging. Ook de wil geeft zich over aan Christus. Hij aarzelt niet langer, maar heeft een vast besluit genomen: Heere, Uw liefde heeft mij overwonnen. Kom, Heere Jezus. Voor U open ik vrijwillig de deur van mijn hart. Ik wil altijd Uw zijde kiezen. Ik wil waarschuwen als U wordt beledigd. Ik wil getuigen voor U en de zonde nooit rust gunnen in mijn ziel. De genegenheden kiezen ook de zijde van Christus.

De liefde zegt: Ik ben krank van liefde!

En de begeerte: Nu heb ik wat ik zocht. Hier is de Wens aller heidenen.

Hier is brood en balsem voor mij, ja alles wat ik nodig heb. De vrees buigt vol ontzag en eerbied en roept uit: Welkom, Heere; aan U wil ik hulde bewijzen; Uw Woord zal mijn daden besturen. U wil ik dienen.

De droefheid zegt: Heere, Uw ongenoegen en de U aangedane oneer, de ellende van Uw volk en mijn eigen zonden doen mij treuren. Ik ben bedroefd als Gij wordt beledigd! De toom zegt: Heere, er is niets dat mij meer kwelt dan mijn eigen dwaasheid om te luisteren naar de verleiding van de zonde en de verzoeking van de duivel. Ook de haat betuigt: Heere, ik koester dodelijke vijandschap jegens Uw vijanden. Nooit zal ik vriendschap met hen sluiten. Met alle zonden wil ik altijd op voet van oorlog leven. Zo moeten al uw krachten gewijd worden aan de Heere Jezus Christus.

U moet uw ganse belangstelling aan Christus schenken. Als er iets is dat u van Christus zou kunnen afhouden, dan zal dit uw ondergang betekenen. Zo gij niet alles wilt verzaken, gij kunt Mijn discipel niet zijn. U moet uw vader en moeder, ja uw eigen leven haten in vergelijking met uw Zaligmaker. In één woord: u moet uzelf en alles wat u bezit aan Christus geven zonder iets uit te zonderen, of u kunt geen deel aan Hem hebben.

Kies Christus' wetten als de regel van uw woorden, gedachten en daden.

Ik heb verkoren de weg der waarheid; Uwe rechten heb ik mij voorgesteld.

Dit is de keus van iedere waar-bekeerde. Bedenk evenwel, dat u ze alle dient te gehoorzamen.

U kunt de hemel niet binnengaan door een gedeeltelijke gehoorzaamheid.

Het is niet genoeg om het gemakkelijke van de godsdienst te volbrengen en na te laten wat moeilijkheden oplevert en zelfverloochening kost. Het is alles of niets!

Een oprecht-bekeerde maakt ernst met de grootste, de zwaarste zonden, maar niet minder met "kleine" zonden en met alle plichten. "Deze dingen moet men doen en de andere niet nalaten." Gij moet de wetten van Christus volbrengen onder alle omstandigheden; nu en altijd; zowel in voor- als in tegenspoed. Een waar-bekeerde is standvastig in zijn keus en laat zich niet meevoeren met de tijdgeest. "Ik kleef vast aan Uw getuigenissen". Ik zal Uw bevelen in der eeuwigheid niet vergeten. De keus moet niet onbezonnen worden gedaan maar na rijp beraad. De ongehoorzame zoon zei: Ik ga heer, maar hij ging niet. Welke schone beloften deden de Israëlieten: Al wat de Heere onze God tot u spreken zal zullen wij doen. Waarschijnlijk meenden zij wat zij zeiden. Maar toen zij op de proef werden gesteld kwam het uit dat hun hart niet geneigd was te doen wat zij beloofd hadden. Als gij u oprecht wilt schikken naar Christus' geboden, tracht dan een juist inzicht te krijgen in de bedoeling en de omvang. Bedenk wel, dat zij geestelijk zijn. Zij gaan zelfs over de gedachten en de begeerten van uw hart. Zij moeten zeer stipt waargenomen worden, hetgeen des te moeilijker is, omdat zij lijnrecht ingaan tegen uw natuurlijke verlangens. Gij moet door, de enge poort en op de smalle weg lopen en bereid zijn uw vlees te kruisigen. In één woord: zij zijn zeer uitgestrekt! Uw gebod is zeer wijd. Wees niet tevreden met het gehoorzamen van algemene geboden, maar onderwerp u ook aan de bijzondere. In de tijd van de profeet Jeremia schenen de Joden bereid om de Heere te gehoorzamen. Zij riepen God tot getuige dat zij meenden wat zij zeiden. Toen echter Gods bevel tegen hun plan inging weigerden zij te gehoorzamen.

Zijt gij besloten om met Gods hulp elke plicht waar te nemen, die van u worden gevorderd, en te strijden tegen elke zonde, die wordt verboden? Dit is Gods geboden getrouw betrachten. Ik deed Zijn inzettingen niet van mij weg. Dan zal de Heere "wedergeven naar uw gerechtigheid".

Let nauwkeurig op de plichten waartegen uw hart gekant is en op de zonden, waartoe gij het meest geneigd zijt. Ga na, of gij oprecht besloten zijt om de eerste te doen en de laatste na te laten. Hoe denkt u over uw boezemzonde en over uw winstgevende zonden? En over de onaangename en de gevaarlijke plichten?

Als u die verzuimt en u niet ernstig voorneemt, om door Gods genade uw vlees te kruisigen, dan is het niet goed gesteld met u. "Dan zou ik niet beschaamd worden, wanneer ik merken zou op al Uw geboden."

Laat dit alles besloten worden door een plechtig verbond tussen God en uw ziel.

Zonder enige tijd af om u in het verborgen aan de Heere te wijden en om ernstig

Zijn bijzondere bijstand over u af te smeken in het onderzoeken van uw hart, om te ontdekken of gij oprecht zijt in uw voornemen uw zonden te verlaten en u naar lichaam en ziel aan de Heere en Zijn dienst te wijden, om Hem te dienen in heiligheid en gerechtigheid al de dagen van uw leven. Spoor uw geest aan tot zo groot mogelijke ernst in verband met een daad van zo grote betekenis. Houd u aan Gods verbond en vertrouw op Zijn belofte om u genade en sterkte te geven, waardoor gij in staat gesteld moogt worden om uw belofte te vervullen. Vertrouw niet op uw eigen kracht. Neem u ernstig voor om oprecht te zijn. Zoek, nadat gij u aldus hebt voorbereid, een geschikte tijd om dit werk der bekering als in Gods tegenwoordigheid op plechtige wijze te ondernemen.

Val op uw knieën; hef uw handen op naar de hemel; open uw hart voor de Heere en zeg plechtig:

Heilige God! Ik smEEK U om het lijden van Uw Zoon, mij arme zondaar, die zich voor U neerwerp, in genade aan te nemen.

Door mijn zonden ben ik van U afgevalen. Van natuur ben ik een kind des doods en duizendmaal meer een kind der hel vanwege mijn goddeloos leven. Dank zij Uw oneindige genade hebt U mij echter in Christus barmhartigheid beloofd als ik met mijn ganse hart tot U wil wederkeren.

Daarom ben ik nu vanwege Uw uitnodiging in het Evangelie gekomen.

Ik leg mijn wapens neer en onderwerp mij aan Uw barmhartigheid. U stelt als voorwaarde om vrede met U te verkrijgen, dat ik mijn afgoden zal wegwerpen en dat ik voortaan in vijandschap zal leven met Uw haters, waarmee ik voorheen samenspande tegen U. Ik wil ze de rug toekeren. Dit beloof ik U uit de grond van mijn hart.

Met U maak ik een vast verbond om niet meer aan enige zonde toe te geven. Ik beloof plechtig alle door U voorgeschreven middelen te zullen gebruiken, om al mijn zonden te doden. Waar ik voorheen op buitengewone wijze mijn vermaak heb gezocht in de wereld, daar geef ik mijn hart nu aan U. Voor Uw hoge Majesteit verklaar ik hierbij, dat ik oprecht genade van U begeer om alles wat mij lief is in deze wereld met Uw hulp te verzaken. Ik wil waken tegen alle verzoeken, hetzij in voor- of tegenspoed, opdat mijn hart niet van U zal worden afgetrokken.

Ik smeed U om mij te helpen tegen de verzoeken van de duivel. Onder beding van genade, beloof ik mij nooit meer als een slaaf aan hem over te geven. Aangezien mijn gerechtigheid niet meer is als een wegwerpelijk kleeft, daar wil ik afzien van al mijn vertrouwen daarop.

Ik erken dat ik een hulpeloos, bedorven schepsel ben zonder enige gerechtigheid of sterkte. En aangezien U naar Uw grondeloze barmhartigheid mij, vervloekte zondaar, hebt aangeboden om door Christus weer mijn God te willen zijn als ik U wil aannemen, daar roep ik hemel en aarde tot getuigen dat ik U heden plechtig aanneem tot mijn Heere en mijn God. Ik buig mijn ziel voor Uw allerheiligste Majesteit en ik kies U, Vader, Zoon en Heilige Geest tot mijn deel en hoogste goed. Aan U geef ik mij met lichaam en ziel over om U te dienen in heiligheid en rechtvaardigheid al de dagen van mijn leven. Waar U de Heere Jezus Christus hebt aangewezen als het enige middel om tot U te komen, daar geef ik mij plechtig over in een huwelijksverbond met U.

Gezegende Heere Jezus! Ik kom tot U hongerig en dorstig, arm en diep ongelukkig, ellendig, blind en naakt, als een walgelijke, schuldige en vervloekte misdadiger, niet waardig om de voeten te wassen van Uw dienaren, laat staan om in het huwelijk verbonden te worden met de Koning der ere.

Zo groot is Uw liefde, dat ik U van ganser harte aanneem als mijn Hoofd en Man, om U voor altijd en onder alle mogelijke voorwaarden lief te hebben, te eren en te gehoorzamen tot in de dood. Ik aanvaard U in al Uw ambten. Ik verzaak mijn eigen waardigheid en ik belijd U als: "De Heere mijn gerechtigheid". Ik neem U aan als mijn enige Leidsman.

Mijn eigen wil verzaak ik. Uw wil beschouw ik als wet. En waar U mij gezegd hebt dat ik moet lijden, daar maak ik een verbond met U, om mijn lot in Uw hand te stellen. Als U mij Uw bijstand schenkt, zal leven noch dood scheiding maken tussen U en mij. Omdat het U heeft behaagd, om mij Uw heilige wetten te geven als een regel voor mijn leven en als de weg waarin ik heb te wandelen naar Uw koninkrijk, daar buig ik gewillig mijn hals onder Uw juk en zet mijn schouders onder Uw last.

Al Uw wetten erken ik als heilig, rechtvaardig en goed. Ik neem ze plechtig aan als de regel van mijn woorden, gedachten en daden. Mocht mijn vlees weerspanning zijn, toch beloof ik, dat ik zal trachten mijn hele leven te richten naar Uw wil. Ik zal niet toestaan dat iets zal worden verzuimd waarvan ik weet dat het mijn plicht is. Door de zwakheid van mijn vlees ben ik onderworpen aan vele teleurstellingen. Ik verzoek U nederig, door mijn grote tekortkomingen, dit verbond niet krachteloos te maken.

Almachtige God, Onderzoeker der harten, U weet dat ik op deze dag dit verbond met U maak. I

k ben me geen bedrog bewust. Mocht U onoprechtheid in mij ontdekken, toon het mij dan. o God de Vader, die ik vanaf heden beschouw als mijn God en Vader, U zij heerlijkheid, lof en dank voor het uitdenken van een middel tot verlossing van zondaren. Heerlijkheid zij U, o God de Zoon, die mij hebt liefgehad en mij gewassen hebt in Uw eigen bloed en die nu mijn Zaligmaker en mijn Verlosser geworden zijt. Heerlijkheid zij U, o God de Heilige Geest, die door Uw almacht mijn hart afgewend hebt van de zonde en gekeerd tot God. O heilige Jehova, almachtige God: Vader, Zoon en Heilige Geest, Gij zijt mijn Verbondsvriend geworden, en ik door Uw oneindige genade Uw verbondsknecht.

Laat het verbond dat ik op aarde met U gemaakt heb, in de hemel worden bekrachtigd!

Amen! Zo zij het!

Ik raad u aan dit verbond te maken niet alleen met het hart maar ook met woorden, ja zelfs in geschrift. Leg het met de grootst mogelijke eerbied voor de Heere neer, alsof u het Hem aanbood als een schriftelijk verdrag. Bewaar het als een gedenkboek tussen God en u, opdat gij uw toevlucht daartoe moogt nemen in twijfel en verzoeking.

Wacht u er voor om uw bekering uit te stellen, doch geef uw hart onmiddellijk aan de Heere over.

Ik heb gehaast en niet vertraagd.

Denk aan het droevige voorbeeld van de dwaze maagden, die niet kwamen totdat de deur der genade gesloten was en aan een overtuigde Felix, die uitstelde tot gelegener tijd, die hij waarschijnlijk niet meer heeft gevonden. Kom, zolang als het heden der genade genaamd wordt, opdat niet iemand van u verhard wordt door de verleiding der zonde. Opdat de dag van genade niet voorbij ga en wat kan dienen tot uw vrede voor uw ogen verborgen wordt. Gods barmhartigheid tracht u over te halen.

Christus wacht op u om u genadig te zijn en Gods Geest strijdt met u. De leraars roepen u. Uw geweten beroert u. Nu is de markt open en de olie is te koop. Nu is Christus te verkrijgen als u Hem maar wilt aannemen. Kom dan en aanvaardt het aanbod van genade. Het is: nu of nooit!

Als u dit aanbod weigert zal God in Zijn toorn zweren, dat gij nooit Zijn Avondmaal smaken zult.

Let aandachtig op Gods Woord als het enige middel tot bekering.

Let op, zeg ik, niet uit gewoonte alleen, maar aandachtig met verlangen en hoop, in de verwachting dat u er door bekeerd zult worden. Kom naar iedere predikatie die u kunt beluisteren met de gedachte: Ik hoop dat God nu wil komen; dat deze dag de tijd van Gods welbehagen zal zijn; dat dit de predikant zal zijn door wie de Heere mij wil bekeren. Als u komt naar Gods huis, hef dan uw hart op tot God met de woorden: Heere, laat dit de dag, laat dit de gelegenheid zijn waarop ik vernieuwende genade mag ontvangen. Laat het vernomen worden, dat deze dag iemand wedergeboren en tot U bekeerd is. Zeg niet: Ik heb Gods Woord al zo dikwijls gehoord en toch heeft het mij niet tot bekering gebracht. Dit kan wel waar zijn, maar tot nog toe hebt ge er niet voldoende acht op geslagen als een middel tot uw bekering. U hebt er niet ernstig om gebeden in de hoop op een gelukkige uitslag.

Werk mee met de Heilige Geest als Hij uw hart begint te bearbeiten.

Als Hij overtuigingen geeft, onderdruk die dan niet, maar werk mee en smee de Heere of ze u tot bekering mogen leiden. Blust de Geest niet uit! Wijs Hem niet af! Bied Hem geen weerstand! Wacht u dat ge de overtuigingen niet uitblust door slecht gezelschap of aardse beslommingen. Als u in angst verkeert over uw zonden en bevreesd bent over uw staat voor de eeuwigheid, bid dan de Heere dat Hij u alleen vrede geve door volkomen afstand te doen van alle zonden en gij een walg van uzelf hebt, en door uw ganse hart zonder voorbehoud aan Christus te schenken. Zeg tot Hem: Sla raak, Heere. Laat het werk niet halverwege steken. Ontdek mijn verdorvenheid en tap het levenssap van mijn zonden af!

Geef u zo over aan de werkingen van Zijn Geest en haal de zeilen op naar de wind.

Acht het regelmatig en naarstig gebruik van het ernstig en vurig gebed van grote betekenis.

Hij, die het gebed nalaat is goddeloos en een onbekeerde.

Die niet volhardende is in het gebed is een huichelaar, tenzij een of andere ernstige verzoeking oorzaak is van het verzuim. Een van de eerste tekenen van de bekering is het gebed.

Vraag naar een met name Saulus van Tarsen, want zie, hij bidt.

Leg u toe op het vervullen van die plicht. Laat geen dag voorbijgaan waarop u niet zowel 's morgens als 's avonds enige tijd afzonderd tot ernstig gebed in de eenzaamheid.

Roep uw gezin dagelijks bijeen om samen de Heere te aanbidden. Wee u, als in uw gezin Gods naam niet wordt aangeroepen! Slappe gebeden zonder bezieling bereiken echt de hemel niet. Wees vurig en houd aan. Volharding in het gebed zal overwinnen. De geweldigers nemen het Koninkrijk der hemelen met geweld.

U moet strijden om in te gaan en worstelen zoals Jakob met tranen en smekingen om de zegen te verkrijgen. Zonder genade zijt gij eeuwig verloren en daarom moet gij besluiten in geen afwijzing te berusten. Hij, die daarin standvastig is, zegt: Ik moet genade hebben, ik geef het niet op, ik geef het nooit op voor ik genade ontvang.

Nooit zal ik ophouden om ernstig te pleiten en met God te strijden tot Hij mij vernieuwt door de kracht van Zijn genade.

Het is zo goed als zeker dat zo iemand genade van de Heere zal ontvangen.

Beantwoord de Heere uw kloppen niet direct: de genade is wel waard dat u er op wacht.

Verlaat uw slecht gezelschap en vermijd de gelegenheden tot zondigen.

Verlaat de slechtheden en leeft en treedt in de weg des verstands. U zult nooit van de zonde bekeerd worden zolang u de verleidingen van de zonde niet afwijst. De gelegenheid tot zondigen moet vermeden worden. Als u wilt proeven van het lokaas en wilt spelen met de strik, zal uw ziel zeker gevangen worden.

Aangezien God in Zijn voorzienigheid de mens blootstelt aan verzoeken en de gelegenheden tot zondigen vele zijn, daar mogen wij bijzondere hulp verwachten in het gebruik van de middelen. Als wij echter God verzoeken, door onszelf in gevaar te brengen, dan verbindt Hij Zichzelf niet om ons te helpen als wij verzocht worden.

Van alle verzoeken is slecht gezelschap een der grootste. Hoe vaak zijn daardoor hoopvolle verwachtingen op niets uitgelopen. Hoeveel zielen, hoeveel huisgezinnen zijn hierdoor bedorven. Vele arme zondaren werden verlicht en overtuigd en stonden op het punt om aan de strik van de duivel te ontkomen. Doch slecht gezelschap hield hen echter terug en maakte hen zevenmaal meer kinderen van de hel. In één woord: ik heb geen hoop voor u, tenzij gij uw slecht gezelschap verlaat. Uw leven hangt er van af. Zijt gij dwazer dan de ezelin van Bileam om verder te gaan op uw zondige weg, terwijl de Heere met een uitgestrekt zwaard u in de weg staat?

Schrijf deze spreuk met hoofdletters in uw hart: Die der zotten metgezel is, zal verbroken worden.

Wilt gij u in het verderf storten, wanneer God Zelf u waarschuwt?

Als de Heere ooit een hart verandert, zal dit bemerkt worden in de verandering van uw gezelschap.

Vlucht weg van de afgrond, waarin zoveel duizenden zijn gestort.

Het zal moeilijk voor u zijn om te ontkomen. Uw vrienden zullen u om de godsdienst bespotten en zij zullen al het mogelijke doen om u af te brengen van uw nauwgezetheid die zij belachelijk en troosteloos vinden. Zij zullen u vleien en tot het kwade verlokken. Denk echter aan de waarschuwing: "Mijn zoon, indien de zondaars u aanlokken, bewillig niet. Indien zij zeggen: Ga met ons, gij zult uw lot midden onder ons werpen. Wandel niet met hen op de weg, weer uw voet van hun pad. Verwerp dien, ga er niet door, wijk er van af en ga voorbij. Want de weg der goddelozen is als donkerheid, zij weten niet waarover zij struikelen zullen."

Mijn ziel is ontroerd als ik bedenk hoevelen van mijn hoorders en lezers waarschijnlijk zullen verloren gaan, zowel zijzelf als hun gezinnen door het bezoeken van plaatsen der ijdelheid en door hun omgang met slecht gezelschap, waardoor zij meegesleurd worden in de zonde.

Nogmaals vermaan ik u, zoals Mozes de Israëlieten:

Wijkt toch af van de tenten dezer goddeloze mannen.

Vlucht van hen, zoals u zou doen van hen, die lijden aan de pest.

Zij zijn de handlangers en lokeenden van de duivel.

Als u ze niet ontvlucht, zullen zij u meetrekken in het verderf!

Zonder een dag af waarin gij uw ziel in het verborgen vernedert door vasten en bidden om een recht besef te krijgen van uw zonden en ellende.

Lees een nauwkeurige verklaring van de Tien Geboden en schrijf eens op welke plichten door u zijn verzuimd en welke zonden zijn bedreven tegen elk gebod. Maak een lijst van uw zonden en leg die dan vol schaamte voor de Heere neer.

Zo heb ik u dus voorgehouden wat u te doen staat om gered te worden. Wilt gij luisteren naar de stem des Heeren? Wilt gij opstaan en beginnen?

Welk antwoord zult gij geven, welke uitvlucht te baat nemen, als gij ten laatste door moedwil verloren gaat, terwijl gij de weg ten leven hebt geweten?

Ontwaak uit uw zondeslaap, gij luiaard, en behartig uw eigen welzijn.

Wees vlijtig en de Heere zal met u zijn!

ALLEENSPRAAK VAN EEN ONBEKEERDE ZONDAAR

Ellendige die ik ben! In welk een droevige toestand heb ik mij gebracht door de zonde. Ik zie dat mijn hart mij al de tijd heeft misleid door mij wijs te maken dat mijn toestand goed was. Nu zie ik duidelijk dat ik verloren, dat ik onbekeerd ben en dat voor eeuwig, tenzij de Heere mij uit deze toestand verlost. Mijn zonden! Mijn zonden!

Heere, wat een walgelijk en verfoeilijk schepsel ben ik toch, walgelijker voor U dan een dood lichaam voor mij kan zijn. Wat een hel van zonde leeft er in mijn hart en ik vleide mijzelf nog wel met de gedachte dat het zo goed was.

Heere, hoe door en door verdorven ben ik in al mijn plichten, vermogens en alle werkzaamheden. Al mijn gedachten zijn boos. Ik ben onmachtig tot, afkerig van, en vijandig tegen al wat goed is en ik ben geneigd tot alles wat kwaad is. Mijn hart is een verzamelplaats van zonde, zondige gedachten, woorden en werken. Wat een schuldenlast drukt mijn ziel! Mijn hoofd en mijn hart, mijn geest en mijn leden zijn alle vol zonden. Hoe staren zij mij aan. Wee mij, mijn schuldeisers zitten mij op de hielen. Elk gebod beschuldigt mij en ze eist meer dan tienduizend talenten van mij. Hoe mateloos groot is de som van al mijn schulden! Wee mij, mijn schulden zijn oneindig en mijn zonden nemen steeds toe. Zij zijn beledigingen van een oneindige Majesteit. Wat heb ik verdiend, die zo vaak mijn hand tegen de hemel heb opgeheven en de Almachtige naar de kroon gestoken heb?

O mijn zonden! Mijn zonden! Wat een menigte. Er is geen tellen aan. Mijn ongerechtigheden hebben mij aangegrepen, zij hebben zich tegen mij in slagorde gesteld. Het zou mij beter zijn als al de machten van de hel tegen mij waren dan dat mijn zonden mij aanvielen om mijn ziel te verderven.

O Heere, hoe word ik omsingeld! Hoevelen staan tegen mij op. Zij hebben mij van achter en van voren bezet. Zij hebben mijn ongelukkige ziel als met een garnizoen omsingeld. Zij zijn zo sterk als ze talrijk zijn.

Het ware mij beter dat de steenrotsen en de bergen op mij vielen, dan de ondraaglijke last van mijn zonden.

O Heere, ik ben zwaar beladen. Laat Uw barmhartigheden mij te hulp komen, anders ben ik verloren. Bevrijd mij van de zware last of ik word vermorzeld. Als mijn verdriet gewogen werd en mijn zonden in een weegschaal gelegd, zouden ze zwaarder zijn dan het zand der zee.

O Heere, Gij kent mijn vele overtredingen en mijn grote zonden.

O mijn ziel! Hoe zijt gij vernederd!

Eens de heerlijkheid van de schepping en het beeld van God. Nu vol vuilheid en walgelijkheid.

Wat heeft de zonde van u gemaakt! **Gij zult genoemd worden: Ikabod, de eer is weggevoerd.**

Mijn heerlijkheid is veranderd in schaamte. Heere, ik ben als een melaatse. Het lichaam van Job, bedekt met zweren, was niet zo walgelijk voor het gezicht en de reuk van de mensen als ik wel moet zijn voor een heilig God, Wiens ogen de ongerechtigheid niet kunnen aanschouwen.

Wat hebben mijn, zonden grote ellende over mij gebracht. In welk een treurige toestand bevind ik mij: verkocht onder de zonde, uit Gods gunst verstoten, vervloekt in lichaam en ziel, in mijn naam en in al wat ik bezit. Mijn zonden zijn mij niet vergeven, en er is maar één schrede tussen mij en de dood.

Helaas! Wat zal ik doen? Waar zal ik heengaan?

God ziet van boven in toorn op mij neer, de hel gaapt mij aan, het geweten van binnen knaagt en de gevaren en verzoeking van buiten omringen mij. Waar kan ik mij voor de Allerhoogste verbergen? Welke macht is in staat om mij te beveiligen tegen de Almachtige? Wilt gij, o mijn ziel, zo voortgaan? Hebt gij een verbond gesloten met de dood en met de hel? Vermaakt gij u in uw ellende? Is het goed om hier te zijn? Wat te doen? Zal ik voortgaan op mijn zondige wegen? Dan zal de verdoemenis mijn einde zijn.

Zal ik mijn ziel verkopen voor wat voedsel of drank, voor wat rust, vermaak of winst? Zal ik nog langer talmen in deze treurige toestand? Neen, want dan zal ik omkomen. Wat dan? Is er dan in 't geheel geen hoop, geen hulp? Neen, tenzij ik mij bekeer!

Is er nog redding mogelijk uit zo'n jammerlijke toestand?

Ja, zo zeker als Gods eed waarachtig is, zo zeker zal ik vergiffenis krijgen en barmhartigheid bekomen, als ik op staande voet oprecht en zonder voorbehoud tot Hem kom in Christus.

Daarom zeg ik U, barmhartige Jehova, dank dat U tot nu toe geduld met mij hebt gehad.

Had U mij in deze toestand weggenomen uit dit leven, dan was ik voor eeuwig verloren. N

u aanbid ik Uw genade en aanvaard ik het aanbod van Uw grote barmhartigheid.

Ik wil afstand doen van al mijn zonden en ik neem mij voor om met Uw genadige bijstand daartegen te blijven strijden en om U al de dagen van mijn leven te volgen in heiligheid en gerechtigheid.

Wie ben ik, Heere, dat ik mij zou verbeelden deel aan U te hebben, aangezien ik niet waard ben het stof van Uw voeten te likken? Waar U mij echter de gouden scepter toereikt, daar durf ik te komen en die scepter aanraken.

Wanhopen zou toch onderschatten van Uw barmhartigheid betekenen en wegblijven, terwijl U mij nodigt tot U te komen, zou een bewijs zijn van weerspanning onder het voorwendsel van nederigheid.

En daarom buigt mijn ziel zich voor U neer en in grote dankbaarheid neem ik U aan als mijn God en geef ik mijzelf aan U. Gij zult mijn Heere, mijn Koning en mijn God zijn. Gij zult op de troon zitten en al mijn krachten zullen zich voor U neerbuigen. Gij, o Heere, zult mijn deel zijn en in U wil ik rusten. Gij eist mijn hart. Dat ik enigermate geschikt was om door U aangenomen te worden! Ik ben voor eeuwig onwaardig de Uwe te zijn. Waar gij het evenwel zo verkiest, daar geef ik mijn hart vrijwillig aan U. Neem het, het is voor U. Ik geef het in Uw handen, Heere. Gij alleen kunt het vernieuwen. Vorm het naar Uw eigen hart. Maak het zoals Gij wilt dat het zal zijn: heilig, nederig, hemels, zacht en teder, en schrijf Uw wet daarop.

Kom, Heere Jezus, kom haastig! Kom zegevierend in mijn hart. Leg voor eeuwig beslag op mij.

Ik geef mij aan U over. Ik kom tot U als de enige weg tot de Vader, als de enige Middelaar door de Vader aangewezen om mij tot God te brengen. Ik heb mijzelf verwoest, maar in U is mijn hulp.

Behoud mij, Heere of ik verga. Ik kom tot U met het koord om de hals, waard om te sterven en vervloekt te worden. Een arbeider had nooit meer recht op loon, dan ik op dood en hel, als rechtvaardige betaling voor al mijn zonden.

Ik neem echter de toevlucht tot Uw kruisverdiensten. Ik vertrouw alleen op de waarde en de kracht van Uw offer en de invloed van Uw voorspraak. Aan Uw leer onderwerp ik mij en ik verkies Uw bestuur.

Opent u, gij eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga.

Gij, Geest van de Allerhoogste, Trooster en Heiligmaker van Uw uitverkorenen, kom in met Uw vruchten en Uw genade. Neem intrek in mijn hart. Ik kan U alleen geven wat reeds van U is. Met de arme weduwe geef ik U mijn twee penningen, mijn ziel en mijn lichaam in Uw schatkist om door U geheiligd te worden en Uw dienstknechten te zijn. Genees hun kwalen; zij zijn Uw gezanten waarover Gij kunt beschikken. Te lang heb ik de wereld gediend, te veel naar de duivel geluisterd. Maar nu laat ik ze alle varen om door U geleid te worden. O gezegende Drieëenheid! o heerlijke Eenheid! Aan U geef ik mij over.

Schrijf Uw naam op mij en op alles wat ik bezit. 't Is alles voor U. Uw wet zal ik steeds voor ogen houden, daarnaar wil ik mijn leven inrichten. Ofschoon ik niet één van Uw geboden volmaakt kan onderhouden, zo wil ik toch mijzelf niet toestaan een enkel gebod te overtreden. Ik weet dat mijn natuur zich daartegen zal verzetten, maar onder beding van Uw genade, wil ik U aankleven. Met U kan ik niets verliezen. Daarom wil ik alle schande, moeite en ontberingen trotseren. Ik wil mijzelf verloochenen, mijn kruis op mij nemen en U volgen, Heere Jezus, Uw juk is zacht, Uw last is licht. Uw kruis is de weg tot U. Ik hoop niet langer op werelds geluk. Laat mij hier arm en veracht zijn, als ik hierna maar met U mag leven.

Heere, met mijn hart en mijn hand bevestig ik dit verdrag. Laat het zijn als de wetten van de Meden en de Perzen, die nooit herroepen konden worden. Bij dit voornemen wil ik leven en sterven.

Ik heb gezworen en zal het bevestigen, dat ik onderhouden zal de rechten van Uw gerechtigheid!

Het is mijn oprechte keus voor eeuwig!

Heere Jezus, bekrachtig dit verdrag! Amen!

VII. DE BEWEEGREDEKEN TOT BEKERING

Wat tot hiertoe is gezegd over de noodzakelijkheid van de bekering en van de ellende van een onbekeerde, moest voldoende zijn om iedere opmerkelijke lezer te doen besluiten zich onmiddellijk tot God te wenden. Het hart van de mens is echter hardnekkig en niet gemakkelijk te overtuigen.

Daarom acht ik het noodzakelijk enkele beweegredenen toe te voegen aan wat reeds is beweerd om u te overreden van de noodzakelijkheid om met God verzoend te worden.

O Heere, stel mij niet teleur in mijn laatste pogingen. Als iemand tot hiertoe heeft gelezen en toch nog onbewogen is gebleven, overreed Gij hem dan. Gij zijt sterker en hebt overmacht.

Heere, hebt Gij mij niet gemaakt tot een visser van mensen en heb ik mij al die tijd afgetobd en toch niets gevangen? Hoe droevig dat ik mijn kracht voor niets zou hebben besteed.

Nu zal ik dan het net voor de laatste keer uitwerpen. Heere Jezus, sta op de oever en geef mij aanwijzingen hoe en waar ik mijn net moet neerlaten. Laat mij de zielen, die ik tracht te vangen, zó in het nauw brengen, zodat zij niet langer weerstand kunnen bieden. Laat velen gevangen worden. Heere, gedenk mijner en sterk mij alleen ditmaal.

Nu keer ik mij tot u, mannen broeders!

Hemel en aarde roepen u toe. De predikanten arbeiden in het belang van uw onsterfelijke ziel. De engelen in de hemel wachten op u; op uw bekering en terugkeer tot God.

O zondaar, waarom zouden de duivelen zich over u verblijden en zich vermaken in uw ellende?

Is het niet beter een vreugde te zijn van de engelen dan een bespotting van de duivelen?

Als u komt zal het hemelse heir een gezang aanheffen en het uitjubelen: "Ere zij God in de hoogste hemelen." De morgensterren zullen te zamen vrolijk zingen en de kinderen Gods zullen van vreugde juichen. Uw bekering zal een dag van vreugde zijn in de hemel. De zalige geesten zullen zich verblijden, omdat een broeder die dood was, weder levend is geworden. De tranen van een oprecht bekeerde zijn de wijn die God en mensen vrolijk maakt. Mocht het gering worden geacht dat mensen en engelen zich zouden verblijden over uw bekering, zo weet dat de Heere Zelf over u zou vrolijk zijn. Jakob weende niet zo van vreugde aan de hals van Jozef als de hemelse Vader zich zou verheugen over terugkeer tot Hem. Lees de gelijkenis van de verloren zoon in Lukas 15. Ziet hoe de oude vader zijn zoon tegemoet snelt. Wat een grote haast maakt barmhartigheid, terwijl de zondaar zelf niet half zoveel spoed betracht. De ingewanden van de vader rommelen van barmhartigheid. Zijn hart klopt van medelijden. Hoe scherp ziet de liefde. Hij krijgt hem in het oog als de zoon nog ver van huis is. Hij vergeeft hem zijn losbandig leven; zijn weerspanning en ondankbaarheid. Met geen woord wordt daarover gerept, maar de zoon wordt met open armen ontvangen en met een kus begroet. Het gemeste kalf wordt geslacht en de beste kleren worden hem aangetrokken. Ja, de vreugde van het weerzien is zo groot, dat ook anderen daarin moeten delen. Het is alsof ik het gezang hoor, waarin telkens het refrein wordt beluisterd: "Want deze mijn zoon was dood en is weder levend geworden".

God is de Vader; de gerechtigheid van Christus het kleed, Zijn genade en heiligheid de sieraden, leraars, heiligen en engelen de vrienden en knechten.

En gij, die dit leest, als gij u oprecht bekeert: de welkome verloren zoon als gelukkig voorwerp van Gods genade en de oorzaak van deze vreugde en liefde!

O rots! O harde diamant!

Wordt gij nu nog niet bewogen? Zijt gij nu nog niet besloten om onmiddellijk terug te keren?

Als iemand opstond uit de dood en aan u verscheen, zou u zich dan laten overtuigen?

Hoor naar de stem van de doden; van de vervloekten die u aanraden om u te bekeren: Ik bid u, dat gij hem zendt tot mijns vaders huis, want ik heb vijf broers; dat hij hun dit betuige, opdat zij ook niet komen in deze plaats der pijniging. Als iemand van de doden tot hen heenging zij zouden zich bekeren.

Luister toch naar hen. Zij roepen u toe uit de helse kwellling.

Ziet, hoe de rook van hun pijniging opgaat in alle eeuwigheid. Wat dunkt u van de ketenen der duisternis; de worm die knaagt; de poel, die brandt van vuur en sulfer; het wenen der ogen en het knersen der tanden? Zij beklagen hun dwaasheid en vervloeken hun dag. Als het geroep van Korach, Dathan en Abiram al zo verschrikkelijk was toen de aarde werd gekloofd en haar mond opende om hen te verslinden, zodat het ganse Israël vlood voor hun aangezicht - hoe vreselijk moet dan wel het gekerm zijn van de veroordeelden en dat voor eeuwig! Voor eeuwig!

Zo waarlijk God leeft, die uw ziel heeft gemaakt, gij zijt maar enkele uren van deze bedreiging verwijderd tenzij gij berouw toont en bekeerd wordt.

Is er iets dat meer getuigt van wijsheid dan bekering?

Anderzijds: is er een duidelijker bewijs van dwaasheid dan voort te leven in een onbekeerde toestand?

Ik smeek u om de nu volgende beweegredenen ernstig en bedaard te overwegen.

Laat uw geweten getuigen of het niet alleszins redelijk is om met berouw weder te keren.

God, die u gemaakt heeft, nodigt u daartoe minzaam uit.

Zijn lieflijke en barmhartige natuur nodigt u daartoe. Zijn goedertierenheid, Zijn medelijden en Zijn barmhartigheid gaan ons begrip te boven. Zo veel hoger de hemelen zijn dan de aarde, zo zijn Zijn wegen hoger dan onze wegen en Zijn gedachten hoger dan onze gedachten. Hij is barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van goedertierenheid.

Dit is een sterk argument om zondaren te overreden tot Hem te komen. Als er geen hoop op barmhartigheid bestond, dan zou het niemand bevreemden als de goddelozen in hun zonden voortgingen. Nooit was er echter een koning zo groot in goedheid en zachtmoedigheid.

Wie is een God gelijk Gij, die de ongerechtigheid vergeeft?

O zondaren, ziet toch met welk een God gij te doen hebt. Indien gij u tot de Heere wilt bekeren, zo zal Hij Zich uwer ontfermen; Hij zal uw ongerechtigheden dempen; Hij zal Uw zonden in de diepten der zee werpen. Keert weder tot Mij en Ik zal tot u wederkeren, zegt de Heere der heirscharen.

Zondaars doen niet verkeerd, dat zij te hoge gedachten hebben van Gods barmhartigheden, maar daarin dat zij Zijn gerechtigheid over het hoofd zien of zichzelf ontferming beloven buiten God. Zijn barmhartigheden gaan alle voorstelling te boven. Zij zijn vele; zij zijn groot en zij zijn van eeuwigheid. De Heere heeft een genade-troon opgericht. Hij reikt u Zijn gouden scepter toe. Als u die aanraakt zult u leven. Zal een medelijdend mens zijn vijand doden als die zich voor zijn voeten neerwerpt; zijn ongelijk erkent; om vergeving smeekt en aanbiedt om voortaan in vrede met hem te leven? Veel minder zal de barmhartige God dit doen!

Denk aan Zijn naam: "Heere God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid.

Gods bemoedigende uitnodigingen en beloften lokken u tot bekering. Hoe nodigt Zijn barmhartigheid u vol liefde. Hoe ernstig tracht zij u over te halen. Bekeer u, gij afgekeerde Israël, spreekt de Heere. Zo zal Ik mijn toom op u niet doen vallen, want Ik ben goedertieren. Ik zal de toom niet in eeuwigheid behouden. Alleen kent uw ongerechtigheid. Bekeert u, gij afkerige kinderen en Ik zal uw afkeringen genezen. Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere Heere, zo Ik lust heb in de dood des goddelozen. Maar daarin heb Ik lust dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls?

Wanneer de goddeloze zich bekeert van al zijn zonden die hij gedaan heeft en al Mijn inzettingen onderhoudt en doet recht en gerechtigheid: hij zal gewis leven; hij zal niet sterven. Al zijn overtredingen die hij gedaan heeft zullen hem niet gedacht worden. In zijn gerechtigheid die hij gedaan heeft zal hij leven! Waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls? Want Ik heb geen lust aan de dood des stervenden, spreekt de Heere, Heere. Daarom, bekeert u en leeft. Woorden vol genade! De stem van God en niet van een mens.

Het is niet te verwachten dat een beledigd vorst zijn knecht zal smeken, die hem heeft beledigd en wilde verraden. Hoe blijft de barmhartigheid u volgen.

Is uw hart nog niet verbroken? Dat gij nog heden naar Zijn stem wilde horen!

De deuren van de hemel zijn open voor u.

De eeuwige deuren zijn wijd open gezet voor u en een ruime ingang in het Koninkrijk der hemelen wordt u geboden. Christus richt Zich nu tot u en roept u toe om op te staan en bezit te nemen van het goede land. Beschouw de heerlijkheid van de andere wereld zoals die is voorgesteld op de kaart van het Evangelie. Beklim het gebergte Pisga vanwaar Mozes voor zijn dood het land Kanaän zag en richt uw ogen noordwaarts en zuidwaarts, oostwaarts en westwaarts en bezie het goede land over de Jordaan. Zie Gods Paradijs, bevoeid door de stromen van heerlijkheid. Wandel door het land in zijn lengte en in zijn breedte, want het land dat gij ziet zal de Heere u geven tot in eeuwigheid als gij wel leeft. De vraag van Paulus aan koning Agrippa stel ik aan u: Geloofst gij de profeten?

Als gij ze werkelijk gelooft merk dan op welke heerlijke dingen gesproken worden van de stad Gods. Bedenk dat u dit alles in de naam des Heeren wordt aangeboden. Zo waarlijk als God oprecht is in Zijn beloften, zo zeker zal alles voor eeuwig het uwe zijn als gij u van harte bekeert.

Zie de stad van zuiver doorschijnend goud. De fundamenten zijn versierd met allerlei kostelijke stenen; de poorten zijn paalen; het licht is heerlijkheid; de tempel is God zelf.

Geloof gij dit? Zo ja, zijt gij dan niet dwaas om dit aanbod te versmaden waar de deuren voor u worden geopend en gij verzocht wordt binnen te treden?

Dwazen! Wilt gij dit Koninkrijk niet aannemen?

De Heere neemt u mee op de berg en toont u het Koninkrijk des hemels in al zijn heerlijkheid. Hij zegt: Al deze dingen zal Ik u geven, indien gij neder-vallende Mij zult aanbidden. Als gij Mijn Zoon wilt aannemen en Mij wilt dienen in gerechtigheid en heiligheid.

O onverstandigen en tragen van hart om te geloven. Wilt gij de wereld zoeken en dienen en de eeuwige heerlijkheid verwaarlozen? Hoe? Het paradijs niet binnengaan terwijl het vlamig zwaard, dat een mens er uit dreef, nu wordt gebruikt om u er in te drijven? Wat moet ik van u denken?

Of gij zijt een ongelovige, óf gij zijt waanzinnig, omdat gij wel gelooft in de hemelse heerlijkheid maar die op onverantwoordelijke wijze veronachtzaamt.

Bedenk toch wat u wordt aangeboden: een Koninkrijk der heerlijkheid; een Koninkrijk der gerechtigheid; een Koninkrijk des vredes en een eeuwig Koninkrijk.

Hier zult gij wonen; hier zult gij eeuwig regeren. De Heere zal u zetten op de troon der heerlijkheid. Met Zijn eigen hand zal Hij u de koninklijke kroon op het hoofd zetten. Niet een kroon van doornen, want daar zal geen zonde noch lijden zijn. Niet een kroon van goud, maar een kroon des levens; een kroon der rechtvaardigheid; een kroon der heerlijkheid. Ja, gij zult de heerlijkheid aandoen als een gewaad en gij zult schijnen als de zon in het firmament van uw Vader. Uw zondig vlees, enkel stof en as, zal heerlijker blinken dan de sterren. Gij zult aan Gods engelen gelijk gemaakt worden en gij zult Gods aangezicht in gerechtigheid aanschouwen.

Geloof gij dit nog niet? Zo niet, dan moet uw geweten verklaren dat gij een ongelovige zijt, want het is het waarachtige woord van God. Maar als gij beweert te geloven, deel mij dan uw besluit mee.

Wilt gij dit aannemen tot uw zaligheid? Wilt gij afstand doen van uw oneerlijke handel en van uw ongeoorloofd vermaak? Wilt gij de achting van de wereld opofferen; uw oor sluiten voor haar gevele en u losmaken uit haar omhelzingen? Wilt gij smaad, schande en armoede dragen als die u overkomen op de weg naar de hemel? Wilt gij de Heere Jezus volgen in nederige zelfverloochening en in het kruisigen van uw vlees?

Zo ja, dan is alles het uwe en dat voor eeuwig!

Is dit geen mooi aanbod?

Is het niet rechtvaardig dat iemand vervloekt wordt, die in de zonde wenst te leven, terwijl hij dit alles had kunnen verkrijgen? Wilt gij de wereld niet loslaten en naar het eeuwige leven grijpen?

Laat uw geweten getuigen, of gij niet buiten uzelf zijt door zo'n gelukkige keus te weigeren, waardoor gij voor eeuwig gelukkig kunt worden.

God wil u onuitsprekelijk grote voorrechten schenken in dit leven.

Hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, zij zijn alle uwe.

Ofschoon de volkomen gelukzaligheid bewaard zal worden voor het volgende leven, toch wil God u nu reeds grote weldaden schenken. Hij wil u verlossen van de slavernij van de zonde.

Hij wil u redden uit de muil van de leeuw. De slang zal uw verzenen vermorzelen, maar gij zult hem zijn kop verpletteren. Hij zal u trekken uit deze tegenwoordige boze wereld.

Voorspoed zal u niet schaden; tegenspoed zal geen scheiding maken tussen God en u. Hij zal uw ziel van het geweld des grafes verlossen. Hij zal de koning der verschrikking tot een bode des vredes voor u maken. Hij zal de vloek uit uw kruis wegnemen en verdrukking tot een smeltkroes maken, om het goud te louteren; om het kaf van het koren te scheiden.

Hij zal u verlossen van de vloek der wet, en die vloek in een zegen veranderen. Hij heeft de sleutels van hel en dood. Hij opent en niemand sluit, en Hij sluit en niemand opent. Hij zal die mond sluiten, zoals Hij de muil van de leeuwen toesloot bij Daniël, zodat ge van de tweede dood niet beschadigd zult worden.

Hij zal u niet alleen voor al deze ellende bewaren, maar Hij zal u onuitsprekelijk grote voorrechten doen genieten. Hij wil Zichzelf aan u schenken. Hij wil uw Vriend en uw Vader, een Zon en Schild voor u zijn. Al wat gij van God kunt verwachten zal Hij voor u doen. Wie met een vorst trouwt, mag verwachten dat hij alles voor haar zal doen wat een vorst betaamt, dat zij een stand zal kunnen ophouden die bij haar waardigheid past. Zoals God nu in heerlijkheid en macht alle aardse vorsten en koningen te boven gaat zo zal Hij ook Zijn gunstelingen bevoorrechten meer dan koningen kunnen doen.

Hij zal u genade en eer geven, Hij zal u het goede niet onthouden. Hij wil u aannemen tot zonen en dochters, u erfgenamen der beloftenissen maken en een eeuwig verbond met u oprichten. Hij wil u vrijspreken van alles waarvan de wet, uw geweten en de duivel u beschuldigt. Hij wil u een vrije toegang tot Hem verlenen, uw persoon aannemen en uw gebeden verhoren. Hij zal in u blijven en Zijn verborgenheden aan u als aan een vriend bekend maken. Zijn oor, Zijn deur zal steeds voor u open zijn. Zijn weldaden zullen steeds tot uw beschikking zijn. Zijn zegen zal op u rusten en Hij zal zorgen dat uw vijanden u zullen dienen en maken, dat alle dingen voor u zullen medewerken ten goede.

De voorwaarden om Gods barmhartigheden te verkrijgen zullen zo gemakkelijk mogelijk voor u gemaakt worden.

De Heere daalde zo laag af tot de zondaren als met Zijn eer kon bestaan.

Hij kan en wil de zonde niet door de vingers zien en Zijn heiligheid niet laten bezoedelen.

Daarom kon Hij niet lager buigen dan Hij heeft gedaan! De Heere vraagt het onredelijke, het onmogelijke niet van u als voorwaarde tot het leven. Aan twee voorwaarden moest noodzakelijk worden voldaan volgens de eis van het eerste verbond.

Ten eerste dat de mens ten volle zou voldoen aan de goddelijke gerechtigheid als betaling voor de gepleegde misdaden.

Ten tweede dat in eigen persoon volmaakt en eeuwig de ganse wet zou worden onderhouden.

Vanwege onze zonden is het óns echter onmogelijk om aan die eisen te voldoen.

Zie nu evenwel Gods genadige voorzieningen in dezen ten opzichte van de gestelde voorwaarden. Hij blijft geen persoonlijke voldoening eisen. Hij is tevreden met een Borg.

Alles wat Hij van u in eigen persoon had mogen eisen heeft Hij vervuld door Zijn Zoon.

En al deze dingen zijn uit God die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende en heeft het woord der verzoening in ons gelegd!

Hij verklaart dat Hij een losprijs heeft ontvangen en dat Hij niets anders verwacht dan dat gij Zijn Zoon zult aannemen. Zo zal Hij rechtvaardigheid, heiligmaking en verlossing voor u zijn.

Als gij maar tot God komt in Zijn Zoon, er uw hart op zet om Hem te behagen, dan wil Hij u in genade aannemen.

Merk op hoe laag de Heere tot u afdaald. Vergun mij tot u te zeggen wat de knechten van Naäman tot hun heer zeiden: Mijn vader, zo die profeet tot u een grote zaak gesproken had, zoudt gij ze niet gedaan hebben? Hoeveel te meer naardien hij tot u gezegd heeft: Wás u en gij zult rein zijn.

Als de Heere iets vreselijks van u vroeg om de eeuwige ellende te ontgaan, zou u het niet doen?

Als gij uw ganse leven moest doorbrengen in de woestijn of door honger moest wegwijnen, zou u dan op deze voorwaarden de eeuwige verlossing niet willen aannemen? Miljoenen jaren gepijnigd te worden in de rampzaligheid is als een zandkorrel in de zandloper van de eeuwigheid.

O zondaar, keer weder en leef. Waarom zou u sterven, daar toch het leven als het ware voor het grijpen is, waar de barmhartigheid u dringend verzoekt om u te laten redden. Zou u durven zeggen: Heere, ik ken U dat Gij een hard mens zijt? Als de God des levens zo laag buigt en Zich zo diep vernedert, wie zal dan voor u pleiten? Mogelijk zegt u nog: Niettegenstaande al de voordelen van het nieuwe Verbond ben ik evenmin in staat om te geloven, berouw te tonen en oprechte gehoorzaamheid te volbrengen als de wet te onderhouden.

Bedenk evenwel dat gij deze voorwaarden kunt volbrengen door Gods genade. De volgende aanmerking zal u hiervan overtuigen.

De Heere biedt u Zijn genade aan om u er toe in staat te stellen.

Ik heb Mijn hand uitgestrekt en er was niemand die opmerkte.

Ofschoon gij gevallen zijt in een poel van ellende waar gij nooit kunt uitkomen, daar biedt Christus aan u er uit te helpen. Hij strekt Zijn hand naar u uit.

Als gij omkomt is het uitsluitend omdat gij Zijn hulp weigert. Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand Mijn stem zal horen en de deur open doen Ik zal tot hem inkomen. Zijt gij arm, ellendig, blind en naakt? Christus biedt u een geneesmiddel aan voor uw blindheid; een kleed voor uw naaktheid; rijkdom voor uw armoede. Hij biedt u Zijn gerechtigheid aan.

Ik raad u, dat gij van Mij koopt goud, opdat gij rijk moogt worden en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt!

Zegt gij: De voorwaarde is onmogelijk omdat ik niets heb om te betalen?

Bedenk dat dit kopen is zonder prijs! Dit kopen is bedelen en zoeken met uw ganse hart.

De Heere gebiedt u Hem te kennen en te vrezen. Zegt gij: Mijn verstand is verduisterd en mijn hart is verhard dan antwoord ik: God biedt aan uw geest te verlichten en u Zijn vrees te leren.

Als iemand in onwetendheid leeft, vervreemd van God, dan is dit, omdat hij aan de kennis van Zijn wegen geen lust heeft. Zo gij tot het verstand roept; zo gij haar zoekt als verborgen schatten, dan zult gij de vreze des Heeren verstaan en zult de kennis Gods vinden.

Is dit geen gunstig aanbod?

Keert u tot Mijn bestraffing. Zie, Ik zal Mijn Geest overvloedig over u uitstorten.

Ofschoon gij van uzelf niets vermag, toch kunt gij alles door de Geest die u bekwaam maakt.

Hij biedt u Zijn hulp aan. De Heere gebiedt u: Wast u, reinigt u. Gij beweert daartoe onbekwaam te zijn, evenals een luipaard om zijn vlekken te veranderen.

't Is waar!

Maar de Heere biedt aan om u te reinigen. Zijt gij dus nog vuil dan is het door uw eigen schuld. Ik heb u gereinigd en gij zijt toch niet gereinigd!

O Jeruzalem, zult gij niet rein worden? Hoe lang nog na dezen?

De Heere nodigt u om u te laten reinigen en verzoekt u dringend om u aan de Heere over te geven.

Neem toch Zijn aanbod aan en laat Hem voor u en in u doen, wat gij uit uzelf niet vermag.

Al is het ook dat God Zich niet door een belofte verbonden heeft aan onbekeerden om hun genade te geven in het naarstig gebruik van de middelen der genade, toch moedigt Hij hem bij herhaling aan om het van Hem te verwachten als men Hem ernstig zoekt in Zijn weg.

't Is waar: Gij zijt niet in staat om te geloven of u te bekeren.

Evenwel raadt God u aan de door Hem aangewezen middelen te gebruiken om zo geloof en bekering te ontvangen. Is dit geen voldoende bewijs dat Hij ze u niet zal onthouden als gij Hem ernstig daarom verzoekt in het gebed, in lezen, overdenken en zelfonderzoek?

BESLUIT

Mag ik nu uw mening vernemen? Wat zijt gij van plan? Wilt gij zo voortgaan en sterven?

Of zijt gij van plan om terug te keren en te grijpen naar het eeuwige leven?

Hoe lang zult gij nog in Sodom blijven dralen? Hoe lang nog hinken op twee gedachten? Hebt gij nu nog niet voor u zelf kunnen uitmaken óf Christus óf Bar-Abbas; zaligheid of rampzaligheid de beste keus is?

Deze ijdele en ellendige wereld of het Paradijs? Is het twijfelachtig of de Abana en de Farpar, de rivieren van Damascus beter zijn dan de rivieren in de Hof van Eden; of de vuile poel van zonden te verkiezen boven de wateren des levens, klaar als kristal, die voortkomen uit de troon van God en het Lam?

Kan de wereld voor u doen wat Christus doen kan? Zullen gemakelijkheden, en landerijen, en eretels en schatten met u meereizen naar de eeuwigheid?

Zo niet, deed u dan niet verstandiger om uit te zien naar wat bestendig is? Wat kunt gij winnen door te blijven aarzelen? Zal ik u dan eindelijk nog moeten verlaten als een Agrippa, bijna bewogen?

Gij zijt voor eeuwig verloren als gij hier aan uw lot wordt overgelaten. Hoe lang nog zult gij u tevreden stellen met ijdele wensen en plannen? Wanneer zult gij een vast besluit nemen? Ziet gij niet hoe de duivel u misleidt, door u te verleiden tot uitstel? Hoe lang al heeft hij u voortgesleept op de weg van verderf?

Scheep me toch niet af met een ontwijkend antwoord. Zeg niet: later!

Nu moet ik uw toestemming hebben. Als gij nu geen beslissing neemt, terwijl de Heere met u handelt en u lokt, dan is het hoogst onwaarschijnlijk dat gij later de goede keus zult doen als deze indrukken zijn uitgewist en gij verhard zijt door de zonde.

Wilt gij Mij de hand geven en u met een volledige onderwerping aan de Heere Jezus overgeven? Wilt gij uw naam onder Zijn verbond zetten?

Wat is uw besluit?

Als gij blijft uitstellen is mijn arbeid vergeefs en ziet her er naar uit dat alles op niets zal uitlopen.

Neem toch een beslissing en doe de goede keus. Nu is het de aangename tijd; nu is het de dag van zaligheid. Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhard uw hart niet.

Waarom zou dit niet de dag zijn waarop uw waar geluk aanvangt?

Waarom zou u het wagen om nog een dag in deze gevaarlijke toestand door te brengen?

Indien God in deze nacht uw ziel opeiste, hoe zou uw einde zijn?

Och, of gij ook bekende, ook nog in deze uw dag, hetgeen tot uw vrede dient. Maar nu is het verborgen voor uw ogen. Dit is uw dag! Het is echter niet meer dan een dag. De nacht komt, wanneer niemand werken kan. Anderen hebben hun dag gehad en zij hebben hun vonnis ontvangen. Nu zijt gij op het wereldtoneel om uw rol voor de eeuwigheid te spelen. Bedenk dat het er nu op zal aankomen, hoe gij leeft.

Hier valt de beslissing voor eeuwig!

Als gij nu geen wijze keus doet, zijt gij voor eeuwig verloren!

Is het zo, dat gij nu moet kiezen tussen leven en dood?

Welaan dan, wat zou u verhinderen om gelukkig te worden!

Niets staat u in de weg dan uw eigen moedwillige verwaarlozing of weigering.

De kamerling zei tegen Filippus: Zie daar water. Wat verhindert mij gedoopt te worden?

Zo mag ik tot u zeggen: Zie hier is Christus.

Hier is barmhartigheid, vergiffenis en eeuwig leven.

Wat verhindert u, dat u geen vergiffenis zou ontvangen en gered worden?

Een martelaar werd, toen hij biddend de brandstapel beklom, de vrijheid aangeboden. Hij weigerde echter het pardon aan te nemen op oneerlijke voorwaarden. De voorwaarden zijn echter voor u eerlijk en gemakkelijk. O zondaar, wilt gij omkomen, terwijl u een pardon-brief wordt aangeboden?

Verlaat de zonden! Sta af van ongerechtigheid. Neem uw kruis op u en geef u over aan Christus!

Dan zal vergeving van zonde, vrede, het leven en de gelukzaligheid ja Christus Zelf uw deel zijn.

Is zo'n aanbod niet waard om te worden aangenomen?

Waarom zou u aarzelen of blijven redetwisten?

Is God niet te verkiezen boven de zonde; de heerlijkheid boven de ijdelheid?

Waarom zou u uw eigen zaligheid verwaarlozen en zondigen tegen uw eigen leven?

Wanneer zult gij uw traagheid afschudden en uw uitvluchten opgeven?

Beroem u niet over de dag van morgen, want gij weet niet waar gij deze nacht zult zijn.

Nu twist de Heilige Geest met u, maar Hij zal dit niet blijven doen.

Hebt gij niet gevoeld dat uw hart warm werd door het Woord?

Zijt gij niet bijna overreed om uw zonden te verlaten en om tot Christus te komen?

Hebt gij geen gemoedsaandoening gevoeld, waardoor u werd gewaarschuwd voor dreigend gevaar en waarin u werd gezegd hoe uw zorgeloos leven zou eindigen?

Mogelijk zijt gij als de jonge Samuel, die een en andermaal door de Heere werd geroepen. Hij kende ook de Heere niet.

Deze beroeringen zijn de aanbiedingen, de roepingen en de werkingen van de Geest.

Neem toch het getij waar en let op de dag van uw bezoeking. De Heere Jezus opent Zijn armen wijd om u te ontvangen. Hij bidt u door ons. Hoe bewogen, hoe teder, hoe vol medelijden roept Hij u.

De kerk geraakt in geestvervoering op het horen van Zijn stem. Dit is de stem van mijn Liefste.

Zult gij uw oor toestoppen voor Zijn stem? Die stem verbreekt de cederen en doet de bergen huppelen als een kalf; zij doet de woestijn beven en houdt er vlammen vuurs uit. Het is niet de donder van Sinaï, maar een zachte stem. Het is niet de stem van de berg Ebal, een stem vol vloek en schrik, maar de stem van de berg Gerizim, de stem vol zegen en blijde tijding. Het is niet de stem van een trompet of het geluid van de krijg, maar een boodschap van vrede van de Vrededorst.

Wat Martha eens zei tegen haar zuster: De Meester is daar en Hij roept u.

Dat mag ik zeggen tot u, zondaar.

Sta dan als Maria vlug op en kom tot Hem. Hoe vol liefde is Zijn uitnodiging. In het openbaar roept Hij tot de schare: Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke.

Hij sluit niemand uit. En die dorst heeft kome. En die wil neme het water des Levens om niet! Komt, eet van Mijn brood en drinkt van de wijn die Ik gemengd heb. Verlaat de slechtigheden en leeft!

Komt herwaarts tot Mij allen die vermoeid en belast zijt. Neemt Mijn juk op u en leert van Mij dat Ik zachtmoedig ben en gij zult rust vinden voor uw zielen. Hoe beklaagt Hij de hardnekkige weigeraar. Jeruzalem, Jeruzalem, hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijk een hen haar kuikens bijeen vergadert onder haar vleugelen en gij hebt niet gewild. Ik heb Mijn handen de ganse dag uitgebreid tot een wederstrevig volk.

Laat u toch overhalen en werp u in de armen van Zijn liefde. o kinderen der mensen!

De Heere heeft de gevangenis open gebroken. Hij komt tot u door Zijn dienaren en Hij nodigt u welmenend, om tot Hem te komen. Als Hij u uit een paleis of een paradijs moest roepen, zou het niet te verwonderen zijn als u onwillig was. Maar het is om u uit te voeren uit de gevangenis daar gij in duisternis zit.

Hij roept u tot vrijheid en toch wilt gij niet komen. Zijn juk is zacht, Zijn wetten zijn vrijheid.

Welke vooroordelen kunt gij toch tegen Zijn wegen hebben?

Gij zult bemerken dat zij alle lieflijkheid en vrede zijn.

Gij zult onuitsprekelijke vreugde smaken en oneindige vrolijkheid en zaligheid genieten.

Geliefden!

Ik kan niet besluiten om u te verlaten; om u over te geven.

Hoe graag zou ik zien dat er een verbond werd gesloten tussen Christus en u.

Zal ik u uiteindelijk moeten verlaten in de toestand waarin ik u aantrof?

Hebt gij het voorgaande gelezen en zijt gij nog niet besloten om uw zonden te verlaten en u met Christus te verenigen?

Helaas! Wat zal ik nog meer zeggen? Wat moet ik verder doen? Wilt gij al mijn pogingen afslaan?

Heb ik tevergeefs gelopen? Heb ik zo veel tijd besteed om u te overtuigen, en moet ik u eindelijk teleurgesteld verlaten?

Het is het ergste niet dat gij mij de rug toekeert.

Maar gij behandelt die God, die u heeft geschapen met minachting.

Gij wijst het medelijden en de smeekbeden van een Verlosser af.

Gij maakt u tot een tegenstander van de Heilige Geest, als gij niet overreed wilt worden om met berouw weder te keren en weigert u te bekeren.

Ofschoon ik lang heb geroepen en gij hebt geweigerd, zo zal ik toch nog eenmaal mijn stem verheffen als een bazuin met de droeve uitroep: Er is niet de minste hoop meer!

Nog eens, zal ik achteloze zondaars met verheffing van stem toeroepen om - zo mogelijk - hen alsnog te doen ontwaken?

O land, land, land! Hoor des Heeren woord!

Tenzij gij stellig voorgenomen hebt om te sterven, zo leen uw oor aan het laatste aanbod van barmhartigheid.

In de Naam des Heeren roep ik u toe: Nu dan, kinderen, hoort naar Mij.

Hoort de tucht en wordt wijs en verwerp die niet.

O alle gij dorstigen komt tot de wateren en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk. Waarom weegt gij geld uit voor hetgeen geen brood is en uw arbeid voor hetgeen dat niet verzadigen kan?

Hoort aandachtig naar Mij en eet het goede en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen.

Neigt u oor tot Mij, hoort en uw ziel zal leven. Want Ik zal met u een eeuwig verbond maken en u geven de gewisse weldadigheden Davids.

Dat ieder die lijdende is aan de een of andere ziekte of kwaal of die bezeten is door een bozen geest, hetzij van hoogmoed, boosheid, wellust of gierigheid, kome tot de grote Medicijnmeester.

Brengt uw zieken met u mee. Zie, hier is Hij, die alle ziekte en alle kwaal onder het volk geneest.

Ieder die wanhopig is; in angst, nood of ellende verkeert, ga tot Christus. Hij wil een Hoofd voor u zijn.

Hij wil u beschermen tegen de beschuldigingen van de wet. Hij wil u bevrijden uit de handen van de rechter.

Hij is een veilige Toevlucht voor u. Hij is bekend voor een Hoog Vertrek. Verlaat uw zonden en kom tot Hem, opdat de bloedwreker u niet grijppe; opdat de verterende wraak u niet overvalle.

Ieder die blind is en onwetend kome en kope ogenzalf, opdat hij ziende mag worden.

Maak geen uitvluchten! Gij zijt voor eeuwig verloren, als gij in deze toestand blijft.

Neem Christus aan tot uw Profeet en Hij zal u tot een licht der heidenen zijn.

Smeek Hem om wijsheid. Onderzoek Zijn Woord. Maak ernst met de godsdienst. Verneder u voor de Heere. Hij zal u Zijn weg leren, en u wijs maken tot zaligheid. Als u echter weigert om Hem te volgen, maar lui en werkeloos blijft zitten, omdat gij maar één talent ontvangen hebt, zal Hij u veroordelen als een boze en luie dienstknecht. Kom onheilige, kom en gij zult leven! Keer weder tot de Heere en Hij zal u barmhartigheid bewijzen.

Laat u overhalen. Kom! Ook gij zult vergiffenis verkrijgen als gij u oprecht tot Christus wendt.

O onreine, onkuise zondaar, doe uw hoererijen van u en uw overspelen van tussen uw borsten, en geef u aan Christus over als een vat in heiligmaking en eer. Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol. En gij dronkaards, hoe lang zult gij u nog dronken aanstellen? Doet uw wijn van u! Ofschoon gij u hebt gewenteld in de vuiligheid van de zonde, geeft u nu aan Christus over om matig en godzalig te leven. Omhelst Zijn rechtvaardigheid; aanvaardt Zijn regering. Ofschoon gij als een zwijn hebt geleefd, toch wil Hij u reinigen in Zijn bloed. En gij losbandigen, die uw vermaak zoekt in een ijdel en goddeloos leven en uw kostelijke tijd doorbrengt in vleselijke dartelheid; komt en luistert naar de uitnodiging van de Wijsheid. Kiest haar en haar wegen en gij zult leven. Gij spotters, hoort het woord des Heeren. Ofschoon gij de spot hebt gedreven met de godzaligheid en haar belijders; ofschoon gij Christus en Zijn wegen hebt veracht, toch komt ook tot u Zijn uitnodiging om de toevlucht te nemen onder de vleugelen van Zijn barmhartigheid.

Gij onverstandigen, hoe lang zult gij het onverstand beminnen en de spotters voor zich de spotternij begeren?

Al zou u behoren tot de ergsten die Paulus noemt in 1 Kor. 6 : 9, 10, toch zult gij gewassen worden als gij u oprecht bekeert. Gij zult geheiligd en gerechtvaardigd worden in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest van God.

Gij vormelijke belijders, gij zijt niet meer dan lauw. Gij rust in een gedaante van godzaligheid.

Hinkt niet langer op twee gedachten. Wordt een waar christen, weest ijverig en toont berouw. Hoewel gij een ergernis voor Christus zijt geweest, zo zult gij de vreugde van Zijn hart worden.

En nu, bedenkt wel dat u barmhartigheid is aangeboden.

Ik neem heden tegen u tot getuigen de hemel en de aarde dat ik u het leven en de dood heb voorgesteld, de zegen en de vloek.

Kiest dan het leven, opdat gij leeft. Ik kan u alleen dringend verzoeken en u waarschuwen.

Ik kan u echter niet dwingen om gelukkig te worden. Kon ik dit, ik zou het doen.

Met welk antwoord zult gij mij naar mijn Meester zenden?

Laat mij u aanspreken zoals de knecht van Abraham zei tegen het gezin van Nahor: "Zo gij weldadigheid en trouw aan mijn heer doen zult, geeft het mij te kennen." Wat een beslist antwoord gaf Rebekka op de vraag: "Zult gij met deze man optrekken?" Ze zei: "Ik zal trekken."

Dat ik ook zo'n antwoord van u mocht ontvangen!

Waarom zou ik uw beschuldiger zijn, ik die zo verlang naar uw redding? Waarom zouden de hartstochtelijke smeekbeden om genade tot gevolg hebben een verschrikkelijke verzwaring van uw vonnis en vergroting van uw ellende? Oordeel zelf! Geloof gij niet, dat de straf vreselijk zal zijn voor hen, die blijven voortgaan met zondigen na al de pogingen die aangewend zijn om hen terug te roepen? Ongetwijfeld zal het Tyrus en Sidon, ja zelfs Sodom en Gomorra verdraaglijker zijn in de dag des oordeels dan u!

Geliefden!

Als gij ook maar enig medelijden hebt met uw arme ziel, grijpt dan het aanbod van ontferming met beide handen aan.

Als gij enig ontzag hebt voor die God, Die u heeft geschapen, gehoorzaamt dan Zijn bevel en komt.

Als gij de genade niet wilt verachten, als gij de deur van ontferming niet voor uzelf wilt sluiten, toont dan berouw en bekeert u.

Laat de deur des hemels niet tevergeefs voor u geopend zijn.

Laat de Heere Jezus u niet tevergeefs nodigen om te kopen zonder prijs en geld.

Laat Zijn Geest en laten Zijn dienaren niet zonder een goede uitslag met u strijden, om u tenslotte te moeten verlaten, omdat u niet overtuigd wilt worden, zodat het oordeel ten opzichte van u van kracht wordt: De blaasbalg is verbrand, het lood is door het vuur verteerd. Tevergeefs heeft de smelter zo vlijtig gesmolten, dewijl de bozen niet afgezonderd zijn. Men noemt ze een verworpen zilver, want de Heere heeft ze verworpen!

Vader der geesten, neem het hart dat te hard is voor mijn zwakheid in Uw hand.

Trek Uw hand niet af, ofschoon ik het moet opgeven.

Eén woord van Uw almacht zal het werk tot een goed einde brengen.

Gij, Die de sleutel van David hebt, Die opent en niemand sluit, open dit hart zoals U gedaan hebt bij Lydia en laat de Koning der ere binnengaan.

Maak deze ziel tot Uw gevangene. Laat de verzoeker niet toe hem te verharderen door uitstel.

Laat hem niet van deze plaats gaan, laat zijn ogen zich niet afwenden van deze regels, totdat hij besluit zijn zonden vaarwel te zeggen en het leven aan te nemen op Uw voorwaarden van zelfverloochening.

In Uw Naam, o God, heb ik al deze pogingen ondernomen.

In uw Naam besluit ik er mee.

Laat niet toe dat alle bestede tijd verloren zou zijn. Laat al de gedachten van mijn hart en al de moeite die ik heb besteed, niet ijdel blijken.

Heere, leg Uw hand op het hart van deze lezer!

Zend Uw Geest, zoals U deed bij Filippus, toen hij zich voegde bij de wagen van de kamerling, die Uw Woord las.

Ofschoon ik het mogelijk niet beleef dat er door het lezen van deze regels bekeerd worden, toch verzoek ik U, o God, dat op de laatste dag bekend mag worden dat zielen zijn bekeerd door deze eenvoudige arbeid. Laat enkelen kunnen getuigen dat zij werden overtuigd en voor U zijn gewonnen!

Amen! Amen!